

Vlaams
Parlement

stuk **2022** (2012-2013) – Nr. 1
ingediend op 26 april 2013 (2012-2013)

Ontwerp van decreet

houdende bepalingen tot begeleiding
van de aanpassing van de begroting 2013

INHOUD

Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet	31
Advies van de Strategische Adviesraad voor Landbouw en Visserij	49
Advies van de Strategische Adviesraad Welzijn, Gezondheid, Gezin.....	53
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	57
Advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen	63
Advies van de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media ...	69
Advies van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen.....	73
Advies van de Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken.....	77
Advies van de Raad van State	81
Advies van de Strategische Adviesraad Ruimtelijke Ordening – Onroerend Erfgoed	99
Advies van de Vlaamse Onderwijsraad	105
Protocol nr. 557 houdende de conclusies van de onderhandelingen die gevoerd werden in de vergadering van het overkoepelend onderhandelingscomité vrij gesubsidieerd onderwijs op 23 april 2013	111
Protocol nr. 789 houdende de conclusies van de onderhandelingen die gevoerd werden in de gemeenschappelijke vergadering van sectorcomité X en van onderafdeling ‘Vlaamse Gemeenschap’ van afdeling 2 van het comité voor de provinciale en plaatselijke overheidsdiensten op 23 april 2013.....	117
Protocol nr. 55 houdende de conclusies van de onderhandelingen die gevoerd werden in de vergadering van het Vlaams onderhandelingscomité voor het hoger onderwijs op 23 april 2013	125
Ontwerp van decreet.....	135

MEMORIE VAN TOELICHTING

Hoofdstuk 1. Algemeen

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Hoofdstuk 2. Onderwijs

Afdeling 1. Basisonderwijs

Artikel 2

In afwachting van de inwerkingtreding van het nieuwe decreet betreffende belangrijke en noodzakelijke maatregelen voor leerlingen met specifieke onderwijsbehoeften wordt de huidige programmatiestop type 7 met een schooljaar verlengd.

Artikel 3

In afwachting van de inwerkingtreding van het nieuwe decreet betreffende belangrijke en noodzakelijke maatregelen voor leerlingen met specifieke onderwijsbehoeften wordt de huidige regeling verlengd met 1 schooljaar. In 2006 werd er een correctiebudget voor begeleiding van jongeren met autismespectrumstoornissen (ASS) in het kader van het Geïntegreerd ONderwijs (GON) ingesteld. Deze maatregel ging gepaard met een andere maatregel t.a.v. ASS in het GON, nl. dat vanaf dat moment de ondersteuning niet meer gedurende de gehele onderwijsloopbaan mogelijk was maar beperkt werd tot twee uur begeleiding gedurende twee schooljaren per onderwijsniveau. Die maatregel had een effect op de omkadering voor deze jongeren. Gedurende drie schooljaren (2004-2006) hebben projecten gelopen waarbij ingezet werd op de professionalisering rond ASS in het gewoon onderwijs. Daardoor wordt van scholen verwacht dat ze met tijdelijke ondersteuning van GON-leerlingen met ASS een beleid en praktijk kunnen uitbouwen. Het correctiebudget heeft tot doel de begeleidende scholen voor buitengewoon onderwijs nog in staat te stellen om, waar dat nog nodig was, na de periode van de twee schooljaren begeleiding nog adequaat en flexibel te kunnen blijven inspelen op zorgvragen van jongeren met ASS in het gewoon onderwijs. Vanaf 1 september 2009 werd deze maatregel uitgebreid. In totaal gaat het over 871 lestijden en 795 uren in het basisonderwijs en 748 lestijden en 132 uren in het secundair onderwijs.

Afdeling 2. Secundair onderwijs

Artikel 4

In afwachting van de programmatie van aanbod voor leerlingen met autismespectrumstoornissen via een type 9 buitengewoon onderwijs vanaf 2014-2015, na het doorlopen van een programmatieprocedure (via het decreet betreffende belangrijke en noodzakelijke maatregelen voor leerlingen met specifieke onderwijsnoden), wordt de programmatiestop type 7 met nog een schooljaar verlengd.

Artikelen 5 en 6

In 2006 werd een correctiebudget voor de begeleiding van jongeren met ASS in het kader van het GON ingesteld. Het correctiebudget heeft tot doel de begeleidende scholen voor buitengewoon onderwijs in staat te stellen om adequaat te kunnen blijven inspelen op zorgvragen van sommige jongeren met een autismespectrumstoornis in het gewoon onderwijs, wanneer de maximumduur van twee schooljaren begeleiding is bereikt.

Op basis van de resultaten van het wetenschappelijk onderzoek over de organisatie van het geïntegreerd onderwijs zal een debat gevoerd worden over de toekomstige organisatie van het GON. In afwachting daarvan wordt het correctiebudget voor het schooljaar 2013-2014 verlengd.

Afdeling 3. Begrotingsfonds Dienstverlening AKOV

Artikel 7

Dit artikel gaat samen met de bepalingen over de gelijkwaardigheid van diploma's in het onderwijsdecreet XXIII dat in een parallel goedkeuringstraject zit met het programma-decreet en wijzigingen aanbrengt in artikel 57ter van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997, in artikel 115/3 van de codex secundair onderwijs, in artikelen 74ter en 84ter van het decreet van 10 juli 2008 betreffende het stelsel van leren en werken in de Vlaamse Gemeenschap, in artikel 41ter van het decreet van 15 juni 2007 betreffende het volwassenen-onderwijs en in artikel 88 van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, gewijzigd bij de decreten van 19 maart 2004 en 1 juli 2011.

Het fonds wordt vanaf september 2013 mede gespijsd door de financiële bijdragen voor de erkenning van de gelijkwaardigheid en niveaugelijkwaardigheid van buitenlandse studiebewijzen.

De inkomsten worden aangewend voor volgende uitgaven, noodzakelijk voor de uitvoering:

- 1° door het inschakelen van individuele experts voor het verlenen van advies, zoals voorzien wordt in het ontwerp van het besluit van de Vlaamse Regering betreffende de voorwaarden en procedure tot de erkenning van de gelijkwaardigheid van buitenlandse studiebewijzen met Vlaamse studiebewijzen uitgereikt in het basisonderwijs en secundair onderwijs, en sommige Vlaamse studiebewijzen uitgereikt in het volwassenen-onderwijs, worden de erkenningsbeslissingen kwalitatief ondersteund. De experts zullen door de erkenningsautoriteit worden aangestuurd op kwaliteit. Dat impliceert dat er geïnvesteerd wordt in de selectie van experts en het opbouwen van expertise op het vlak van gelijkwaardigheid van diploma's. De erkenningsautoriteit raamt het tarief per expertadvies op gemiddeld 150 euro (van ongeveer 100 euro tot 500 euro, voor die gevallen waarbij zeer gespecialiseerd advies nodig is en/of binnen een kort tijdsbestek);
- 2° om de kwaliteit en de snelheid van de huidige adviezen voor diploma's van het hoger onderwijs te verbeteren kunnen individuele experts of commissies van experts ingeschakeld worden. De experts zullen door de erkenningsautoriteit worden aangestuurd op kwaliteit. Dat impliceert dat er geïnvesteerd wordt in de selectie van experts en het opbouwen van expertise op het vlak van gelijkwaardigheid van diploma's. De erkenningsautoriteit raamt het tarief per expertadvies op gemiddeld 150 euro (van ongeveer 100 euro tot 500 euro, voor die gevallen waarbij zeer gespecialiseerd advies nodig is en/of binnen een kort tijdsbestek);

- 3° voor buitenlandse diploma's die toegang kunnen geven tot het gereguleerd beroep van verpleegkundige/verzorgende heeft de erkenningsinstantie een Expertencommissie 'Gezondheidszorg' opgericht. Het aantal leden van de commissie varieert naar gelang van de te behandelen dossiers tussen vijf à tien leden en vergadert jaarlijks een tiental keer. De leden van deze commissie ontvangen een financiële bijdrage. Indien naar de toekomst toe de competenties van artsen en verpleegkundigen met een buitenlands diploma niet louter op een 'papieren dossier', maar ook via toetsen zouden gemeten worden, dan zal hier ook een kostprijs aan verbonden zijn;
- 4° met het oog op fraude-detectie zal er specifieke apparatuur aangekocht worden en vorming voorzien worden om deze apparatuur efficiënt te gebruiken;
- 5° diploma-erkenning is een complexe materie. Om de doelgroep (aanvragers en andere betrokkenen te bereiken moet de communicatie (o.a. website, brochures, training van intermediaire organisaties zoals onder meer onthaalbureaus en de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB)) zo professioneel mogelijk uitgewerkt zijn en regelmatig geactualiseerd worden;
- 6° de uitbouw van expertise over de wereldwijde onderwijssystemen zal ertoe bijdragen om tot een snellere en goed onderbouwde dossierafhandeling te komen. Het is belangrijk om de internationale tendensen permanent op te volgen o.a. door conferenties bij te wonen betreffende de problematiek van de diploma-erkenning.

Afdeling 4. Uitvoering raamakkoord van 23 november 2012 betreffende besparing op personeels(gerelateerde) kredieten

Artikel 8

In het raamakkoord van 23 november 2012 tussen de Vlaamse Regering enerzijds en het gemeenschappelijk vakbondsfront anderzijds werd een consensus gevonden om dit raamakkoord te concretiseren in regelgeving.

§5. Hogescholen

Er wordt voor geopteerd om het totale besparingsbedrag proportioneel te verdelen over de effectieve werkingsuitkeringen van de hogescholen. Dit maakt een billijke verdeling van de lasten mogelijk. Een verdeling over de theoretische werkingsuitkeringen zou immers als gevolg hebben dat de verevende instellingen geen lasten zouden dragen.

§6. Universiteiten

Er wordt voor geopteerd om het totale besparingsbedrag proportioneel te verdelen over de effectieve werkingsuitkeringen van de universiteiten. Dit maakt een billijke verdeling van de lasten mogelijk. Een verdeling over de theoretische werkingsuitkeringen zou immers als gevolg hebben dat de verevende instellingen geen lasten zouden dragen.

Artikel 9

In het raamakkoord van 23 november 2012 tussen de Vlaamse Regering enerzijds en het gemeenschappelijk vakbondsfront anderzijds werd een consensus gevonden om dit raamakkoord te concretiseren in de regelgeving.

Er wordt voor geopteerd om het totale besparingsbedrag proportioneel te verdelen over de effectieve werkingsuitkeringen van de hogescholen en universiteiten. Dit betekent dat ook voor het Centraal Fonds dergelijke ingreep dient te gebeuren. Zo wordt een billijke

verdeling van de lasten mogelijk. Een verdeling over de theoretische werkingsuitkeringen zou immers als gevolg hebben dat de verevende instellingen geen lasten zouden dragen.

Artikel 10

In het raamakkoord van 23 november 2012 tussen de Vlaamse Regering enerzijds en het gemeenschappelijk vakbondsfront anderzijds werd een consensus gevonden om dit raamakkoord te concretiseren in de regelgeving.

Er wordt voor geopteerd om het totale besparingsbedrag proportioneel te verdelen over de effectieve werkingsuitkeringen van de hogescholen en universiteiten. Voor de Hogere Zeevaartschool dient daartoe een apart artikel voorzien te worden in het decreet betreffende de Hogere Zeevaartschool. Dit maakt een billijke verdeling van de lasten mogelijk. Een verdeling over de theoretische werkingsuitkeringen zou immers als gevolg hebben dat de verevende instellingen geen lasten zouden dragen.

Artikelen 8 tot en met 10

De enveloppes van het hoger onderwijs worden per kalenderjaar toegekend en niet per academiejaar. Om onduidelijkheid te vermijden wordt de ingangsdatum gezet vanaf 1 januari 2013 en niet bv. het volgende academiejaar omdat men er anders verkeerdelijk zou kunnen vanuit gaan dat de besparing enkel effect zou kunnen hebben op het volgende academiejaar 2013-2014.

Afdeling 5. Vzw Samenwerkingsverband Netgebonden Pedagogische Begeleidingsdiensten (SNPB)

Artikel 11

Via Onderwijsdecreet XXIII wordt een wijziging aangebracht in artikel 26 (langdurige projectsubsidies SNPB) van het decreet van 8 mei 2009 betreffende de kwaliteit van onderwijs. We willen de opdrachten van de vzw SNPB samenbrengen onder één generiek artikel en alle projectmiddelen samentellen, zodat we jaarlijks kunnen bepalen welk budget er naar welk project moet gaan. Op die manier kunnen afhankelijk van de specifieke noden prioriteiten gelegd worden tussen de verschillende projecten. De projectsubsidie voor het project kwaliteitsvol e-leren (uitgevoerd door de vzw Toll-net) zal op basis hiervan beschouwd worden als een langdurige projectsubsidie. Tot op heden is dit een facultatieve subsidie.

Dit artikel wordt ingevoegd om zeker te zijn dat het project kwaliteitsvol e-leren vanaf 1 september 2013 beschouwd kan worden als een langdurige projectsubsidies.

Hoofdstuk 3. Fiscaliteit

Afdeling 1. Planbatenheffing – brownfieldconvenanten

Artikel 12

In het kader van de vraag naar ruimte voor nieuwe industriële ontwikkeling is het interessant om verwaarloosde, onderbenutte en vaak ook sterk vervuilde gronden op te waarderen in plaats van telkens ongeschonden terreinen aan te snijden. Het Brownfielddecreet van 30 maart 2007 huldigt vanuit de duurzaamheidsgedachte dan ook de filosofie dat de herontwikkeling van brownfields belangrijke positieve effecten teweeg kan brengen,

zowel op economisch, sociaal als milieuvlak. Het afsluiten van een overeenkomst (het zogenaamde brownfieldconvenant) tussen de initiatiefnemer en de Vlaamse Regering strekt ertoe het proces van eigendomsverwerving en sanering naar projectontwikkeling en nazorg te faciliteren. Zo voorziet het decreet onder meer in maatregelen zoals een vrijstelling van het stellen van financiële zekerheden zoals bepaald in het Bodemsaneringsdecreet, een vrijstelling van registratierechten bij de overdracht van goederen die deel uitmaken van het project en meer onteigeningsmogelijkheden.

Ondanks die positieve maatregelen ervaren projectontwikkelaars echter nog steeds een aantal knelpunten die het doorlopen van het brownfieldtraject onnodig bemoeilijken. De brownfieldconvenanten zijn vaak een evenwichtsoefening tussen de financiële belangen van diverse partijen. Daarbij worden de planbatenheffing en de heffing voor de leegstand van bedrijfsruimten als remmend ervaren. Meer nog, aan de heffingen wordt daarbij vaak een zodanige impact toegeschreven dat de slaagkansen van de hele brownfieldconvenant er door op de helling worden gezet.

Om te vermijden dat de planbatenheffing ten laste van de eigenaars van verwaarloosde, onderbenutte en vaak ook sterk vervuilde gronden de realisatie van afgesloten brownfieldconvenanten zou verstoren, wordt voorgesteld om – in navolging van een gelijkaardige maatregel in het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten – te voorzien in een opschorting van de planbatenheffing voor de percelen die het voorwerp uitmaken van een brownfieldconvenant.

De opschorting van de heffing – in essentie toegekend om de realisatie van het brownfieldconvenant financieel niet te verstoren – wordt in principe omgezet naar een definitieve vrijstelling. Hier wordt uiteraard wel de bindende voorwaarde aan gekoppeld dat het brownfieldproject daadwerkelijk én tijdig wordt gerealiseerd conform de voorwaarden opgenomen in het brownfieldconvenant. Indien dit niet het geval is, en indien er geen officiële verlenging van het convenant werd toegekend, vervalt de opschorting en wordt de heffing volgens de gewone modaliteiten betaalbaar.

De heffing wordt onmiddellijk na het beëindigen van de opschorting betaalbaar, als er reeds een startfeit bedoeld in artikel 2.6.14, §1, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) heeft plaatsgevonden, de overeenkomstige betaaltermijn al is verstreken en er geen andere redenen zijn tot opschorting van de heffing. Indien het startfeit daarentegen pas later plaatsvindt, zal de heffing op een later tijdstip betaalbaar worden.

Formeel worden verder nog volgende voorwaarden voor de opschorting vastgelegd:

- 1° in de eerste plaats moet de belastingplichtige actor zijn bij het brownfieldconvenant. Hierdoor kan worden vermeden dat de belastingplichtige-eigenaar op moment van inwerkingtreding van het ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP) zich nog zou kunnen beroepen op een convenant waarbij hij geen betrokken partij was (en dat bijvoorbeeld door een vorige eigenaar werd afgesloten);
- 2° daarnaast mag het brownfieldconvenant nog niet gerealiseerd zijn op datum van inwerkingtreding van het RUP. Deze voorwaarde hangt samen met het doel van deze fiscale gunstmaatregel: indien het brownfieldconvenant al voltooid is, kan de planbatenheffing immers geen verstorend effect meer hebben op de realisatie van het brownfieldconvenant;
- 3° ten slotte wordt ook een formele termijn ingeschreven opdat de impact op de planbatenheffing zo snel mogelijk kan worden opgenomen in de bestanden. Meerbepaald moet het verzoek tot opschorting worden ingediend bij de bevoegde entiteit van de

Vlaamse administratie, in casu de Vlaamse Belastingdienst, binnen een termijn van drie maanden te rekenen van

- ofwel de derde werkdag volgend op de verzendingsdatum vermeld op het aanslagbiljet (indien het brownfieldproject al eerder werd afgesloten, maar nog niet werd beëindigd);
- ofwel de definitieve afsluiting van het brownfieldconvenant (indien het brownfieldproject nog niet werd afgesloten vóór de verzending van het aanslagbiljet).

Aan de Vlaamse Regering wordt telkens de bevoegdheid toegekend om de nadere regels te bepalen met betrekking tot het verzoek tot opschorting en de kennisgeving van het einde van de opschorting. Het gaat hierbij onder andere om het bepalen van de documenten die bij een verzoek tot vrijstelling van de heffing gevoegd moeten worden, het onderzoek van de ontvankelijkheid, het verwittigen van de verzoeker enzovoort.

Bij dit artikel merken de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) en de Strategische Adviesraad Ruimtelijke Ordening – Onroerend Erfgoed (SARO) op dat de maatregel zijn doelstelling, zoals hierboven geëxpliciteerd, dreigt voorbij te schieten, nl. de herontwikkeling van brownfields om tegemoet te komen aan de vraag naar nieuwe industriële ontwikkeling.

Hierboven wordt echter het beleidsmatig kader van de brownfieldconvenanten als dusdanig geschetst, en niet zozeer het kader van de opschorting van planbatenheffing. De essentie van het probleem is dat – in het kader van een eenmaal erkende brownfieldconvenant – de planbatenheffing als sterk remmend wordt ervaren. De toetsing of de brownfieldconvenant zelf voldoet aan een mogelijke onderliggende doelstelling van het opnieuw beschikbaar stellen van industriële sites voor nieuwe bedrijvigheid, maakt integraal deel uit van het onderzoek naar de opportuniteit van het afsluiten van de convenant en de modaliteiten ervan. De memorie stelt letterlijk dat de bedoeling van de nu voorliggende maatregel erin bestaat om “te vermijden dat de planbatenheffing ten laste van de eigenaars van verwaarloosde, onderbenutte en vaak ook sterk vervuilde gronden de realisatie van afgesloten brownfieldconvenanten zou verstoren”. Over de inhoud van de convenant zelf wordt geen uitspraak gedaan.

Veelal wordt overigens voorzien in een gemengde toekomstige bestemming, waarbij een evenwicht tussen verschillende functies wordt nagestreefd.

Artikel 13

Deze fiscale gunstmaatregel kan ook worden toegepast wanneer percelen al voor de inwerkingtreding van de nieuwe regeling (in het vorige artikel) het voorwerp uitmaken van een bestaand brownfieldconvenant. In dat geval begint de aanvraagtermijn van drie maanden te lopen vanaf de inwerkingtreding van deze regeling.

Afdeling 2. Planbatenheffing – zones met weekendverblijven

Artikel 14

Specifiek voor de ruimtelijke uitvoeringsplannen die opgemaakt worden als planologische oplossing voor zones met weekendverblijven in de zin van artikel 5.4.2 van de VCRO, wordt de berekening van de planbatenheffing (PBH) als erg onbillijk ervaren, gelet op de vaak hoge bedragen van PBH door de progressiviteit van de heffing.

Ingevolge de progressiviteit van de heffing en de grootte van de percelen, zijn vaak erg hoge bedragen verschuldigd, terwijl tegelijkertijd de betrokken RUP's stringente gebruiksbeperkingen opleggen om alsnog het karakter van de zone met weekendverblijven niet te ingrijpend te veranderen.

Om de planbatenheffing voor dit soort percelen billijk te houden gelet op de gebruiksbeperkingen, wordt een maximale oppervlakte ingeschreven die als grondslag voor de berekening van de meerwaarde in aanmerking komt.

Om de gelijkheid met andere bestemmingswijzigingen te bewerkstelligen, wordt deze oppervlakte vastgelegd op 2750 m²; ofwel 27,5 are. Hierbij wordt tegemoet gekomen aan het advies van de SARO.

Om ongewenste effecten te voorkomen worden de strikte voorwaarden voor de verminderde grondslag ingeschreven – waaraan cumulatief moet worden voldaan –, dat de betrokken percelen niet mogen worden verkaveld, dat het aantal woongelegenheden op het perceel niet mag stijgen én dat het bouwvolume niet mag worden verhoogd tot boven de 1000 m³. In het tegenovergestelde geval zou de meerwaarde van het perceel immers wel significant toenemen op dusdanige manier dat een verminderde berekeningsgrondslag onterecht zou zijn. Deze voorwaarden zijn overigens conform met wat in de VCRO gebruikelijk is bij het omgaan met zonevreemde constructies.

Eventuele andere gelijktijdige bestemmingswijzigingen op hetzelfde perceel worden expliciet uitgesloten van de verminderde grondslag.

Artikel 15

Eenzelfde onbillijkheid wordt ervaren door de provinciebesturen als het gaat over de doorstorting van de planbaten. Als plannende overheid kan men geconfronteerd worden met eisen tot planschade, zonder dat er eventuele inkomsten uit planbaten tegenover staan. De voorgestelde wijziging voorziet in een meer evenwichtige verdeling van planbaten, aangezien deze worden doorgestort naar het bestuur dat het RUP opmaakt. Hierdoor blijft de incentive aanwezig voor provinciale overheden om aan deze moeilijke problematiek een planologische oplossing te bieden.

Inwerkingtreding artikelen 14 en 15

De inwerkingtreding wordt op dezelfde wijze omschreven als de inwerkingtreding van de planbatenheffing (huidig artikel 7.4.12 van de VCRO).

Dit betekent dat de nieuw in te voeren bepaling evenzeer een oplossing kan bieden voor het beperkte aantal RUP's dat sinds die datum reeds in werking is getreden en waarvoor de berekening van de heffing tot disproportionele planbatenheffingen zou leiden of heeft geleid. Het garandeert een identieke toepassing zowel naar het verleden als naar de toekomst, en behandelt alle gelijkaardige RUP's op dezelfde manier.

De bepaling laat tegelijkertijd toe om:

- de overbelastingen die voortvloeien uit de toepassing van de nieuw in te schrijven regeling ambtshalve te ontheffen, zonder bijkomende formaliteiten voor de belastingplichtigen;
- voor een aantal reeds geïnde heffingen, waarvoor de doorstorting van de opbrengsten in 2013 zou gebeuren, alsnog een gedeeltelijke terugbetaling aan de belastingplichtigen te verzekeren.

In se zijn moratoriumintresten te beschouwen als een schadevergoeding voor het onterecht onder zich houden van gelden door de overheid. Aangezien de heffing initieel volledig rechtsgeldig werd gevestigd, kan deze omschrijving niet van toepassing zijn, en is het uitsluiten van de toekenning van moratoriumintresten op deze grond gerechtvaardigd.

Afdeling 3. Successierechten – prijscourant

Artikel 16

Bij decreet van 8 juli 2011 werd, naar aanleiding van een ingebrekestelling door de Europese Commissie van 28 januari 2010, een gelijkaardig waarderingsstelsel ingevoerd voor openbare effecten die niet opgenomen zijn in de prijscourant als voor deze die daar wel in werden opgenomen. Sindsdien werden deze effecten gewaardeerd op basis van de gemiddelde (slot)koers van de maand van overlijden of een van de twee daaropvolgende maanden. De gekozen maand is van toepassing op al de nagelaten waardes. Deze waardering dient te gebeuren op basis van de gespecialiseerde geschreven pers en/of middels gespecialiseerde elektronisch raadpleegbare bronnen. Het was immers praktisch niet mogelijk om voor alle mogelijke buitenlandse openbare effecten een gelijkaardig instrument als de prijscourant te creëren.

Uit de praktijk is gebleken dat deze koersinformatie niet altijd vrij toegankelijk is voor belastingplichtigen en het vaak tijdrovend is om voor al de aan te geven effecten de gemiddelde slotkoersen voor drie verschillende maanden te berekenen en te vergelijken. Dit zou er zelfs toe geleid hebben dat in een aantal gevallen de aangiftetermijn in het gedrang kwam.

Gelet op het voorgaande werd dan ook beslist om artikel 21, III, van het VI.W.Succ. aan te passen. Er wordt aan de belastingplichtige de keuze gelaten om te opteren voor de waardering op basis van de beurswaarde op dag van overlijden, dan wel op basis van de beurswaarde op datum van een maand na het overlijden of de beurswaarde op datum van twee maanden na het overlijden. De berekening van de termijn van een maand gebeurt overeenkomstig de algemene regels bepaald in het Gerechtelijk Wetboek. Voormelde regels worden overigens ook elders gehanteerd in het Wetboek der Successierechten, meer bepaald bij het bepalen van de termijn voor indiening van de aangifte inzake successierechten. Wanneer een van deze data zou vallen op een dag waarop er geen notering is, zodat de beurswaarde niet kan worden bepaald, geldt de beurswaarde op de eerstvolgende dag waarop er opnieuw een notering wordt vastgesteld. Dit is tevens het geval wanneer er voor bepaalde aandelen op de gekozen datum geen notering is. Ook in dat geval dienen de aangevers voor deze aandelen de beurswaarde te nemen op de eerstvolgende dag waarop er opnieuw een notering is.

Er werd derhalve rekening gehouden met het advies van de Raad van State.

Concreet betekent dit dat wanneer de erflater overlijdt op 4 februari gekozen kan worden voor de beurswaarde op deze datum, dan wel voor de beurswaarde op 4 maart (datum een maand na het overlijden) of 4 april (datum twee maanden na het overlijden). Als de erflater zou overleden zijn op 31 januari, mag rekening gehouden worden met de beurswaarde op die datum, op 28 februari (of 29 februari in een schrikkeljaar) of op 31 maart.

Vermits voortaan nog enkel de keuze bestaat tussen drie precieze data, dienen er geen gemiddeldes meer te worden berekend.

Het decreet bepaalt expliciet dat onder beurswaarde de slotkoers wordt verstaan zoals bepaald op basis van de koersinformatie beschikbaar in de gespecialiseerde pers en/of mid-

dels gespecialiseerde elektronisch raadpleegbare bronnen. De aangevers dienen expliciet in de aangifte te vermelden op welke bron zij zich hebben gebaseerd om de beurswaarde te bepalen. Indien de bron niet vermeld werd in de aangifte, dienen de aangevers deze aan de ontvanger over te maken op diens verzoek.

Gelet op de Europese verplichtingen geldt deze wijze van waardering zowel voor de openbare effecten opgenomen in de prijscourant als de andere. Voor wat de vaststelling van de belastbare waarde betreft, komt aan de prijscourant voor het Vlaamse Gewest dan ook geen betekenis meer toe.

Afdeling 4. Successierechten – stiefkinderen

Artikel 17

Artikel 50 van het Vl.W.Succ. bevat een gelijkschakeling van verkrijgingen tussen kinderen van diegenen die met de erflater gehuwd is of samenwoont met verkrijgingen in rechte lijn. Ingevolge een strikte lezing van dit artikel, geldt deze gelijkschakeling evenwel niet tussen kinderen waarvan de ouder, die met iemand samenwoonde, vooroverleden is op het ogenblik dat de nalatenschap van hetzij de samenwonende, hetzij het kind openvalt. In een recent arrest oordeelde het Grondwettelijk Hof dat het hier om een schending van het gelijkheidsbeginsel gaat. Huidig artikel remedieert hieraan en ligt overigens ook in het verlengde van hetgeen besproken werd in de Studiecommissie Gewestbelastingen. Zelfs in geval de ouder die met de erflater samenwoont vooroverleden is, of in het andere geval de ouder van de erflater overleden is, blijft de gelijkschakeling gelden. Voor wat betreft de vereiste van samenwonen kan in het geval van de verkrijging tussen het kind en de erflater die met de (vooroverleden) ouder samenwoonde verwezen worden naar de definitie in artikel 48, §2, laatste lid, van het Vl.W.Succ. De vereiste van samenwonen tussen de (vooroverleden) ouder en de erflater dient voldaan te zijn op de dag van het openvallen van de nalatenschap van de ouder. Voor wat betreft het laatste geval waarin de (vooroverleden) ouder van de erflater samenwoonde met een persoon, dient verwezen te worden naar de definitie van samenwonen die in hetzelfde lid wordt gegeven, daar hiervoor niet kan teruggevallen worden op voormeld artikel 48, §2, laatste lid, van het Vl.W.Succ. Ook hier dient aan de vereiste van samenwonen voldaan te zijn op de dag van het openvallen van de nalatenschap van de ouder.

Gelet op het feit dat het arrest van het Grondwettelijk Hof waarin de schending van het gelijkheidsbeginsel werd vastgesteld dateert van 20 december 2012, wordt de inwerkingtreding op diezelfde datum bepaald.

Teneinde tegemoet te komen aan het advies van de Raad van State en duidelijk de oorspronkelijke bedoeling van de decreetgever tot uiting te brengen, werd een zin ingevoegd na de tweede zin van het eerste lid. Hetzelfde geldt voor de zin die aan het eerste lid werd toegevoegd.

Hoofdstuk 4. Budgettaire en financiële controle

Artikel 18

De inwerkingtreding van het Rekendecreet ging gepaard met een volledige opheffing van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut. Naar analogie met artikelen 37 en 38 van het kaderdecreet bestuurlijk beleid kan deze wet echter slechts gedeeltelijk opgeheven worden.

Voor de diensten, instellingen en rechtspersonen die afhangen van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest dienen de bepalingen die hun rechtspositie regelen van toepassing te blijven tot op het moment dat hun organieke regelgeving aangepast is aan de bepalingen van het kaderdecreet bestuurlijk beleid. Zo voorziet artikel 9 van de wet van 16 maart 1954 de mogelijkheid tot aanstelling van een regeringscommissaris of gemachtigde van Financiën bij deze organismen. Deze personen oefenen dan namens de bevoegde minister(s) (onder meer) een budgettaire en financiële controle uit op de beslissingen van het organisme. Dit toezicht moet ook na de inwerkingtreding van het Rekendecreet gegarandeerd kunnen worden. Daarom wordt de opheffing vermeld in artikel 69 van het Rekendecreet ingeperkt en dit vanaf de datum van inwerkingtreding van het Rekendecreet, zijnde 1 januari 2012.

Zoals de Raad van State in haar advies aangeeft, heeft dit artikel enkel een regulariserend effect. Er zijn geen gevallen van instellingen of rechtspersonen die omwille van de opheffing van voornoemde wet geen regeringscommissaris of gemachtigde van Financiën hebben aangesteld. Om dit te remediëren is het aangewezen de opheffingsbepaling van het Rekendecreet met terugwerkende kracht te herroepen.

Hoofdstuk 5. Vlaams Fonds voor de Lastendelging

Artikel 19

Het Vlaams Fonds voor de Lastendelging (VFLD) is een Vlaamse openbare instelling die functioneert onder het gezag van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting en die op beslissing van de Vlaamse Regering en/of beslissing van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting een gedeelte financiert van de ‘lasten van het verleden’.

Het VFLD werd opgericht bij artikel 53 van het decreet van 21 december 1994 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995 en is een afzonderlijke rechtspersoon.

Overeenkomstig artikel 53, §2, tweede lid, van het decreet van 21 december 1994 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995 wordt onder ‘lasten’ verstaan:

- enerzijds de lasten uit het verleden, zijnde de verbintenissen die de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest moeten betalen hoewel die verbintenissen dateren van voor de bevoegdheidsoverdracht van de federale overheid naar de gemeenschappen en gewesten, en
- anderzijds de lasten die zijn ontstaan na 31 december 1988 en die door de Vlaamse Regering worden aangewezen.

Hieruit kan worden opgemaakt dat ook lasten die zijn ontstaan na 31 december 1988 en die door de Vlaamse Regering als zodanig worden aangewezen, eigenlijk verbintenissen betreffen die alsnog ten laste komen van het VFLD.

In de huidige stand van het decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995 kan niet met absolute zekerheid worden aangenomen voor begroting 2013 en volgende begrotingen dat, indien een dergelijke verbintenis reeds door een bepaalde entiteit werd nagekomen (lees: betaald), die verbintenis volgens de letter van artikel 53 van het decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995 alsnog kan worden ten laste genomen door het VFLD, dat zoals gezegd een afzonderlijke rechtspersoon is.

Het verdient dan ook aanbeveling om met de voorgestelde wijzigingsbepaling artikel 53 van het decreet tot begeleiding van de begroting 1995 in die zin aan te passen, waarbij in paragraaf 2, tweede lid, 2°, uitdrukkelijk de mogelijkheid wordt voorzien voor de Vlaamse Regering om lasten die reeds door de in paragraaf 2, eerste lid, vermelde entiteiten zijn nagekomen (lees: betaald) ook aan te duiden als lasten van het VFLD, beter gezegd ten laste te laten komen van het VFLD, onder de voorwaarden die de Vlaamse Regering bepaalt.

Dit laat ook een efficiëntere opvolging van deze schulden en lasten toe, daar de entiteiten zelf sneller betalen, vereffenen, kantonneren enzovoort, zonder de tussenkomst van het VFLD hierdoor al in het gedrang te brengen, waardoor op interesten en andere kosten kan worden bespaard.

Artikel 53, §2, eerste lid, in fine, van het decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995 wordt met het voorgaande in overeenstemming gebracht door de woorden “na te komen” te vervangen door de term “ten laste te nemen”, hetgeen eveneens in juridisch opzicht een meer correct taalgebruik is.

Op de opmerking van de Raad van State kan het volgende worden geantwoord.

De voorgenomen toevoeging aan paragraaf 2, 2°, heeft geen wijziging tot gevolg van de omschrijving van wat onder last moet worden verstaan. De toevoeging beoogt geen verduidelijking te zijn van de term ‘last’ en voegt hier niets aan toe, noch beperkt de toevoeging dit begrip op enigerlei wijze.

Met de toevoeging aan paragraaf 2, 2°, wordt integendeel tegemoet gekomen aan de opmerkingen van de Raad van State bij de wijzigingen aan het uitvoeringsbesluit van het VFLD, naast de budgettaire efficiëntie die met de toevoeging kan worden bekomen. Meer bepaald: de verbintenissen ontstaan na 31 december 1988 en die door de Vlaamse Regering als last worden aangewezen, komen ten laste van het VFLD. Indien een dergelijke verbintenis echter al door een bepaalde entiteit werd nagekomen (lees: betaald), merkte de Raad van State op dat niet met absolute zekerheid kan worden aangenomen dat die verbintenis volgens de letter van artikel 53 van het decreet van 21 december 1994 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995 alsnog kan worden ten laste genomen door het VFLD, terwijl dit nu wel voorzien is in het uitvoeringsbesluit voor het VFLD. Vandaar de toevoeging aan artikel 53, §2, 2°.

Hoofdstuk 6. Kas-, schuld- en waarborgbeheer – rapportering

Artikel 20

Zoals beschreven in de memorie van toelichting bij artikel 21/1 van het decreet van 7 mei 2004 houdende bepalingen inzake kas-, schuld- en waarborgbeheer van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest is dit artikel de wettelijke verankering van de vereiste, correcte en tijdige rapportering over het kas-, schuld- en waarborgbeheer door alle entiteiten, die behoren tot de consolidatiekring van de Vlaamse overheid of waarvan door het Instituut voor de Nationale Rekeningen (INR) wordt onderzocht of ze moeten worden geconsolideerd.

Ook niet te consolideren overheidsondernemingen kunnen dus verplicht worden om (minstens) een rapportage te doen, teneinde toe te staan hun activiteiten (en een mogelijke consolidatie bij wijzigingen van de verhoudingen t.a.v. de 50%-regel of de controle) op de voet te kunnen opvolgen.

Met deze aanpassing worden de modaliteiten/nadere verplichtingen inzake het beheersen van het risico van kas- schuld en waarborgbeheer beperkt tot de subsector deelstaatoverheid (S.1312) volgens de aangehaalde ESR-regels (ESR: Europees Systeem van Nationale en Regionale Rekeningen). Zonder deze wijziging zijn er verstrekende gevolgen op het vlak van de autonomie en bijgevolg ESR-kwalificatie voor de niet te consolideren overheidsondernemingen.

Hoofdstuk 7. Terbeschikkingstelling infrastructuur

Artikel 21

Artikel 10 van het decreet van 28 januari 1974 betreffende het Cultuurpact bepaalt dat voor de terbeschikkingstelling van infrastructuur (subsidiëring in natura) een basis nodig is via een decreet, een besluit van de Vlaamse Regering of het begrotingsdecreet door middel van een aparte begrotingspost op naam.

Het decreet van 8 juli 2011 houdende de regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof bepaalt dat het toekennen van een voordeel in natura moet worden beschouwd als een subsidie (artikel 53) en bijgevolg alleen krachtens een decreet kan worden toegekend (artikel 54).

Bovenstaand artikel voorziet de decretale basis om een beheersovereenkomst te kunnen sluiten met Kaaithheater vzw, Beursschouwburg vzw, Rosas vzw, Daarkom vzw, De Buren vzw en Stichting De Brakke Grond voor de terbeschikkingstelling van infrastructuur die in eigendom is van de Vlaamse overheid. Het artikel voorziet ook in het sluiten van een beheersovereenkomst die de modaliteiten voor het beheer van de infrastructuur regelt.

Door de decretale verankering van de terbeschikkingstelling van infrastructuur aan deze organisaties wordt tegemoetgekomen aan de aanbevelingen van het Rekenhof geformuleerd in het verslag over culturele en jeugdinfrastructuur. Investerings, onderhoud en beheer, ingediend op 9 april 2013 (*Parl. St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 37-G/1):

- de organisaties Kaaithheater vzw, Beursschouwburg vzw en Rosas vzw zijn al jaren in deze gebouwen gehuisvest. Het is noodzakelijk dat de grote infrastructuren die door de overheid werden verworven omwille van hun unieke positionering in het culturele landschap voor een langere tijd worden toegewezen aan een bepaalde gebruiker;
- aan deze organisatie werd op basis van het Kunstendecreet een werkingssubsidie 2013-2016 toegekend. De beslissing dat een werkingssubsidie wordt toegekend, is een beslissing van de voltallige Vlaamse Regering (VR). Het niet (meer) ter beschikking stellen van deze infrastructuur zou ertoe leiden dat de Vlaamse overheid zelf en rechtstreeks de gesubsidieerde organisaties in de onmogelijkheid stelt om hun door de VR goedgekeurde werking 2013-2016 uit te voeren. De terbeschikkingstelling van de infrastructuur wordt gekoppeld aan de subsidiëring voor de werking van de organisatie en is in die zin begrensd;
- de organisaties vzw Daarkom en vzw De Buren zijn opgericht respectievelijk in uitvoering van een bilateraal akkoord met Marokko en Nederland; de gebouwen werden specifiek verworven voor de uitvoering van het akkoord. De duur van de ter beschikkingstelling is dan ook verbonden met de duur van het akkoord;
- aan de stichting De Brakke Grond is er in artikel 31 van het decreet van 5 juli 2002 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2002 de werking in het gebouwencomplex toegezegd; het gebouw kan slechts enkel aan deze gebruiker worden ter beschikking gesteld.

Hoofdstuk 8. Ontwikkelingssamenwerking

Deze titel wijzigt de bepalingen in het kaderdecreet van 22 juni 2007 inzake ontwikkelingssamenwerking over de ondersteuning van microfinanciering en is het resultaat van een interne evaluatie en een extern onderzoek dat in de loop van 2012 over het waarborgfonds microfinanciering werd gevoerd. De twee Vlaamse waarborgfondsen werden daarbij geconsulteerd. Hieruit bleken een aantal knelpunten, onder meer op het vlak van de financiële duurzaamheid, de beperkte omvang van het waarborgfonds, de overlap met de Delcreditedienst en het beperkte aantal aanvragen voor waarborgverlening met de daaruit voortvloeiende onderbenutting. Daarom wordt geopteerd voor een gedeeltelijke heroriëntering van de middelen uit het bestaande waarborgfonds voor microfinanciering, door naast waarborgverlening aan Vlaamse ontwikkelingsfondsen ook de participatie in grotere internationale investeringsfondsen op het vlak van microfinanciering mogelijk te maken (artikelen 22 tot 26).

Daarnaast beoogt deze titel nog twee andere wijzigingen in hetzelfde kaderdecreet:

- de immunisering van de begrotingsmiddelen van de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking tegen acties van zgn. aasgierfondsen (artikel 27);
- de verruiming van het bestaande begrotingsfonds ontwikkelingssamenwerking, zodat het ook gespijsd kan worden door betalingen van andere publieke donoren, dit in het licht van de toenemende samenwerking op het terrein tussen donoren onderling (artikelen 28 en 29).

Artikel 22

Dit artikel wijzigt de definitie van ‘Vlaams ontwikkelingsfonds’ en schrapt de definitie van ‘microfinancieringsinstelling’. Tot nog toe konden Vlaamse ontwikkelingsfondsen enkel kredieten, waarborgen of participaties verstrekken aan microfinancieringsinstellingen. In de praktijk zien we echter dat naast dergelijke specifieke instellingen meer en meer andere actoren actief worden in de inclusieve financiële sector die ervoor zorgt dat mensen die voordien uitgesloten waren van financiering bij de klassieke instellingen (de banken), nu wel toegang krijgen tot financiering. Zo nemen bijvoorbeeld op het vlak van landbouw ook boerenorganisaties microfinanciering op in hun activiteiten, zonder dat dit hun hoofdactiviteit is. Door de wijziging van deze definities wordt het toepassingsgebied van de waarborgverlening uitgebreid tot “organisaties die diensten verstrekken op het vlak van microfinanciering”, zonder dat het hoeft te gaan om microfinancieringsinstellingen in strikte zin.

Artikel 23

Dit artikel wijzigt het opschrift van de betrokken titel in het kaderdecreet van “Waarborgverlening” in “Ondersteuning van microfinanciering”, wat samenhangt met de opzet om de steun aan microfinanciering niet langer te beperken tot waarborgverlening, maar ook deelname in investeringsfondsen mogelijk te maken.

Artikel 24

Dit artikel wijzigt artikel 18 van het kaderdecreet, dat in zijn nieuwe versie bepaalt dat de Vlaamse Regering microfinanciering in het Zuiden op twee manieren ondersteunt: door het verlenen van een overheidswaarborgen aan Vlaamse ontwikkelingsfondsen en door het nemen van participaties in internationale investeringsfondsen op het vlak van microfinanciering.

Artikel 25

Dit artikel brengt, in artikel 18/3 van het kaderdecreet, de hieruit voortvloeiende wijzigingen aan in de delegatie aan de Vlaamse Regering om de nodige uitvoeringsregels vast te stellen.

Artikel 26

Dit artikel wijzigt artikel 18/4 van het kaderdecreet, zodat de doelstellingen van de bestaande dienst met afzonderlijk beheer (DAB) Waarborgfonds Microfinanciering worden verbreed tot zowel waarborgverlening als participatie in fondsen. Dit blijkt ook uit de naamswijziging van de DAB in “Fonds Microfinanciering”. De ontvangsten van het Fonds bestaan, naast de dotatie, uit waarborgpremies, dividenden verbonden aan participaties in internationale investeringsfondsen en de inkomsten uit de vervreemding van deze participaties. De middelen worden gecumuleerd, en kunnen worden aangewend voor de uitgaven bij uitwinning van een waarborg, voor het nemen van participaties in internationale investeringsfondsen, en voor beheerskosten.

Voor de DAB Waarborgfonds Microfinanciering bestemde schenkingen of legaten worden desgevallend aanvaard door de rechtspersoon Vlaamse Gemeenschap. Deze kan die vervolgens intern als toegewezen ontvangsten bestemmen voor de DAB. In afgeleide zal via het uitvoeringsbesluit voor de DAB de mogelijkheid worden ingeschreven om toegewezen schenkingen of legaten als ontvangsten te boeken.

Met betrekking tot de vraag of de dienst voor afzonderlijk beheer (DAB) de meest aangewezen werkvorm is, is het zo dat de DAB Waarborgfonds Microfinanciering een jaarlijkse werkingsdotatie ontvangt vanuit de algemene middelen van de Vlaamse begroting. Het spijzen van een fonds vanuit de algemene middelen is – zoals de Raad van State zelf terecht aangeeft – niet mogelijk bij een organiek begrotingsfonds met variabel krediet. Het betreft dus wel degelijk een dienst voor afzonderlijk beheer in de zin van artikel 3 van het decreet van 8 juli 2011. De Raad van State kan worden bijgetreden in haar stelling dat een DAB steeds wordt opgericht bij een entiteit met rechtspersoonlijkheid. Dit kan een ministerie of een andere rechtspersoon zijn. In het geval van de DAB Waarborgfonds Microfinanciering lijkt het aangewezen de DAB bij het Ministerie Internationaal Vlaanderen te voegen. Het is echter niet gebruikelijk om deze toewijzing decretaal te voorzien. Het komt immers toe aan de uitvoerende macht om haar interne organisatie vast te leggen. In dit specifieke geval zal de Vlaamse Regering tegemoet komen aan de opmerking van de Raad van State door een wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 december 2005 betreffende het financiële en materiële beheer van de dienst met afzonderlijk beheer Waarborgfonds Microfinanciering. Tot slot wordt ingegaan op de opmerking van de Raad van State met betrekking tot het aspect van de schenkingen en legaten. De decretale mogelijkheid om deze te kunnen ontvangen op de DAB-begroting wordt dan ook geschrapt.

Artikel 27

Dit artikel voegt een nieuw artikel 22/1 in het kaderdecreet in, waardoor de begrotingsmiddelen van de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking worden beschermd tegen beslag en overdracht in het kader van het tegengaan van zgn. aasgierfondsen. Artikel 11bis van de wet van 25 mei 1999 betreffende de Belgische internationale samenwerking, ingevoegd door de wet van 6 april 2008 die ertoe strekt de inbeslagneming of de overdracht te verhinderen van overheidsgeld bestemd voor de internationale samenwerking, met name via de techniek van de aasgierfondsen, beschermde alle middelen van de Belgische officiële ontwikkelingshulp (met inbegrip van de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking) tegen be-

slag en overdracht. Deze wet zal worden vervangen door de wet betreffende de Belgische Ontwikkelingssamenwerking, die momenteel voorligt in het federale parlement en waarvan het artikel 36 een soortgelijke bescherming bevat, die evenwel beperkt blijft tot de middelen van de federale ontwikkelingssamenwerking. Door de invoeging van dit nieuwe artikel blijft de bescherming tegen aasgierfondsen ook in de toekomst voor de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking bestaan.

Aasgierfondsen zijn hefboomfondsen die aan uiterst lage prijzen obligaties van ontwikkelingslanden opkopen om die vervolgens via een uitputtingsslag via rechtbanken te dwingen tot uitbetaling van de nominale waarde (het oorspronkelijk bedrag van de schuldvoordering) waartegen ze ooit werden uitgegeven en ook nog eens de achterstallige interesten. De directe aanleiding van de bescherming tegen deze fondsen via de wet van 6 april 2008 was het feit dat een aasgierfonds uit de Kaaimeilandlanden tot twee maal toe via Belgische rechtbanken beslag liet leggen op middelen van de Belgische ontwikkelingssamenwerking, bestemd voor partnerlanden waarvan het betrokken aasgierfonds obligaties had verworven. Het is eigen aan dergelijke aasgierfondsen om zwakke schakels in de bescherming van tegoeden van ontwikkelingslanden op te sporen, zodat het, gelet op de voormelde nieuwe federale wet betreffende de Belgische Ontwikkelingssamenwerking, aangewezen is om de middelen van de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking hier zo snel mogelijk decretaal tegen te beschermen.

Het beslagrecht is een onderdeel van het executierecht, m.a.w. het geheel van rechtsregels die betrekking hebben op het realiseren van de aanspraken van een schuldeiser door middel van door de overheid ter beschikking gestelde machtsmiddelen. Net zoals het ruimere gerechtelijk recht behoort het executierecht in principe tot de residuaire bevoegdheid van de federale wetgever. De Raad van State, afdeling Wetgeving, stelde echter in zijn advies over wat het decreet van 8 juni 2007 betreffende de studiefinanciering van de Vlaamse Gemeenschap zou worden, dat het aan de Vlaamse decreetgever toekwam om de onbeslagbaarheid te voorzien van schooltoelagen en studietoelagen (advies van de Raad van State, 22 februari 2007, nr. 42.299/1, *Parl.St.* VI.Parl. 2006-07, nr. 1171/1, p. 130-131). De raad is van oordeel dat het immuniseren van specifieke toelagen als accessoire bevoegdheid geacht moet worden te zijn inbegrepen in de bevoegdheden van de gemeenschappen en gewesten. De decreetgever dient daarbij het evenredigheidsbeginsel te respecteren en moet het belang dat hij beoogt te beschermen, afwegen ten aanzien van de belangen van andere wetgevers.

De Vlaamse decreetgever moet dus ook bevoegd geacht worden om de middelen van de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking te immuniseren tegen deze aasgierfondsen. Door dit te doen wordt het evenredigheidsbeginsel niet geschonden, gelet op het erg specifieke toepassingsgebied van de maatregel, op de brede internationale aandacht voor deze problematiek en de oproepen aan de internationale gemeenschap van de onafhankelijk expert van de VN-Mensenrechtenraad inzake buitenlandse schuld en mensenrechten, om de praktijken van aasgierfondsen tegen te werken.

Artikel 28

Dit artikel herneemt (als artikel 22/2 van het kaderdecreet) het bestaande artikel 99 van het decreet van 22 december 2006 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2007, waarin een begrotingsfonds ontwikkelingssamenwerking werd opgericht, en consolideert dit artikel in het kaderdecreet, met het oog op de leesbaarheid van de regelgeving. Daarbij werden de volgende wijzigingen aangebracht:

- de verwijzing naar artikel 45 van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit werd geactualiseerd in een verwijzing naar artikel 12 van het Rekendecreet;

- het fonds zal in de toekomst niet enkel gespijsd kunnen worden via terugvorderingen, maar ook door betalingen aan het Vlaams Agentschap voor Internationale Samenwerking (VAIS) in het kader van samenwerking met andere publieke donoren. In de praktijk zien we namelijk meer en meer samenwerking tussen donoren op het terrein in het kader van concrete projecten.

Artikel 29

Dit artikel hangt samen met het voorgaande artikel en heft artikel 99 van het decreet van 22 december 2006 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2007 op.

Hoofdstuk 9. Rolrecht Raad voor Vergunningsbetwistingen

Artikelen 30 en 31

Artikel 4.8.13 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, zoals vervangen bij artikel 5 van het decreet van 6 juli 2012 houdende diverse bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, wat de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, regelt het rolrecht. Het eerste lid vestigt het principe dat de verzoeker een rolrecht verschuldigd is. Het tweede lid machtigt de Vlaamse Regering om het bedrag, de vervalltermijn, de modaliteiten van betaling en de vrijstellingen te bepalen, en sanctioneert de laattijdige betaling met de niet-ontvankelijkheid van het verzoekschrift.

De artikelen 55 en 56 van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen hebben de in artikel 4.8.13, tweede lid, bepaalde machtiging betreffende de regeling van het rolrecht uitgevoerd. In essentie heeft de Vlaamse Regering daarmee de regeling van het vroegere artikel 9 van het besluit van de Vlaamse Regering van 29 mei 2009 tot regeling van sommige aspecten van de organisatie en werking van de Raad voor vergunningsbetwistingen hernomen.

De verantwoording om de regeling van het rolrecht aan de Vlaamse Regering toe te vertrouwen, is dat het rolrecht geen belasting maar een retributie is, dat wil zeggen een vergoeding voor een individuele dienstverlening door de overheid. Zo wordt het ook in de parlementaire voorbereidingen van het genoemde decreet van 6 juli 2012 verdedigd (*Parl. St. VI. Parl. 2011-12, nr. 1509/4, p. 11*).

De grondwettigheid van die regeling staat ter discussie. Bij het Grondwettelijk Hof hebben meerdere verzoekers een beroep tot vernietiging van artikel 4.8.13 van de VCRO ingediend. De rechters-verslaggevers in die procedure hebben met toepassing van artikel 72 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof het Hof voorgesteld om artikel 4.8.13 van de VCRO met een arrest van onmiddellijk antwoord te vernietigen. De griffie heeft het kabinet van de minister-president van die conclusies in kennis gesteld. Het rolrecht is dan wel een speciaal recht dat verschuldigd is als bijdrage in de kosten van de rechtspleging, maar dat volstaat volgens de rechters-verslaggevers niet om het te beschouwen als de vergoeding van een dienst van de overheid ten voordele van een heffingsplichtige individueel beschouwd. De stelling dat het rolrecht een belasting in de zin van artikel 170 van de Grondwet is, motiveren de rechters-verslaggevers door te verwijzen naar het arrest nr. 88/2012 van 12 juli 2012 waarin het Grondwettelijk Hof al in die zin heeft geoordeeld betreffende het rolrecht in de procedure bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De artikelen 170, §2, en 172, tweede lid, van de Grondwet behouden de bevoegdheid voor het invoeren van een belasting en het verlenen van vrijstellingen aan de decreetgever voor. Een delegatie die op de essentiële elementen van de belasting betrekking heeft, is ongrondwettig. Artikel 4.8.13 van de VCRO machtigt de Vlaamse Regering

om het bedrag en de vrijstellingen van het rolrecht, essentiële elementen van de belasting, te bepalen en is volgens de rechters-verslaggevers onverenigbaar met artikel 170, §2, en artikel 172, tweede lid, van de Grondwet.

Zonder op de uitspraak van het Grondwettelijk Hof vooruit te lopen en de vernietiging al als een feit te beschouwen, is het aangewezen dat de decreetgever in het belang van de rechtszekerheid en de goede werking van de Raad voor Vergunningsbetwistingen preventief optreedt. De rolrechten worden op de rekening van het Grondfonds gestort. Een vernietiging van artikel 4.8.13 zou een vermindering van de inkomsten van het Grondfonds betekenen. Die inkomsten worden onder meer voor de financiering van de werking van de Raad voor Vergunningsbetwistingen aangewend. Het voorgestelde artikel verankert de in de artikelen 55 en 56 van het uitvoeringsbesluit van 13 juli 2012 opgenomen regeling in een aantal nieuwe bepalingen van artikel 4.8.13 van de VCRO.

Wat geldt voor het rolrecht van de verzoeker, geldt ook voor het in artikel 4.8.21, §2, van de VCRO bedoelde rolrecht dat de tussenkommende partij verschuldigd is. De regeling in het uitvoeringsbesluit wordt ook hiervoor in een aantal nieuwe bepalingen van artikel 4.8.21, §2, van de VCRO hernomen. Dat is het opzet van dit artikel.

De leidend ambtenaar is van het rolrecht vrijgesteld. Het verslag aan de Vlaamse Regering bij het besluit van 13 juli 2012 verantwoordt die vrijstelling. Die verantwoording moet hier als integraal hernomen worden beschouwd.

In reactie op het advies van de SARO over de vrijstelling van de betaling van enig rolrecht voor de leidend ambtenaar van het Departement Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed (RWO) of bij zijn afwezigheid zijn gemachtigde moet gewezen worden op het gegeven dat de begroting van de Raad voor Vergunningsbetwistingen onder de begroting van het departement RWO valt. De betaling van een rolrecht door de leidend ambtenaar van het departement (of bij afwezigheid zijn gemachtigde) zou louter een vestzak-broekzakoperatie zijn. Vandaar dat een vrijstelling eenvoudiger is.

Hoofdstuk 10. Bodembeschermingsfonds

Artikel 32

Het voorliggende wijzigingsvoorstel wordt ingediend naar aanleiding van het advies van de Raad van State (afdeling wetgeving) van 17 januari 2013 (nr. 52.596/3) over het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het Vlaams reglement betreffende de bodemsanering (VLAREBO). Dit wijzigingsbesluit dat een cofinancieringsregeling voor bodemsaneringswerken en een verhoging van de retributie voor een bodemattest invoert, werd intussen op 15 maart 2013 definitief goedgekeurd door de Vlaamse Regering.

Met artikel 5 van dit ontwerpbesluit wordt in het VLAREBO een bepaling opgenomen die stipuleert dat van de ontvangsten van de retributie voor het bodemattest 32% wordt toegewezen aan het Bodembeschermingsfonds (BBF), vermeld in artikel 17 van het decreet van 19 december 2003 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2004 (Oprichtingsdecreet Bodembeschermingsfonds). Dit werd zo opgenomen in de regeling in uitvoering van het begrotingsakkoord van 12 juli 2012 (FB/DEP/BOB/MM/70) naar aanleiding van de eerste principiële goedkeuring van voormeld ontwerpbesluit door de Vlaamse Regering.

In zijn advies merkt de Raad van State evenwel op dat dit Oprichtingsdecreet BBF onvoldoende decretale rechtsgrond biedt aan de Vlaamse Regering om de meerontvangsten ingevolge de verhoging van de retributie voor het bodemattest toe te wijzen aan het BBF: “Hoewel in artikel 18, 8°, van het decreet van 19 december 2003 gewag wordt gemaakt van het gegeven dat bij “reglementaire bepalingen” middelen kunnen worden toegewezen aan het Fonds, wordt bij die bepaling aan de Vlaamse Regering geen machtiging verleend om bij besluit de opbrengst van retributies toe te wijzen aan het Fonds. Artikel 18, 8°, moet worden begrepen als een bepaling waarin overeenkomstig artikel 40, §1, van het decreet van 8 juli 2011 één van de voorwaarden wordt bepaald om het reservefonds te spijsen.”.

Om aan deze opmerking van de Raad van State tegemoet te komen, wordt met voorliggend voorstel in artikel 18, 8°, van het Oprichtingsdecreet BBF die uitdrukkelijke machtiging aan de Vlaamse Regering verleend.

Hoofdstuk 11. Bodemsanering en bodembescherming

Artikel 33

Het voorliggende wijzigingsvoorstel van het Oprichtingsdecreet van het Bodembeschermingsfonds beoogt om de aanwending van de middelen van het fonds te verduidelijken en in overeenstemming te brengen met de wijziging zoals voorzien in artikel 92 van het Bodemdecreet. De oorspronkelijke bepaling voorzag dat de middelen van het fonds konden worden aangewend voor de gehele of gedeeltelijke financiering van de sanering van terreinen met inbegrip van de verwerving van die terreinen. Doordat de saneringsplicht in het Bodemdecreet niet enkel betrekking heeft op de uitvoering van de ‘bodemsanering’ in de strikte zin van het woord, nl. de opmaak van het bodemsaneringsproject en de bodemsaneringswerken, wordt nu ook voorzien dat de middelen kunnen aangewend worden voor de uitvoering van bodemonderzoeken. Het is ook logisch dat deze inspanningen gebeuren op ‘verontreinigde terreinen’ en daarom wordt uitdrukkelijk voorzien dat deze uitvoering plaatsvindt op dergelijke verontreinigde terreinen, waarbij de middelen eveneens aanwendbaar zijn voor de verwerving van de bedoelde terreinen. Verder geeft de bepaling aan dat de middelen ten eerste inzetbaar zijn voor de ambtshalve uitvoering, zoals geregeld in het hoofdstuk XVI van het Bodemdecreet, nl. naar aanleiding van de vrijstelling van de saneringsplicht en de ingebrekestelling van een saneringsplichtige partij, en ten tweede voor de vrijwillige uitvoering van het bodemonderzoek en de sanering. In het nieuwe, vierde lid van artikel 92 van het Bodemdecreet wordt dit vrijwillig optreden van de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (OVAM) geregeld.

Artikel 34

In het eerste lid van artikel 92 van het Bodemdecreet wordt momenteel geregeld dat zolang voor een grond met historische bodemverontreiniging geen verplichting tot beschrijvend bodemonderzoek of bodemsanering bestaat, elke persoon kan opteren om als saneringswillige op te treden. Dit betekent concreet dat zolang de plichtige door de OVAM niet werd aangemaand om een beschrijvend bodemonderzoek uit te voeren, elke persoon een beschrijvend bodemonderzoek kan uitvoeren. Dit geldt enkel voor historische bodemverontreiniging. Bij nieuwe bodemverontreiniging is er sprake van een zelfstandige saneringsplicht.

Het tweede lid van artikel 92 is zowel van toepassing voor nieuwe en historische bodemverontreiniging. Een saneringswillige (bv. een bodemsaneringsorganisatie) kan genieten van de voordelen die de naleving van het decreet biedt. Voorbeelden zijn het opvolgen en het begeleiden van het beschrijvend bodemonderzoek en de diverse fasen in de bodemsanering door de OVAM, het conformiteitsattest van het bodemsaneringsproject dat geldt

als melding, milieu- of stedenbouwkundige vergunning, de aflevering van een eindverklaring door de OVAM en de objectieve aansprakelijkheidsgrond voor wat betreft het kostenverhaal bij nieuwe bodemverontreiniging.

Naast voormelde mogelijkheden om onder toezicht van de OVAM tot het uitvoeren van een beschrijvend bodemonderzoek of bodemsanering over te gaan, kan uiteraard bij afwezigheid van enige plicht ook nog steeds geopteerd worden om het beschrijvend bodemonderzoek of de bodemsanering in eigen beheer uit te voeren. Naast de bodemsanering vallen ook de behandeling van bodemverontreiniging bij schadegevallen en het risico-beheer onder dit regime (zie derde lid).

Op basis van deze bepalingen zou de OVAM eveneens kunnen optreden als saneringswillige. Om echter een duidelijke rechtsgrond te creëren in het Bodemdecreet is gekozen voor de aanvulling van artikel 92 met een vierde lid dat de uitvoering van beschrijvende bodemonderzoeken en bodemsaneringen door de OVAM regelt in de gevallen waar ze niet ambtshalve optreedt in het kader van ‘onschuld’ of ‘ingebreke blijven’. De OVAM kan namelijk als saneringswillige overgaan tot de uitvoering van een beschrijvend bodemonderzoek en bodemsanering als vermeld in het eerste en tweede lid van artikel 92.

Deze vrijwillige sanering door de OVAM zal natuurlijk steeds gepaard gaan met een overeenkomst die wordt afgesloten met de saneringsplichtige partij. Dit opent de mogelijkheid voor de OVAM om bv. op te treden als huissaneerder en de saneringsverplichtingen van andere overheden uit te voeren. Vaak zijn die andere overheden niet zo vertrouwd met de aanpak van bodemverontreiniging en de uitvoering van de onderzoeken en saneringen op verontreinigde terreinen. De OVAM bezit vanuit haar jarenlange opgebouwde ervaring met de ambtshalve sanering de nodige knowhow voor de aanpak van dergelijke verontreinigde terreinen.

Het optreden als saneringswillige houdt echter alleen in dat de uitvoering wordt overgenomen maar niet de saneringsplicht. Aan deze saneringsplicht hangt ook de saneringsfinanciering vast. De overeenkomst die de OVAM zal afsluiten met de saneringsplichtige partij, zal dus in eerste instantie steeds voorzien in de transfer van de nodige financiële middelen om de uitvoering door de OVAM te garanderen.

Het optreden van de OVAM kan daarnaast verschillende vormen aannemen. Zo is het mogelijk dat de OVAM een overeenkomst afsluit met een individuele saneringsplichtige, bv. naar aanleiding van een gedeelde saneringsplicht waarbij voor eenzelfde verontreiniging op een terrein nog een saneringsplicht aanwezig is bij de beheerder van de grond terwijl daarnaast voor een deel van die verontreiniging vrijstelling werd verleend aan die beheerder. In dergelijke gevallen is het voor de optimale uitvoering van het beschrijvend bodemonderzoek of de bodemsanering aangewezen dat de OVAM kan optreden voor de volledige bodemverontreiniging. Via een verdeelsleutel wordt dan bepaald voor welk deel van de bodemsaneringskosten de saneringsplichtige zal tussenkomen.

De vrijwillige uitvoering kan in voorkomend geval ook gebeuren op basis van een programmatische aanpak. Deze programmatische aanpak kan aangewezen zijn voor de uitvoering van bodemonderzoeken of bodemsaneringen bij terreinen met gelijkaardige karakteristieken of bodemverontreinigingen. Voorbeelden daarvan zijn de aanpak van verontreinigingen bij scholen of gasfabrieken. Daar kunnen programma's met een samenhangende en gegroepeerde aanpak een structuur verlenen aan de vrijwillige uitvoering.

Daarnaast kan de OVAM vrijwillig gaan optreden bij een saneringsplichtige die geconfronteerd wordt met diverse bodemverontreinigingen. Als huissaneerder zou de OVAM kunnen optreden voor een ander Vlaams agentschap of een lokale overheid die weinig ervaring heeft met de bodemproblematiek. Ook in dergelijke gevallen wordt de uitvoering door de OVAM via een overeenkomst ten volle gefinancierd door de saneringsplichtige.

De bodemsanering is echter in een aantal gevallen een dermate dure aangelegenheid dat zij de draagkracht van de saneringsplichtige overstijgt, waardoor partijen in financiële moeilijkheden komen. Voor een aantal lokale overheden kan de sanering van gasfabrieken een dergelijk zware last leggen op de begroting dat andere belangrijke investeringen worden uitgesteld. Voor een aantal overheden is de bodemsanering ook geen prioriteit gelet op de prioritaire doelstellingen, zoals bv. bij de scholen.

Daarom wordt de bodemverontreiniging in enkele gevallen beter aangepakt door een optimale samenwerking en kostendeling tussen de OVAM en de saneringsplichtige. De mede-responsabilisering van de saneringsplichtige zal zich in principe uiten doordat de financiële ondersteuning van de saneringsplichtige niet de totale saneringskost zal dekken. In de decreetswijziging wordt daarom toegevoegd dat in verband met de (pre)financiering van de vrijwillige sanering door de OVAM de Vlaamse Regering een regeling kan treffen of een overeenkomst kan sluiten. Het is aangewezen dat de Vlaamse Regering hierin een beslissingsbevoegdheid krijgt gelet op de bredere draagwijdte. Deze wijziging geeft de Vlaamse Regering (bij delegatie de minister, bevoegd voor het leefmilieu en het waterbeleid, afhankelijk van het bedrag van de tussenkomst in financiering) de bevoegdheid om de (pre)financiering van de sanering door de OVAM in concrete gevallen te regelen:

- 1° hetzij via de optie ‘regeling treffen’: dit heeft betrekking op de situatie waarbij de OVAM als huissaneerder optreedt voor een andere overheid die tot de Vlaamse overheid behoort (bv. nv De Scheepvaart of Waterwegen en Zeekanaal NV). In dat geval kan Vlaamse Regering de financieringsregeling eenzijdig vaststellen en in die zin een regeling treffen;
- 2° hetzij de optie ‘sluiten van overeenkomst’: als het gaat om een andere partij dan behorend tot de Vlaamse overheid komt alleen de optie ‘sluiten van overeenkomst’ in aanmerking. Dit zit trouwens ook reeds vervat in artikel 54 van het Rekendecreet van 8 juli 2011 dat sowieso ook op de vrijwillige sanering door de OVAM (nieuw artikel 92, vierde lid, van het Bodemdecreet) van toepassing is als er sprake is van een subsidie.

De voorgestelde wijziging biedt een noodzakelijk geachte decretale verankering voor de realisering van een doelstelling uit het regeerakkoord ‘Een daadkrachtig Vlaanderen in beslissende tijden’, met name: “De Vlaamse Regering zal vervuilde terreinen met een milieurisico van eigenaars die vrijgesteld zijn van saneringsplicht, van publieke instellingen zoals scholen, ziekenhuizen en rusthuizen en van gemeentelijke gasfabrieken versneld saneren door middel van ambtshalve sanering, cofinanciering en/of samenwerkingsakkoorden tussen OVAM en andere overheden.”. Deze doelstelling werd verder in detail uitgewerkt in het kader van het Meerjarenprogramma Slagkrachtige overheid en permanente efficiëntiewinsten, met name in het project ‘De OVAM als huissaneerder voor scholen, ziekenhuizen en collega-overheden’.

De middelen die nodig zijn voor de vrijwillige uitvoering van het bodemonderzoek en de sanering, worden geput uit het Bodembeschermingsfonds.

Hoofdstuk 12. Grinddecreet

Artikelen 35 en 36

Om te komen tot een optimale aanwending van de middelen van het Grindfonds is het noodzakelijk:

- a) de tussenschotten tussen de middelen van de vier comités op te heffen;
- b) de inspanningen voor het uitrusten van de grindwinningsgebieden te versterken;
- c) de doelgroep van de sociale begeleidingsmaatregelen bij de omschakeling van de grindwinningsgebieden uit te breiden met de groep van werknemers die na 2005 (en voor 2013) in dienst zijn getreden;
- d) sociaal-economische en ecologische hefboomprojecten in de grindgebieden financieel te ondersteunen (Rivierpark Maasvallei);
- e) wetenschappelijke projecten met het oog op de versterking van het sociaal-economisch weefsel in Limburg financieel te ondersteunen (Applicatiecentrum Beton van de Universiteit Hasselt);
- f) een reconversieproject in de landbouw financieel te ondersteunen (CIRO Kinrooi-Molenbeersel en Uitbreiding Irrigatie Elerweert);
- g) de administratieve en technische ondersteuning van het projectgrindwinningscomité, vermeld in artikel 20sexies van het Grinddecreet, financieel te ondersteunen.

a) Opheffen van de tussenschotten tussen de middelen van de vier comités

Dit kan worden gerealiseerd door artikel 5 van het Grinddecreet te vervangen, en door in het nieuwe artikel 5 de volgende bepaling op te nemen: “Met ingang van 1 januari 2013 worden alle bestaande en nieuwe middelen van het grindfonds voor de werkingsterreinen van de in artikel 4 bedoelde grindcomités samengevoegd.”.

b) De inspanningen voor het uitrusten van de grindwinningsgebieden versterken

Volgens de informatie van de dienst Natuurlijke rijkdommen van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie (LNE) kunnen de uitgaven voor het uitrusten van de diverse grindwinningsgebieden volgens de huidige plannen worden geraamd op een bedrag van 15,1 miljoen euro (inclusief een bedrag van 5.906.780 euro gerealiseerd in de periode 1993-2011).

Om de inspanningen van het herstructureringscomité voor het uitrusten van de grindwinningsgebieden te versterken, zal in het Grinddecreet uitdrukkelijk worden vermeld dat de uitgaven voor het uitrusten van de grindwinningsgebieden via maatregelen die in het kader van dit decreet worden getroffen door het herstructureringscomité maximaal 15.100.000 euro bedragen, vermeerderd met een bedrag van 6.850.000 euro dat in drie gelijke delen wordt verdeeld over de valleigrindgebieden in de gemeenten Kinrooi, Maaseik en Dilsen-Stokkem, en vermeerderd met een bedrag van 500.000 euro dat nog door het herstructureringscomité moet worden verdeeld over de berggrindgebieden in de gemeenten Dilsen-Stokkem, Maasmechelen en As.

In dit totaal bedrag van 22.450.000 euro zijn de in de periode 1993-2011 gerealiseerde uitgaven ten bedrage van 5.906.780 euro inbegrepen.

c) De doelgroep van de sociale begeleidingsmaatregelen uitbreiden met de groep van werknemers die na 2005 (en voor 2013) in dienst zijn getreden

Bij de goedkeuring van het oorspronkelijke Grinddecreet was het de bedoeling de grindwinning te beëindigen tegen 2005. De sociale begeleidingsmaatregelen hadden bijgevolg het jaar 2005 als tijdshorizon voor het bepalen van de doelgroep.

De bestaande decretale bepalingen m.b.t. de opdrachten van het sociaal comité laten toe de doelgroep van de sociale begeleidingsmaatregelen uit te breiden met de groep van werknemers die na 2005 (en voor 2013) in dienst zijn getreden.

Er zal voor deze extra uitgaven geen maximumbedrag worden bepaald in het Grinddecreet omdat het aantal personen dat in aanmerking komt per definitie de beperkende factor is. Het sociaal comité zal de bedragen per persoon vaststellen op dezelfde wijze als dat vroeger is gebeurd voor de werknemers die voor 2005 in dienst zijn getreden.

d) Sociaal-economische en ecologische hefboomprojecten in de grindgebieden (Rivierpark Maasvallei)

De Vlaamse Regering zal het project Rivierpark Maasvallei financieel ondersteunen voor een bedrag van maximum 2.683.600 euro in de periode 2013-2020.

In 2013 zal een facultatieve subsidie van 179.000 euro aan het Regionaal Landschap Kempen en Maasland worden verleend en worden aangerekend op de beleidskredieten van het Agentschap voor Natuur en Bos, zodat het Grindfonds maximum 2.505.000 euro rechtstreeks zal betalen aan het Regionaal Landschap Kempen en Maasland. Het Grindfonds zal in 2013 een bedrag van 179.000 euro overdragen naar de algemene middelen van het Vlaamse Gewest.

e) Wetenschappelijke projecten met het oog op de versterking van het sociaal-economisch weefsel in Limburg (Applicatiecentrum Beton van de Universiteit Hasselt)

De Vlaamse Regering zal in de periode 2013-2021 een jaarlijkse financiële steun verlenen aan het Applicatiecentrum Beton van de Universiteit Hasselt. Dit voor een bedrag van maximum 4.200.000 euro in de periode 2013-2021.

f) Reconversieproject in de landbouw (CIRO Kinrooi-Molenbeersel en Uitbreiding Irrigatie Elerweert)

De Vlaamse Regering zal een reconversieproject in de landbouw financieel ondersteunen voor een bedrag van maximum 1.200.000 euro in de periode 2013-2022.

g) Administratieve en technische ondersteuning van het projectgrindwinningscomité, vermeld in artikel 20sexies van het Grinddecreet

De Vlaamse Regering zal een deel van de middelen van het Grindfonds aanwenden voor het financieren van de administratieve en technische ondersteuning van het projectgrindwinningscomité, vermeld in artikel 20sexies van het Grinddecreet. Voorzichtigheidshalve wordt het bedrag beperkt tot 60.000 euro per jaar. Dit jaarlijks bedrag kan later eventueel worden verhoogd. Deze uitgaven stoppen als de middelen van het Grindfonds volledig zijn uitgeput.

Hoofdstuk 13. Vlaams Gemeentefonds

Artikel 37

Artikel 61 van het decreet van 21 december 2013 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2013 (hoofdstuk 18 van het programmadecreet bij de begrotingsopmaak 2013) bepaalde – door middel van de invoeging van een nieuwe §3/1 in artikel 3 van het decreet van 5 juli 2002 tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds – dat de dotatie van het Vlaams Gemeentefonds in 2013 verminderd wordt met 261.000 euro en vervolgens in 2014 bijkomend verminderd wordt met 522.000 euro, in 2015 met bijkomend 783.000 euro en tot slot in 2016 met bijkomend 1.044.000 euro. De in mindering gebrachte bedragen worden telkens als structurele, stapsgewijze toenemende cofinanciering toegevoegd aan de kredieten die voor de financiering van de externe audit van de lokale overheden worden ingeschreven in de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Daardoor kunnen voor 2013 geen vier volwaardige voorschotten, zoals bepaald in artikel 13 van het decreet over het Gemeentefonds, worden uitbetaald. De in mindering gebrachte cofinanciering voor de externe audit van de lokale besturen wordt verrekend met het vierde voorschot en het saldo wordt vereffend bij de storting van het eerste kwartaalvoorschot voor 2014.

Dezelfde redenering en regeling geldt voor de dotaties voor 2014, 2015 en 2016.

Hoofdstuk 14. Vlaams Provinciefonds

Artikel 38

Artikel 62 van het decreet van 21 december 2013 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2013 (hoofdstuk 19 van het programmadecreet bij de begrotingsopmaak 2013) bepaalde dat voor het begrotingsjaar 2013 het Provinciefonds niet wordt aangepast met het bij decreet bepaalde reguliere evolutiepercentage van 3,5%. Dit nieuw ingevoegde artikel 3, §2/2, van het decreet van 29 april 1991 betreffende het Vlaams Provinciefonds kaderde binnen de recurrente besparingsmaatregelen van het begrotingsjaar 2013.

Daarnaast voegde hetzelfde artikel 62 van het programmadecreet van 21 december 2013 nog een nieuw artikel 3, §2/3, toe in het Provinciefondsdecreet van 29 april 1991. Krachtens deze laatste bepaling wordt de dotatie van het Vlaamse Provinciefonds telkens blijvend verminderd met volgende bedragen: in 2013 met 29.000 euro, vervolgens in 2014 met bijkomend 58.000 euro, daarna in 2015 met bijkomend 87.000 euro en tot slot in 2016 met bijkomend 116.000 euro. De aldus recurrent in mindering gebrachte bedragen worden telkens als structurele en stapsgewijs toenemende cofinanciering toegevoegd aan de kredieten die voor de financiering van de externe audit van de lokale overheden worden ingeschreven in de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Beide nieuwe bepalingen – de dotatie 2013 van het Vlaams Provinciefonds wordt niet aangepast met het evolutiepercentage en wordt bovendien verminderd met 29.000 euro – hebben tot gevolg dat er voor 2013 geen vier gelijke kwartaalvoorschotten voor 2013 kunnen worden uitbetaald, zoals artikel 9 van het decreet van 29 april 1991 betreffende het Vlaams Provinciefonds bepaalt. Immers, normaliter bedraagt elk kwartaalvoorschot één vierde van het aandeel van de betrokken provincie in de dotatie van het voorgaande jaar, in casu 2012. Daarnaast krijgt elke provincie ook nog het saldo van het voorgaande jaar uitbe-

taald. De voorgestelde bepaling heeft nu tot gevolg dat het vierde kwartaalvoorschot 2013 verminderd wordt met het verschil tussen het aandeel van de betrokken provincie in de (lagere) dotatie 2013 en het aandeel van de betrokken provincie in de dotatie 2012 verhoogd met het nog te vereffenen saldo 2012. Dit verschil wordt vereffend met de storting van het eerste kwartaalvoorschot voor 2014.

Hoofdstuk 15. Restauratiepremie kerk Onze-Lieve-Vrouw-over-de-Dijle te Mechelen

Artikel 39

Op 6 juni 2003 werd bij ministerieel besluit een restauratiepremie toegekend van 1.150.610,90 euro voor fase 2 van de buitenrestauratie van de kerk ‘Onze-Lieve-Vrouw-over-de-Dijle’ te Mechelen. Dit besluit werd op 31 juli 2003 betekend aan de stad en het premiebedrag werd vastgelegd. Vervolgens zette de stad de nodige stappen voor de aanbesteding van deze restauratiewerken. Omdat de restauratiewerkzaamheden van de eerste fase nog in uitvoering waren, werden de werken met betrekking tot de tweede fase pas op 22 maart 2005 aanbesteed zodat de uitvoering ervan praktisch onmiddellijk kon starten na de afwerking van de eerste fase. Vermits het gunningsbedrag voor de tweede fase lager was dan de initiële kostenraming werd de toegekende restauratiepremie herzien. Op 16 augustus 2005 werd bij besluit van het afdelingshoofd de definitieve restauratiepremie bepaald op 943.105,87 euro. De vastlegging werd hieraan aangepast. In 2006 werd een eerste voorschot uitbetaald en in februari 2008 het tweede voorschot. Het saldobedrag van 235.776,46 euro staat als ‘nog te vereffenen encours’ nog open in de begroting.

Krachtens artikel 9, §1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 december 2001 houdende vaststelling van het premiestelsel voor restauratiewerkzaamheden aan beschermde monumenten moeten de werken volledig uitgevoerd en voorlopig opgeleverd zijn binnen een termijn van vijf jaar na de toekenning van de premie en tevens moet het saldo binnen dezelfde termijn worden opgevraagd. Indien hieraan niet wordt voldaan, wordt de premienemer geacht ambtshalve afstand te doen van zijn premie en moeten de voorschotten worden terugbetaald.

Krachtens artikel 9, §2, kan, in geval van overmacht, slechts na grondige motivatie en met toelating van het agentschap, een afwijking op deze regel worden toegestaan.

De stad Mechelen had dus reglementair het saldo voor 30 juli 2008 (vijf jaar na de betekening van het initiële premiebesluit) moeten opvragen of een aanvraag tot termijnverlenging indienen.

Echter, slechts op 1 april 2010, ruim anderhalf jaar na het verstrijken van de termijn van vijf jaar, werd het saldo effectief opgevraagd. De stad Mechelen ging er namelijk van uit dat de termijn van vijf jaar pas een aanvang nam na de betekening van de definitieve restauratiepremie (augustus 2005).

Bovendien wijst de stad Mechelen op het feit dat de administratie informeel en formeel op de hoogte was van de late aanbesteding van de restauratiewerken van fase 2 omdat fase 1 uiteraard afgerond moest zijn voordat fase 2 kon starten. De stad wijst er ook op dat de administratie hen nooit had gewaarschuwd voor het termijnprobleem dat was ontstaan door de ‘late’ aanbesteding na de initiële premietoekenning (de facto moest het saldo al opgevraagd worden na drie jaar en vier maanden na aanbesteding (eind maart 2005 versus eind juli 2008), terwijl de werken effectief slechts gestart zijn medio 2006).

Vastgesteld moet worden dat de aanbesteding van fase 2 inderdaad pas in augustus 2005 werd goedgekeurd waarna deze werken pas midden 2006 konden starten. De werken werden met veel zorg uitgevoerd. Na de voorlopige oplevering in december 2009 werd het eindafrekeningsdossier door de stad via de provincie Antwerpen ingediend, wat een redelijke termijn is na de reële aanvang van de werken.

Omdat in casu de opeenvolging van de restauratiefasen leidde tot een vertraging van de aanbesteding van fase 2 en omdat dit feit ook bekend was bij de administratie, wordt ingegaan op de vraag van de stad Mechelen om het saldobedrag van 235.776,46 euro toch in betaling te stellen.

Vermits er geen reglementaire basis meer is om het openstaande saldo nog te kunnen uitbetalen, wordt met onderhavige bepaling in het programmadecreet ‘begrotingsaanpassing 2013’ de vereiste wettelijke basis gecreëerd. De nodige vereffeningskredieten zijn ingeschreven onder begrotingsartikel NF0/1NF-C-2-G/WT (monumentenzorg), meer bepaald op basisallocatie NF329 (restauratiepremies eredienst).

De Raad van State merkt terecht op dat dit artikel geen normatieve bepaling bevat in de materiële betekenis van het woord. De raad formuleerde een identieke opmerking bij het vergelijkbare artikel 72 van het decreet van 23 december 2011 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2012 (*Parl.St.* VI.Parl. 2011-12, nr. 1326/1, p. 74) en ook artikel 70 van het decreet van 9 juli 2010 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2010 (*Parl.St.* VI.Parl. 2009-10, nr. 508/1, p. 67).

Echter, zoals toen ook geargumenteed, wordt het voorgestelde artikel toch behouden in het programmadecreet omdat dit consistent is met de werkwijze die in het verleden telkenmale gehanteerd werd voor gelijkaardige bepalingen. Er kan verwezen worden naar de artikelen 53 en 54 van het decreet van 22 december 1999 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2000, artikel 81 van het decreet van 22 december 2000 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2001, de artikelen 44 tot en met 47 van het decreet van 5 juli 2002 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2002, de artikelen 50 en 51 van het decreet van 20 december 2002 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2003, artikel 70 van het decreet van 9 juli 2010 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2010 en, meest recent, het vermelde artikel 72 van het decreet van 23 december 2011 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2012.

Hoofdstuk 16. Winwinlening

Artikel 40

Vlaanderen beschikt met de Winwinlening over een succesvol instrument waarmee kmo's middelen kunnen betrekken van familie en vrienden. Om private beleggers aan te zetten om te investeren in kmo's, is een stimulans nodig, die er voor zorgt dat dit ook financieel voldoende aantrekkelijk is. Dankzij een fiscale tegemoetkoming (2,5%) krijgt de kredietgever een extra vergoeding voor zijn kapitaal, naast de wettelijk begrensde rente. De overheid dekt een deel van het risico door een eenmalig belastingaftrek bij definitief verlies (30%).

Na de decreetswijziging van 10 december 2010 is het aantal aangemelde winwinleningen verhoogd. Tussen 1 september 2006 en 31 december 2012 werden 3634 winwinleningen voor een totaal bedrag van 98,4 miljoen euro gesloten en geregistreerd. Het totaal aantal gesloten winwinleningen kan nog licht toenemen, aangezien winwinleningen gesloten tot 31 december 2012 nog kunnen worden geregistreerd tot 31 maart 2013. Het vermelde

aantal en bedrag hebben betrekking op de registraties uitgevoerd tot en met 31 december 2012. De gemiddelde winwinlening bedraagt ongeveer 27.500 euro in 2012. Per 30 september 2012 hadden 134 kredietnemers het huidige maximumbedrag, dat in het kader van een of meer winwinleningen kan worden geleend, namelijk 100.000 euro, gebruikt.

In het licht van de economische crisis, de moeilijke omstandigheden voor de banken en aansluitend bij het bankenplan van december 2012 dient het aanboren van alternatieve financieringsbronnen voor alle kmo's aangemoedigd te worden. Met de wijzigingen van artikel 4 wordt het totaal maximum te ontlenen bedrag verhoogd tot 200.000 euro.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Innovatie,
Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding,

Ingrid LIETEN

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur,
Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Jo VANDEURZEN

De Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken,

Hilde CREVITS

De Vlaamse minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie,

Freya VAN DEN BOSSCHE

De Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur,

Joke SCHAUVLIEGE

Voor de Vlaamse minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel,

De Vlaamse minister van Innovatie,
Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding,

Ingrid LIETEN

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting,
Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

VOORONTWERP VAN DECREET

**Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de
aanpassing van de begroting 2013**

DE VLAAMSE REGERING,

Op gezamenlijk voorstel van de leden van de Vlaamse Regering,

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen waarvan de tekst volgt:

HOOFDSTUK 1.
Algemeen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

HOOFDSTUK 2.
Onderwijs

Afdeling 1. Basisonderwijs

Art. 2. In artikel 112bis van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997, ingevoegd bij het decreet van 8 mei 2009 en gewijzigd bij het decreet van 29 juni 2012, worden de jaartallen “, 2010-2011, 2011-2012 en 2012-2013” vervangen door de jaartallen “, 2010-2011, 2011-2012, 2012-2013 en 2013-2014”.

Art. 3. In artikel 155, §2, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 7 juli 2006 en gewijzigd bij de decreten van 4 juli 2008, 8 mei 2009 en 29 juni 2012, wordt in het eerste lid de zinsnede “voor het schooljaar 2012-2013” vervangen door de zinsnede “voor het schooljaar 2013-2014”.

Afdeling 2. Secundair Onderwijs

Art. 4. In artikel 290 van de Codex Secundair Onderwijs, gewijzigd bij het decreet van 29 juni 2012, worden de jaartallen “, 2010-2011, 2011-2012 en 2012-2013” vervangen door de jaartallen “, 2010-2011, 2011-2012, 2012-2013 en 2013-2014”.

Art. 5. In artikel 304, §4, van dezelfde codex wordt in het eerste lid de zinsnede “voor het schooljaar 2012-2013” vervangen door de zinsnede “voor het schooljaar 2013-2014”.

Art. 6. In artikel 312, §4, van dezelfde codex wordt in het eerste lid de zinsnede “voor het schooljaar 2012-2013” vervangen door de zinsnede “voor het schooljaar 2013-2014”.

Afdeling 3. Begrotingsfonds Dienstverlening AKOV

Art. 7. Aan artikel 26, §3, van het decreet van 21 december 2012 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2013 wordt een punt 3° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“3° de financiële bijdragen m.b.t. de erkenning van de gelijkwaardigheid en de niveaugelijkwaardigheid van buitenlandse studiebewijzen zoals vermeld in artikel 57ter van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997, in artikel 115/3 van de codex secundair onderwijs, in artikelen 74ter en 84ter van het decreet van 10 juli 2008 betreffende het stelsel van leren en werken in de Vlaamse Gemeenschap, in artikel 41ter van het decreet van 15 juni 2007 betreffende het volwassenenonderwijs en in artikel 88 van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, gewijzigd bij de decreten van 19 maart 2004 en 1 juli 2011.”.

Afdeling 4. Besparing vakantiegeld en eindejaarstoelage

Art. 8. Aan artikel 31 van het decreet van 14 maart 2008 betreffende de financiering van de werking van de hogescholen en de universiteiten in Vlaanderen worden een paragraaf 5 en een paragraaf 6 toegevoegd, die luiden als volgt:

“§5. Voor het begrotingsjaar 2013 worden de totale werkingsuitkeringen van de hogescholen, met 4.539.000,00 euro verminderd. Dit bedrag wordt verdeeld op basis van het procentuele aandeel van elke hogeschool in de effectieve werkingsuitkeringen.

§6. Voor het begrotingsjaar 2013 worden de totale werkingsuitkeringen van de universiteiten, berekend overeenkomstig de bepalingen van afdeling IV van dit decreet, met 5.083.000,00 euro verminderd en verdeeld op basis van het procentuele aandeel van elke universiteit in de effectieve werkingsuitkeringen.”.

Art. 9. In artikel 35, §1, 2°, van het decreet van 14 maart 2008 betreffende de financiering van de werking van de hogescholen en de universiteiten in Vlaanderen wordt het bedrag “7.930.245,71” vervangen door het bedrag “7.884.245,71”.

Art. 10. Aan artikel 3 van het decreet van 20 februari 2009 betreffende de hogere zeevaartschool wordt een paragraaf 4 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§4. Voor het begrotingsjaar 2013 wordt de totale werkingsuitkering van de hogere zeevaartschool, berekend overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk II van dit decreet, verminderd met 33.000,00 euro.”.

Afdeling 5. VZW Samenwerkingsverband Netgebonden Pedagogische Begeleidingsdiensten

Art. 11. Aan artikel 26, §1, van het decreet van 8 mei 2009 betreffende de kwaliteit van onderwijs wordt een punt 5° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“5° een bedrag van 230.000 euro voor de uitvoering van het actieplan met betrekking tot de implementatie van kwaliteitsvol e-leren en gecombineerd leren in het volwassenenonderwijs en in de opleidingen van VDAB, Syntra Vlaanderen en het sociaal-cultureel volwassenenwerk.”.

HOOFDSTUK 3. Fiscaliteit

Afdeling 1. Planbatenheffing - brownfieldconvenanten

Art. 12. In de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening wordt een artikel 2.6.7/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 2.6.7/1. §1. Op verzoek van de belastingplichtige wordt de heffing opgeschort voor de percelen die het voorwerp uitmaken van een brownfieldconvenant, definitief gesloten overeenkomstig hoofdstuk III van het decreet van 30 maart 2007 betreffende de Brownfieldconvenanten, indien voldaan is aan elk van volgende voorwaarden:

- 1° de belastingplichtige is actor bij het brownfieldconvenant;
- 2° op de datum van inwerkingtreding van het RUP is het brownfieldconvenant nog niet gerealiseerd;
- 3° het verzoek tot opschorting gebeurt bij de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie, binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de derde werkdag volgend op de verzendingsdatum vermeld op het aanslagbiljet of binnen een termijn van drie maanden na de definitieve afsluiting van het brownfieldconvenant.

§2. De opschorting vervalt van zodra de voorwaarden van het brownfieldconvenant niet of niet tijdig worden nageleefd. De opgeschorte heffing is in die gevallen alsnog verschuldigd. De belastingplichtige wordt hiervan in kennis gebracht.

De opgeschorte heffing is niet verschuldigd als wordt vastgesteld dat het brownfieldproject tijdig werd gerealiseerd conform de in het brownfieldconvenant opgenomen voorwaarden. In dit geval worden de reeds betaalde bedragen terugbetaald, zonder dat moratoriuminteressen verschuldigd zijn.

§3. De Vlaamse Regering kan de nadere regels bepalen voor de indiening en aanvaarding van het verzoek tot opschorting en voor de kennisgeving aan de belastingplichtige van het einde van de opschorting.”.

Art. 13. In dezelfde codex wordt een artikel 2.6.7/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 2.6.7/2. De heffingen die betrekking hebben op percelen die al voor de inwerkingtreding van artikel 2.6.7/1 het voorwerp uitmaken van een bestaand brownfieldconvenant, worden in afwijking van artikel 2.6.7/1, §1, opgeschort als het verzoek tot opschorting gebeurt voor 31 december 2013.

De paragrafen 2 en 3 van artikel 2.6.7/1 zijn overeenkomstig van toepassing.”.

Afdeling 2. Planbatenheffing – zones met weekendverblijven

Art. 14. Aan artikel 2.6.10 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening worden een paragraaf 3 en een paragraaf 4 toegevoegd, die luiden als volgt:

“§3. In afwijking van paragraaf 1 wordt voor de berekening van de vermoede meerwaarde de oppervlakte van de bestemmingswijziging beperkt tot een maximale oppervlakte van 5000 m², voor zover tegelijk aan volgende voorwaarden is voldaan:

- 1° het betreft een bestemmingswijziging zoals vermeld in artikel 5.4.2, tweede lid;
- 2° de bestemmingswijziging heeft niet tot gevolg dat het bestaande aantal woongelegenheden kan worden verhoogd;
- 3° de bestemmingswijziging heeft niet tot gevolg dat het bouwvolume kan worden verhoogd tot meer dan 1000 m³;
- 4° de bestemmingswijziging heeft niet tot gevolg dat een verkavelingsvergunning voor het perceel kan worden afgeleverd.

De beperking van de oppervlakte is niet van toepassing op eventuele andere gelijktijdige bestemmingswijzigingen op het perceel.

§4. Paragraaf 3 is van toepassing op ruimtelijke uitvoeringsplannen die vanaf 1 september 2009 voorlopig worden vastgesteld.

Indien voor het perceel dat onder de toepassing valt van paragraaf 3 reeds een planbatenheffing werd gevestigd, kan de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie ambtshalve ontheffing ten belope van het te veel aangerekende bedrag verlenen. Indien dit aanleiding geeft tot een gedeeltelijke terugbetaling van de planbatenheffing zijn geen moratoriumintresten verschuldigd.”.

Art. 15. In artikel 2.6.17, §3, van dezelfde codex wordt punt 4° vervangen door wat volgt:

“4° de inkomsten die het gevolg zijn van een provinciale of gemeentelijke bestemmingswijziging in ruimtelijke uitvoeringsplannen die vanaf 1 september 2009 voorlopig worden vastgesteld en in uitvoering van artikel 5.4.2, worden doorgestort naar de betrokken provincie, respectievelijk betrokken gemeente;”.

Afdeling 3. Successierechten - prijscourant

Art. 16. In artikel 21 van het Wetboek der Successierechten, gewijzigd bij het decreet van 21 december 2012, wordt punt III vervangen door wat volgt:

“III. Voor financiële instrumenten die toegelaten zijn tot verhandeling op Belgische of buitenlandse gereguleerde markten als vermeld in artikel 2, eerste lid, 5° en 6°, van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten en voor Belgische of buitenlandse multilaterale handelsfaciliteiten als vermeld in artikel 2, eerste lid, 4°, van de voormelde wet, volgens de verkoopwaarde op datum van overlijden, de verkoopwaarde op datum van één maand na het overlijden of de verkoopwaarde op datum van twee maanden na het overlijden.

De belanghebbenden mogen slechts een van de voormelde datums kiezen. Die is toepasselijk op al de nagelaten waarden. De belanghebbenden moeten hun keuze in de aangifte aangeven.”.

Afdeling 4. Successierechten - stiefkinderen

Art. 17. Aan artikel 50, eerste lid, van het Wetboek der Successierechten, gewijzigd bij de decreten van 21 december 2001 en 20 december 2002, wordt de volgende zin toegevoegd:

“De gelijkstelling geldt ook als de verkrijging plaatsvindt na het overlijden van diegene die met de erflater samenwoonde of na het overlijden van de ouder van de erflater. In het laatste geval moet tevens voldaan worden aan de in dit lid vermelde vereiste van samenwonen.”.

HOOFDSTUK 4.

Budgettaire en financiële controle

Art. 18. Aan artikel 69 van het decreet van 8 juli 2011 houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof wordt de volgende zinsnede toegevoegd: “, wat betreft de aangelegenheden geregeld in dit decreet”.

HOOFDSTUK 5.

Vlaams Fonds voor de Lastendelging

Art. 19. In artikel 53, §2, van het decreet van 21 december 1994 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995, gewijzigd bij het decreet van 23 december 2011, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden "na te komen" vervangen door de woorden "ten laste te nemen";

2° het tweede lid wordt vervangen door wat volgt:

"Onder deze lasten worden verstaan:

1° de lasten uit het verleden, meer bepaald de verbintenissen die de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest moet betalen, hoewel die verbintenissen dateren van vóór de bevoegdheidsoverdracht van de Federale Staat naar de gemeenschappen en de gewesten;

2° de lasten die ontstaan zijn na 31 december 1988 en door de Vlaamse Regering worden aangeduid. De Vlaamse Regering heeft de mogelijkheid om lasten die al zijn nagekomen, aan te duiden als lasten van het fonds, onder de voorwaarden die de Vlaamse Regering bepaalt."

HOOFDSTUK 6.

Kas-, schuld- en waarborgbeheer

Afdeling 1. Rapportering

Art. 20. Artikel 21/1 van het decreet van 7 mei 2004 houdende bepalingen inzake kas-, schuld- en waarborgbeheer van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2012, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 21/1. De Vlaamse Regering kan alle entiteiten die, in overeenstemming met het Europees systeem van nationale en regionale rekeningen, vermeld in verordening (EG) nr. 2223/96 van de Raad van 25 juni 1996 betreffende het Europees systeem van de nationale en regionale rekeningen in de Gemeenschap, institutionele eenheden in handen van de overheid zijn, modaliteiten opleggen inzake verplichte rapportering en het beheersen van risico inzake het kas-, schuld- en waarborgbeheer.

In afwijking van het eerste lid kan de Vlaamse Regering alle eenheden vermeld in het eerste lid, die volgens de ESR-regels als marktproducent worden beschouwd geen modaliteiten opleggen inzake het beheersen van risico inzake het kas-, schuld- en waarborgbeheer."

Afdeling 2. Gewestwaarborg voor netbeheerders

Art. 21. §1. De Vlaamse Regering wordt gemachtigd waarborgen te verlenen ten gunste van de elektriciteitsdistributienetbeheerders, de beheerder van het plaatselijk vervoernet van elektriciteit en de netbeheerder die overeenkomstig de federale Elektriciteitswet ook als transmissienetbeheerder is aangewezen, met het oog op de

gedeeltelijke dekking van het verlies dat deze netbeheerders gebeurlijk dragen als gevolg van het banken van groenestroomcertificaten en warmtekrachtcertificaten.

§2. De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden en modaliteiten waaronder deze waarborg kan worden toegekend en uitgekeerd. In afwijking van artikel 8 van het decreet van 7 mei 2004 houdende bepalingen inzake kas-, schuld- en waarborgbeheer van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest kan de Vlaamse Regering bepalen om de toekenning van de waarborg niet afhankelijk te maken van de betaling van een bijdrage.

§3. De Vlaamse Regering bepaalt voor ieder begrotingsjaar de maximale omloop van de uitstaande verbintenissen waarop de waarborg van het Vlaamse Gewest betrekking heeft.

HOOFDSTUK 7.

Terbeschikkingstelling infrastructuur

Art. 22. §1. Aan de volgende organisaties kan de Vlaamse Gemeenschap infrastructuur ter beschikking stellen:

- 1° Kaaithheater vzw;
- 2° Beursschouwburg vzw;
- 3° Rosas vzw;
- 4° Daarkom vzw;
- 5° Stichting De Brakke Grond;
- 6° De Buren vzw.

§2. Hiertoe sluit de Vlaamse Gemeenschap een beheersovereenkomst infrastructuur met de betrokken organisaties.

HOOFDSTUK 8.

Ontwikkelingssamenwerking

Art. 23. In artikel 2 van het kaderdecreet van 22 juni 2007 inzake ontwikkelingssamenwerking worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° punt 19°/1, ingevoegd bij het decreet van 13 juli 2012, wordt vervangen door wat volgt: “19°/1 Vlaams ontwikkelingsfonds: organisatie die financiële middelen in de vorm van kredieten, waarborgen of participaties ter beschikking wil stellen van organisaties in het Zuiden die diensten verstrekken op het vlak van microfinanciering;”;
- 2° punt 19°/2, ingevoegd bij het decreet van 13 juli 2012, wordt opgeheven.

Art. 24. In hetzelfde decreet wordt het opschrift van titel IX vervangen door wat volgt:

“Titel IX. Ondersteuning van microfinanciering”.

Art. 25. In hetzelfde decreet wordt artikel 18 vervangen door wat volgt:

“Art. 18. Met het oog op de verwezenlijking van de doelstelling, vermeld in artikel 3, §1, tweede lid, 1°, ondersteunt de Vlaamse Regering microfinanciering in het Zuiden.

Zij kan daartoe overheidswaarborgen verlenen aan Vlaamse ontwikkelingsfondsen en participaties nemen in internationale investeringsfondsen op het vlak van microfinanciering.”.

Art. 26. In artikel 18/3 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 13 juli 2012, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 1° wordt vervangen door wat volgt: “1° de criteria voor waarborgverlening en voor participatie in investeringsfondsen;”;

2° punt 4° wordt vervangen door wat volgt: “4° de maximale dekkingsgraad en de grootte van de risico's bij waarborgverlening;”.

Art. 27. In hetzelfde decreet wordt artikel 18/4, ingevoegd bij het decreet van 13 juli 2012, vervangen door wat volgt:

“Art. 18/4. §1. Er wordt een fonds voor de ondersteuning van microfinanciering in het Zuiden opgericht, verder "Fonds Microfinanciering" te noemen.

Overeenkomstig artikel 3 van het decreet van 8 juli 2011 houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof, wordt het Fonds Microfinanciering opgericht als een dienst met afzonderlijk beheer.

§2. De ontvangsten van het Fonds Microfinanciering bestaan uit:

1° een dotatie ten laste van de uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap;

2° de premie die Vlaamse ontwikkelingsfondsen moeten betalen voor het verkrijgen van een waarborg ter dekking van de risico's;

3° dividenden en interesten verbonden aan participaties in internationale investeringsfondsen op het vlak van microfinanciering;

4° inkomsten verbonden aan de vervreemding van participaties in investeringsfondsen op het vlak van microfinanciering of aan de vereffening van deze fondsen;

5° schenkingen en legaten.

De middelen van het Fonds Microfinanciering worden gecumuleerd.

De middelen van het Fonds Microfinanciering kunnen worden aangewend voor de volgende uitgaven:

1° uitgaven die voortvloeien uit de uitwinning van een verleende waarborg;

2° participaties in internationale investeringsfondsen op het vlak van microfinanciering;

3° beheerskosten verbonden aan de activiteiten van het Fonds Microfinanciering.”.

Art. 28. In hetzelfde decreet wordt een artikel 22/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 22/1. De bedragen en de goederen bestemd voor de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking zijn niet vatbaar voor beslag noch voor overdracht.”.

Art. 29. In hetzelfde decreet wordt een artikel 22/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 22/2. Er wordt een Fonds Ontwikkelingssamenwerking opgericht als een begrotingsfonds zoals vermeld in artikel 12 van het decreet van 8 juli 2011 houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof.

Het fonds wordt gespijsd door:

1° de terugvordering van subsidies of bedragen voor de financiering van overeenkomsten voor ontwikkelingssamenwerking die door de begunstigden niet of op onrechtmatige wijze werden aangewend of waarvan de aanwending onvoldoende wordt verantwoord;

2° vergoedingen van andere publieke donoren voor de realisatie van gezamenlijke programma's en projecten.

Het fonds kan worden aangewend voor allerhande initiatieven inzake ontwikkelingssamenwerking. De aandacht zal hierbij voornamelijk gaan naar het versterken van lopende programma's of projecten en het uitwerken en uitvoeren van flankerende acties.

De rekenplichtige die de ontvangsten gedaan heeft, beschikt rechtstreeks over de kredieten van het fonds.”.

Art. 30. Artikel 99 van het decreet van 22 december 2006 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2007 wordt opgeheven.

HOOFDSTUK 9.

Rolrecht Raad voor Vergunningsbetwistingen

Art. 31. Artikel 4.8.13 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, vervangen bij het decreet van 6 juli 2012, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 4.8.13. §1. De verzoeker is een rolrecht verschuldigd.

Het rolrecht dat verschuldigd is per verzoeker bij het aanhangig maken van een vordering tot vernietiging, bedraagt 175 euro.

Het rolrecht dat verschuldigd is per verzoeker bij het indienen van een vordering tot schorsing, bedraagt 100 euro.

§2. De leidend ambtenaar van het departement of bij zijn afwezigheid zijn gemachtigde, die optreedt in de zin van artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 5°, is vrijgesteld van de betaling van enig rolrecht.

§3. De verzoeker die aantoonst dat zijn inkomsten ontoereikend zijn, is vrijgesteld van de betaling van enig rolrecht.

De verzoeker richt daarvoor een verzoek aan de Raad gelijktijdig met het indienen van zijn verzoekschrift.

De ontoereikendheid van de inkomsten wordt beoordeeld op basis van het koninklijk besluit van 18 december 2003 tot vaststelling van de voorwaarden van de volledige of gedeeltelijke kosteloosheid van de juridische tweedelijnsbijstand en de rechtsbijstand.

§4. De griffier deelt de verzoeker het verschuldigde bedrag of de beslissing over de vrijstelling van de betaling van het rolrecht mee.

§5. Het verschuldigde rolrecht wordt binnen een termijn van vijftien dagen, die ingaat de dag na de dag van de betekening, vermeld in paragraaf 4, gestort op de rekening van het Grondfonds, vermeld in artikel 5.6.3.

Indien het rolrecht niet tijdig is betaald, wordt het verzoekschrift niet-ontvankelijk verklaard.”.

Art. 32. In artikel 4.8.21 van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 6 juli 2012, wordt paragraaf 2 vervangen door wat volgt:

“§2. De tussenkomende partij is een rolrecht verschuldigd.

Het rolrecht dat verschuldigd is per tussenkomende partij, bedraagt 100 euro, ongeacht of de tussenkomst geldt voor de vordering tot schorsing of de vordering tot vernietiging.

§2/1. De leidend ambtenaar van het departement of bij zijn afwezigheid zijn gemachtigde, die optreedt in de zin van artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 5°, is vrijgesteld van de betaling van enig rolrecht.

§2/2. De tussenkomende partij die aantoonst dat haar inkomsten ontoereikend zijn, is vrijgesteld van de betaling van enig rolrecht.

De tussenkomende partij richt daarvoor een verzoek aan de Raad gelijktijdig met het indienen van haar verzoekschrift.

De ontoereikendheid van de inkomsten wordt beoordeeld op basis van het koninklijk besluit van 18 december 2003 tot vaststelling van de voorwaarden van de volledige of gedeeltelijke kosteloosheid van de juridische tweedelijnsbijstand en de rechtsbijstand.

§2/3. De griffier deelt de tussenkomende partij het verschuldigde bedrag of de beslissing over de vrijstelling van de betaling van het rolrecht mee.

§2/4. Het verschuldigde rolrecht wordt binnen een termijn van vijftien dagen, die ingaat de dag na de dag van de betekening, vermeld in paragraaf 2/3, gestort op de rekening van het Grondfonds, vermeld in artikel 5.6.3.

Indien het rolrecht niet tijdig is betaald, wordt het verzoekschrift tot tussenkomst niet-ontvankelijk verklaard.”.

HOOFDSTUK 10. Bodembeschermingsfonds

Art. 33. Aan artikel 18, 8°, van het decreet van 19 december 2003 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2004 wordt de volgende zin toegevoegd:

“De Vlaamse Regering wordt gemachtigd om bij reglementaire bepaling de voormelde middelen toe te wijzen aan het Fonds.”.

HOOFDSTUK 11. Bodemsanering en bodembescherming

Art. 34. In artikel 19 van het decreet van 19 december 2003 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2004, gewijzigd bij het decreet van 22 april 2005, wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

“1° de vrijwillige en ambtshalve uitvoering van bodemonderzoeken en bodemsaneringen op verontreinigde terreinen, met inbegrip van de verwerving van de bedoelde terreinen;”.

Art. 35. Aan artikel 92 van het decreet van 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en de bodembescherming wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De OVAM kan als saneringswillige overgaan tot uitvoering van een beschrijvend bodemonderzoek en bodemsanering als vermeld in het eerste en tweede lid. In verband met de (pre)financiering van de vrijwillige sanering door de OVAM kan de Vlaamse Regering een regeling treffen of een overeenkomst sluiten.”.

HOOFDSTUK 12. Grinddecreet

Art. 36. Aan artikel 3, §4, van het decreet van 14 juli 1993 tot oprichting van het Grondfonds en tot regeling van de grindwinning, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in de inleidende zin worden de woorden “met betrekking tot de grindwinning” opgeheven;
- 2° in punt 1° worden tussen het woord “maatregelen” en het woord “die” de woorden “met betrekking tot de grindwinning” ingevoegd;

- 3° in punt 2° worden tussen het woord “maatregelen” en het woord “genomen” de woorden “met betrekking tot de grindwinning” ingevoegd;
- 4° een punt 3°, een punt 4°, een punt 5°, een punt 6° en een punt 7° worden toegevoegd, die luiden als volgt:
 - “3° de financiering van sociaal-economische en ecologische hefboomprojecten in de grindgebieden;
 - 4° de financiering van wetenschappelijke projecten met het oog op de versterking van het sociaal-economisch weefsel in Limburg;
 - 5° de financiering van een reconversieproject in de landbouw;
 - 6° de financiering van de administratieve en technische ondersteuning van het projectgrindwinningscomité, vermeld in artikel 20sexies;
 - 7° de overdracht van een deel van de middelen van het fonds naar de algemene middelen van het Vlaamse Gewest in het begrotingsjaar 2013.”.

Art. 37. Artikel 5 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 6 juli 2001, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 5. Met ingang van 1 januari 2013 worden alle bestaande en nieuwe middelen van het grindfonds voor de werkingsterreinen van de in artikel 4 bedoelde grindcomités samengevoegd.

De uitgaven voor het uitrusten van de grindwinningsgebieden via maatregelen die in het kader van dit decreet worden getroffen door het herstructureringscomité bedragen maximaal 15.100.000 euro, vermeerderd met een bedrag van 6.850.000 euro dat in drie gelijke delen wordt verdeeld over de valleigrindgebieden in de gemeenten Kinrooi, Maaseik en Dilsen-Stokkem, en vermeerderd met een bedrag van 500.000 euro dat nog door het herstructureringscomité moet worden verdeeld over de berggrindgebieden in de gemeenten Dilsen-Stokkem, Maasmechelen en As.

Aanvragen voor de financiering van de uitgaven, vermeld in artikel 3, §4, 3°, 4° en 5°, worden goedgekeurd door de Vlaamse Regering binnen de daartoe in de begroting van het grindfonds bestemde begrotingskredieten en voor een maximumbedrag van respectievelijk 2.505.000 euro, 4.200.000 euro en 1.200.000 euro.

Aanvragen voor de financiering van de uitgaven, vermeld in artikel 3, §4, 6°, worden goedgekeurd door de Vlaamse Regering binnen de daartoe in de begroting van het grindfonds bestemde begrotingskredieten en voor een maximumbedrag van 60.000 euro per jaar en tot de uitputting van de middelen van het grindfonds.

De overdracht van een deel van de middelen van het grindfonds naar de algemene middelen van het Vlaamse Gewest in het begrotingsjaar 2013 zal gebeuren door overschrijving van een bedrag van 179.000 euro naar de algemene ontvangstenrekening van het Vlaamse Gewest.”.

HOOFDSTUK 13. Vlaams Gemeentefonds

Art. 38. In artikel 22 van het decreet van 5 juli 2002 tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds wordt een paragraaf 7/1 ingevoegd, die luidt als volgt:

“§7/1. In afwijking van artikel 13 wordt het vierde kwartaalvoorschot in 2013, 2014, 2015 en 2016 berekend op de dotatie van het laatste jaar waarvoor de Vlaamse Regering de definitieve verdeling heeft bepaald en verminderd met de bedragen bestemd voor de structurele cofinanciering van de externe audit voor de lokale overheden, zoals vermeld in artikel 3, §3/1. In 2013 bedraagt de vermindering van het vierde kwartaalvoorschot 261.000 euro, in 2014 522.000 euro, in 2015 783.000 euro en in 2016 1.044.000 euro. Het saldo wordt samen met het eerste kwartaalvoorschot van het volgende jaar uitbetaald.”.

HOOFDSTUK 14. Vlaams Provinciefonds

Art. 39. In artikel 14 van het decreet van 29 april 1991 betreffende het Vlaams Provinciefonds wordt een tweede lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

“In afwijking van artikel 9 wordt het vierde kwartaalvoorschot in 2013 berekend op de dotatie van het jaar waarvoor de voorschotten worden vastgesteld, verminderd met 3.231.000 euro. Het saldo wordt samen met het eerste kwartaalvoorschot van het volgende jaar uitbetaald.”.

HOOFDSTUK 15. Restauratiepremie kerk Onze-Lieve-Vrouw-over-de-Dijle te Mechelen

Art. 40. Van de op 16 augustus 2005 toegekende restauratiepremie aan de stad Mechelen voor fase 2 van de buitenrestauratie van de kerk Onze-Lieve-Vrouw-over-de-Dijle te Mechelen wordt het saldo van 235.776,46 euro uitbetaald.

HOOFDSTUK 16. Winwinlening

Art. 41. In artikel 4, §1, vierde lid, van het decreet van 19 mei 2006 betreffende de Winwinlening, gewijzigd bij het decreet van 10 december 2010, wordt het bedrag “100.000” vervangen door het bedrag “200.000”.

HOOFDSTUK 17. Slotbepalingen

Art. 42. Dit decreet treedt in werking vanaf de tiende dag na de publicatie in het Belgisch Staatsblad, met uitzondering van:

- artikel 2 tot en met 7, die in werking treden op 1 september 2013;
- artikel 8 tot en met 10, die uitwerking hebben met ingang van 1 januari 2013;
- artikel 11, dat in werking treedt op 1 september 2013;
- artikel 16, dat in werking treedt voor overlijdens die plaatsvinden vanaf 1 augustus 2013;
- artikel 17, dat uitwerking heeft voor overlijdens die plaatsvinden vanaf 20 december 2012;
- artikel 18, dat uitwerking heeft met ingang van 1 januari 2012;
- artikel 20, dat uitwerking heeft met ingang van 1 januari 2013;
- artikel 22, dat uitwerking heeft met ingang van 1 januari 2013;
- artikel 33 tot en met 35, die in werking treden op 1 september 2013;
- artikel 36 en 37, dat uitwerking heeft met ingang van 1 januari 2013.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Economie,
Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en
Armoedebestrijding,

Ingrid LIETEN

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering,
Toerisme en Vlaamse Rand,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Jo VANDEURZEN

De Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken,

Hilde CREVITS

De Vlaamse minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie,

Freya VAN DEN BOSSCHE

De Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur,

Joke SCHAUVLIEGE

De Vlaamse minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel,

Pascal SMET

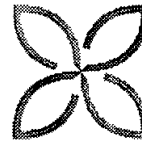
De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

ADVIES VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD
VOOR LANDBOUW EN VISSERIJ

Philippe Muyters
Vlaams Minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport
Koning Albert II-laan 19 bus 11

1210 Brussel

Strategische Adviesraad
voor Landbouw en Visserij

SALV-secretariaat
Koning Albert II-laan 35 bus 39
1030 Brussel

uw bericht van

uw kenmerk

ons kenmerk

bijlagen

SALV-U-20130417-dvg-pv

vragen naar / e-mail
Dirk.vanguyze@lv.vlaanderen.be

telefoonnummer
02/552.79.82

Datum
17 april 2013

Betreft: Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2013

Geachte minister,

In haar zitting van 15 april 2012 keurde de Vlaamse Regering het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2013 principieel goed.

Het voorontwerp met begeleidende memorie van toelichting werd vervolgens aan de SALV voor spoedadvies voorgelegd.

De SALV heeft geen bemerkingen bij het voorliggende voorontwerp van programmadecreet.

Hoogachtend,

Piet Vanthemsche
voorzitter SALV

ADVIES VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD
WELZIJN, GEZONDHEID, GEZIN

De heer Philippe MUYTERS
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport
Koning Albert II-laan 19 bus 11 – Phoenixgebouw 11de verd
1210 Brussel

contactpersoon
Gunter Naets
gnaets@serv.be

ons kenmerk
SARWGG_BR_20130419_begrotingsaanpassing_2013

Brussel
19 april 2013

**Advies over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de
aanpassing van de begroting 2013**

Geachte heer minister Muyters,

Op 15 april 2013 keurde de Vlaamse Regering het voorontwerp van decreet houdende
bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2013 principeel goed
U vroeg de SAR WGG om spoedadvies

Gelet op het feit dat in deze begrotingsaanpassing geen specifieke maatregelen vervat zijn in
het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, besliste de SARWGG om geen advies
uit te brengen over hogergenoemd voorontwerp van decreet

Met vriendelijke groeten,

Gunter Naets
secretaris

Jan De Maeseneer
voorzitter

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

De heer Philippe Muyters
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke
ordening en Sport
Koning Albert II-laan 19

1210 BRUSSEL

contactpersoon
Michel Dethée
mdethee@serv.be
Wim Knaepen
wknaepen@serv.be

ons kenmerk
SERV_BR_20130422_apPD2013_mdit

Brussel
22 april 2013

Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2013

Mijnheer de minister,

Op 15 april 2013 heeft de SERV uw vraag ontvangen om bij spoedbehandeling zijn advies te verstrekken over het voorontwerp van decreet hiervoor vermeld.

De SERV heeft naar aanleiding van de advisering van eerdere programmadecreten reeds herhaaldelijk afgekeurd dat in een begeleidingsdecreet bij de begroting maatregelen worden vastgelegd die dit kader overstijgen. Structurele en grondige wijzigingen worden best afzonderlijk via zelfstandige decreten geregeld. Deze werkwijze biedt meer waarborgen voor een grondige, afgewogen advisering, ernstige parlementaire behandeling en een coherente en transparante regelgeving.

Dit geldt in het bijzonder voor hoofdstuk 16, waardoor de winwinlening op essentiële wijze wordt aangepast. Zeer recent werd de SERV binnen de gebruikelijke adviesprocedure en termijn om advies gevraagd over de aanpassing van de winwinlening aan het Europese kader. Er werd op dat ogenblik geen gewag gemaakt van de inhoudelijke bijsturing die nu in een spoedprocedure wordt voorgelegd. Overigens wordt in het bankenplan melding gemaakt van een voorafgaande analyse van de verstrekte winwinleningen, alvorens mogelijke pistes voor verruiming van het instrument overwogen zouden worden.

De SERV wenst bij het voorontwerp van decreet nog volgende bemerkingen te maken:

- Bij artikel 7

Wat betreft de erkenning van de gelijkwaardigheid en niveaugelijkwaardigheid van buitenlandse studiebewijzen vreest de SERV dat het aanrekenen van een vergoeding zou kunnen leiden tot bijkomende drempels. Daarom is de SERV van mening dat deze vergoeding moet bepaald worden op basis van objectieve criteria die rekening houden met deze drempels. De commissie Diversiteit bij de SERV treedt deze bemerkingen bij.

- Bij artikel 12

In de Memorie van Toelichting wordt de opschorting van de planbatenheffing voor brownfieldconvenanten die de facto een definitieve vrijstelling wordt, verantwoord in het kader van de vraag naar ruimte voor nieuwe industriële ontwikkeling. De planbatenheffing is evenwel pas verschuldigd bij een bestemmingswijziging tengevolge van een RUP. Op basis van voorliggende decreetswijziging zullen in de praktijk dus vooral brownfieldconvenanten waarbij vervuilde sites een andere bestemming (bv. woonzone) krijgen, baat hebben bij een opschorting en definitieve vrijstelling van de planbatenheffing, waardoor deze gronden niet meer in aanmerking komen voor nieuwe industriële ontwikkeling. Hierdoor dreigt de maatregel zijn doelstelling, zoals geëxpliciteerd in de Memorie van Toelichting, voorbij te schieten, nl. de herontwikkeling van brownfields om tegemoet te komen aan de vraag naar nieuwe industriële ontwikkeling.

- Bij artikel 21

Art. 21 van het ontwerp machtigt de Vlaamse regering om waarborgen te verlenen aan netbeheerder om verliezen te dekken die netbeheerders kunnen dragen door de banking van groenestroomcertificaten en warmtekrachtcertificaten. In het advies van 5 december 2012¹ heeft de SERV er, samen met de Minaraad, op gewezen dat banking als (gedeeltelijke) oplossing van de certificatenoverschotten nadelen heeft². De raden hadden daarom een overschotoplossing gevraagd “die effectiever, kostenefficiënter en transparanter is, die de kosten en baten billijk verdeelt en die toelaat de aandacht te richten op de echte uitdagingen van de energietransitie. Het moet daarbij duidelijk zijn dat de kosten van het hernieuwbare energiebeleid de komende jaren in ieder geval zullen toenemen en dat het geen zin heeft om sommige kosten vooruit te schuiven als die daardoor alleen maar verhogen.” Verder hadden de raden ingeval van de bankingoptie meer duidelijkheid gevraagd over de financiering van de garantiekosten, die kunnen oplopen tot 30 mio euro.

¹ SERV, Minaraad, Advies over banking van certificaten door netbeheerders in het licht van de actuele problematiek van de certificatenoverschotten. 5/6 december 2012

²

- “Banking verhoogt de kosten van de certificaten systemen ondanks een gelijkblijvend ambitieniveau. Los van de extra administratieve en systeemkosten en garantiekosten, veroorzaakt banking prefinancieringskosten die 2,8 mio euro per jaar zouden bedragen, gecumuleerd 7 tot 10 mio euro over 4 jaar. Die kosten kunnen verdubbelen en misschien zelfs verviervoudigen omdat certificaten wellicht langer dan 2014 en 2016 gebankt moeten worden en omdat de verwachte bankingrente waarschijnlijk onderschat is. Daarbij lijkt het twijfelachtig dat die bankingkosten verantwoord worden door het voordeel van een meer gespreide doorrekening van kosten door de banking. Temeer om de regeling de (verhoogde) kosten doorschuift naar de komende jaren, terwijl de kosten van het (hernieuwbare) energiebeleid dan al veel hoger zullen zijn dan nu. Andere overschotoplossingen kunnen deze bankingkosten vermijden, al verhogen zij wel het ambitieniveau en de daaraan verbonden kosten en baten.
- De bankingregeling maakt de reeds complexe certificaten systemen nog veel complexer en moeilijker voorspelbaar.
- De inspanningen die nodig zijn om onevenwichten op de certificatenmarkten aan te pakken en in het bijzonder om de door banking nog complexer wordende certificaten systemen te beheersen, dreigen de aandacht van de overheid en de sector af te leiden van de echte uitdagingen van de energietransitie.”

Hoogachtend

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

Ann Vermorgen
voorzitter

ADVIES VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD
INTERNATIONAAL VLAANDEREN

STRATEGISCHE ADVIESRAAD INTERNATIONAAL VLAANDEREN

Boudewijnlaan 30 bus 81, 1000 Brussel
T: +32 2 553 01 81
F: + 32 2 553 50 76
sariv@iv.vlaanderen.be
http://www.sariv.be

Aan de heer Philippe Muyters
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport
Koning Albert II-laan 19 bus 6
1210 Brussel

uw bericht van
15 april 2013

uw kenmerk
DepFB/BORG/Prgrdcr
BA2013

ons kenmerk
Advies 2013/10

bijlagen

vragen naar / e-mail
eva.haeveryans@iv.vlaanderen.be

telefoonnummer
02 553 54 45

datum
22 april 2013

Betreft: Spoedadvies over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2013

Mijnheer de minister,

Tijdens haar vergadering van 15 april 2013 keurde de Vlaamse Regering het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2013 (hierna: "programmadedcreet") principieel goed. Ze verzocht u een aantal Strategische Adviesraden, waaronder de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (hierna: "de Raad"), om een spoedadvies te vragen. Na bespreking op zijn vergadering van vrijdag 19 april 2013 keurde de Raad dit advies goed.

De Raad bespreekt allereerst hoofdstuk 8 van het programmadedcreet dat ontwikkelingssamenwerking als onderwerp heeft. Vervolgens merkt de Raad op dat hij niet werd geconsulteerd bij het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2013.¹

Wat ontwikkelingssamenwerking betreft, bevat het programmadedcreet een specifiek hoofdstuk, nl. hoofdstuk 8. Het programmadedcreet wijzigt een aantal bepalingen in het kaderdecreet van 22 juni 2007 inzake ontwikkelingssamenwerking. In de eerste plaats moet een nieuw artikel in het kaderdecreet de begrotingsmiddelen van de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking immuniseren tegen acties van aasgierfondsen.² De nieuwe federale wet betreffende de Belgische

¹ Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2013, *Parl. St. Vlaams Parlement* 2012-2013, nr. 1752/1, 19.

² Een aasgierfonds is een beleggingsfonds dat tegen een zeer lage prijs de obligaties opkoopt van ontwikkelingslanden om vervolgens met alle juridische middelen te dwingen tot uitbetaling van de nominale waarde (het oorspronkelijk bedrag van de schuldvordering) waartegen ze ooit werden uitgegeven en ook nog eens de achterstallige interesten. Een aasgierfonds uit de Kaaimaneilanden liet bv. via Belgische rechtbanken tot twee maal toe beslag leggen op middelen van de Belgische ontwikkelingssamenwerking, bestemd voor de Democratische Republiek Congo, een Belgisch partnerland waarvan het betrokken aasgierfonds obligaties had verworven.

Ontwikkelingssamenwerking beschermt immers enkel de middelen van de federale ontwikkelingssamenwerking.³ De Raad verwelkomt deze aanpassing zodat vermeden wordt dat aasgierfondsen beslag kunnen leggen op middelen van de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking.

In de tweede plaats wordt het bestaande begrotingsfonds ontwikkelingssamenwerking verruimd zodat het ook gespijsd kan worden door betalingen van andere publieke donoren voor de realisatie van gezamenlijke programma's en projecten. Deze wijziging lijkt de Raad inderdaad relevant, gelet op de toenemende samenwerking op het terrein tussen donoren onderling.

In de derde plaats beogen de wijzigingen een gedeeltelijke heroriëntering van de middelen uit het bestaande waarborgfonds voor microfinanciering, door naast waarborgverlening aan Vlaamse ontwikkelingsfondsen, die reeds was voorzien in de oorspronkelijke reglementering, ook de participatie in grotere internationale investeringsfondsen op het vlak van microfinanciering mogelijk te maken. Uit interne en externe evaluatie⁴ bleken een aantal knelpunten m.b.t. het bestaande Waarborgfonds, o.m. op het vlak van financiële duurzaamheid, de beperkte omvang van het waarborgfonds, de overlap met de Nationale Delcrederedienst en het beperkte aantal aanvragen voor waarborgverlening met de daaruit voortvloeiende onderbenutting. Na het onderzoeken van verschillende alternatieven (o.m. verzelfstandiging van het Waarborgfonds) en overleg met diverse stakeholders heeft men ervoor geopteerd, naast de handhaving van de waarborgverlening aan Vlaamse ontwikkelingsfondsen ook de participatie in grotere internationale investeringsfondsen op het vlak van microfinanciering mogelijk te maken. De Raad beklemtoont dat het gewijzigde kaderdecreet dus de mogelijkheid zal creëren om via twee manieren in te zetten op microfinanciering.

De Raad vindt het een goede keuze om te participeren in grotere internationale investeringsfondsen op het vlak van microfinanciering. Hij wenst hierbij echter drie kanttekeningen te plaatsen.

Men behoudt allereerst de decretale ruimte om ook de bestaande waarborgverlening aan Vlaamse ontwikkelingsfondsen verder te zetten. Indien men echter deze twee sporen ook in de praktijk toepast, zullen de oude knelpunten opnieuw opduiken en/of verergeren volgens de Raad. Zo zou bv. het reeds beperkte budget van het fonds verdeeld worden onder enerzijds waarborgverlening en anderzijds participaties in internationale investeringsfondsen waarbij mogelijks ook Vlaamse microfinancieringsorganisaties zijn aangesloten. De werklust voor het Vlaams Agentschap voor Internationale Samenwerking (hierna: "VAIS") zal stijgen indien beide pistes tegelijkertijd worden bewandeld. Hoewel de Raad begrip kan opbrengen voor de keuze om decretaal de mogelijkheid te behouden van de Vlaamse waarborgverlening, pleit hij ervoor om bv. in de beleidsnota duidelijker aan te geven dat het uitdrukkelijk de bedoeling is om in te zetten op participaties in grotere internationale investeringsfondsen.

Tevens brengt de keuze voor internationale investeringsfondsen het risico met zich mee dat rendement primeert boven ontwikkelingsrelevantie. De Raad verwijst hierbij naar de discussie over de werking van de Belgische Investeringsmaatschappij voor Ontwikkelingslanden waar o.m. door het gestelde rendementsdoel van vijf procent de ontwikkelingsdoelstellingen naar de achtergrond dreigen te verdwijnen. Het fonds investeerde in de periode tussen 2002 en 2010 meer dan 100 miljoen euro aan officiële Belgische ontwikkelingshulp in belastingparadijzen.⁵ De Raad beklemtoont

³ Wet betreffende de Belgische Ontwikkelingssamenwerking van 19 maart 2013, art. 36 (*B.S. 12 april 2013*).

⁴ STICHTING RURAL DEVELOPMENT CONSULT, *Toekomst Waarborgfonds Microfinanciering Beleidsdomein internationaal Vlaanderen – Vlaams Agentschap voor Internationale Samenwerking*, Amsterdam, 2012.

⁵ 11.11.11., *Ondernemen tegen armoede? Het Belgisch Investeringsfonds voor ontwikkelingslanden (BIO) onder de loep*, Brussel, 2012.

dat men vanzelfsprekend winst mag halen uit investeringen, maar dat het eventuele winstobjectief ondergeschikt is aan de doelstelling van ontwikkelingsrelevantie.

Ten slotte wijst de Raad erop dat VAIS als overheidsagentschap niet rechtstreek kan beleggen in aandelen van investeringsfondsen. Aangezien de ParticipatieMaatschappij Vlaanderen (PMV) ervaring heeft met microfinanciering, o.m. via het fondsbeheer voor de verlening van microkredieten aan zelfstandigen in Vlaanderen, lijkt dit de aangewezen partner om dergelijke participaties te begeleiden. Hiertoe dienen afspraken gemaakt te worden tussen de Vlaamse partners.

Als afsluitende bemerking, wijst de Raad erop dat hij niet werd geconsulteerd bij het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2013 hoewel dit decreet ook bepalingen omvatte die raken aan het beleidsveld toerisme. Artikel 56 creëert een nieuw begrotingsfonds, nl. het Fonds Administratieve Toeristische Boeten. De Raad betreurt dat men, in tegenstelling tot het begrotingsfonds ontwikkelingssamenwerking en het fonds microfinanciering, er niet voor heeft gekozen het Fonds Administratieve Toeristische Boeten in te voegen in het bestaande Vlaamse Toeristische Logiesdecreet.

Namens de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen,

Hoogachtend,

(getekend)

(getekend)

Prof. Dr. Jan Wouters
Voorzitter

Freddy Evens
Secretaris

ADVIES VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD
VOOR CULTUUR, JEUGD, SPORT EN MEDIA

ADVIES**Algemene Raad i.s.m.****Sectorraad Kunsten en Erfgoed en
Sectorraad Sociaal-Cultureel Werk**

22 april 2013

**Advies over het programmadecreet bij de
begrotingsaanpassing van 2013 - artikel 22**

In haar zitting van 15 april 2013 keurde de Vlaamse Regering het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2013 principieel goed.

De heer Philippe MUYTERS, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, verzoekt de SARC, namens de Vlaamse Regering, om spoedadvies over het voorontwerp van decreet.

De SARC brengt advies uit over het artikel 22 dat betrekking heeft op de terbeschikkingstelling van infrastructuur.

Dit advies kwam tot stand na beraadslaging in de Algemene Raad, Sectorraad Kunsten en Erfgoed en de Sectorraad Sociaal-Cultureel Werk. Het definitieve advies werd door de Algemene Raad bekrachtigd via schriftelijke procedure.

Advies

Het artikel 22 van het voorontwerp van programmadecreet machtigt de Vlaamse Gemeenschap om infrastructuur ter beschikking te stellen aan volgende culturele organisaties:

- 1° Kaaithheater vzw;
- 2° Beursschouwburg vzw;
- 3° Rosas vzw;
- 4° Daarkom vzw;
- 5° Stichting De Brakke Grond;
- 6° De Buren vzw.

Hiertoe sluit de Vlaamse Gemeenschap een beheersovereenkomst infrastructuur met de betrokken organisaties.

Het betreft een toepassing van artikel 10 van het decreet van 28 januari 1974 betreffende het Cultuurpact dat luidt als volgt: *“de regels inzake erkenning en subsidiëring in geld of natura van geregelede culturele activiteiten mogen, naargelang het geval, slechts worden vastgesteld krachtens een wet, een decreet of*

een beraadslaging van de vertegenwoordigende vergadering van de overheid. Bij ontstentenis van dergelijke regels moeten alle toelagen en voordelen het voorwerp zijn van een speciale begrotingspost op naam.”

Het decreet van 8 juli 2011 houdende de regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof bepaalt dat het toekennen van een voordeel in natura moet worden beschouwd als een subsidie (art. 53) en bijgevolg alleen krachtens een decreet kan worden toegekend (art. 54).

Het bovenvermelde artikel 22 voorziet de decretale basis om een beheersovereenkomst te kunnen sluiten met Kaaitheater vzw, Beursschouwburg vzw, Rosas vzw, Daarkom vzw, De Buren vzw en Stichting De Brakke Grond voor de terbeschikkingstelling van infrastructuur die in eigendom is van de Vlaamse overheid. Het artikel voorziet ook in het sluiten van een beheersovereenkomst die de modaliteiten voor het beheer van de infrastructuur regelt.

Het gaat om een regularisatie in hoofde van de betrokken organisaties die nu al gebruik maken van infrastructuur van de Vlaamse overheid.

De SARC geeft positief advies over de voorgestelde decretale bekrachtiging van een bestaande toestand aan de bepalingen van het cultuurpact en van het rekendecreet.

Namens de Algemene Raad,
Luk Verschueren, algemeen voorzitter
Iris Van Riet, algemeen secretaris

ADVIES VAN DE MILIEU- EN NATUURRAAD VAN VLAANDEREN

Datum: 22 april 2013
Bestemming: Dhr. Luc Daelmans, Directeur, Departement Financiën en Begroting
Uw referentie: DepFB/BORG/PrgrdecrBAZ013/
Referentie: 01/K2/2013/0357
Betreft: Adviesvraag voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2013

Geachte heer Van Rompaey,
Geachte heer Daelmans,

Aansluitend bij de adviesvraag van 15 april, vanwege dhr. Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, betreffende het in rand vermelde voorontwerp van decreet en met impliciete adviestermijn tot 24 april, deel ik u mee dat het Dagelijks Bestuur van de Minaraad, na interne consultatie en conform het huishoudelijk reglement, besloten heeft dat de Minaraad geen advies zal verlenen bij het voorliggende adviesonderwerp.

Gezien het korte tijdsplan, geldt dit bericht als enige kennisgeving.

Met vriendelijke groeten,

Jan Verheeke
Secretaris S.A.R. Milieu- en Natuurraad Vlaanderen (Minaraad)
Klimiekstraat 25, 1070 Anderlecht
0(032)2/558 0136 en 0(032)496/51 72 59
Ondernemingsnummer 0812 019 662

CC. dhr. Bert De Wel, voorzitter

Deze mail is slechts bestemd voor degenen die als bestemming werden opgegeven. Het feit dat deze mail een referentienummer toegewezen heeft gekregen, betekent dat er papieren kopie van deze mail opgeslagen werd in onze uitgaande briefwisseling.

ADVIES VAN DE VLAAMSE ADVIESRAAD VOOR BESTUURSZAKEN

vlabest

vlaamse adviesraad voor bestuurszaken

Aan de heer Philippe Muyters
Vlaams minister van Financien, Begroting,
Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport
Koning Albert II-laan 19 bus 10
1210 Brussel

vragen naar / e-mail

Bram Opsomer
bram.opsomer@bz.vlaanderen.be

telefoonnummer

02 553 40 15

datum

23 april 2013

kenmerk

2013/09

Betreft: briefadvies programmadecreet begrotingscontrole 2013

Mijnheer de minister,

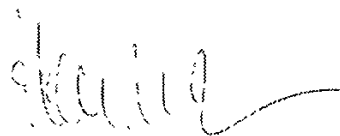
In haar zitting van 15 april 2013 keurde de Vlaamse Regering het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2013 principieel goed. Tevens besliste de Vlaamse Regering hierover het spoedadvies te vragen aan de Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken (verder: VLABEST).

Het voorontwerp bevat twee bepalingen die rechtstreeks betrekking hebben op het werkingsgebied van VLABEST: artikels 38 en 39. Het zijn technische bepalingen die de beslissing implementeren omtrent de verwerking van de co-financiering van de externe audit binnen het gemeente- en provinciefonds en omtrent de niet-indexatie van het provinciefonds. Deze beslissingen werden vastgelegd in het decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2013. VLABEST formuleerde toen enkele vragen en bedenkingen in zijn briefadvies van 17 oktober 2012 (<http://www.vlabest.be/advies/programmadecreet-begroting-2013>).

De Raad heeft geen bijkomende strategische opmerkingen.

Wij hopen, mijnheer de minister, u hiermee van dienst te zijn geweest.

Hoogachtend,

Prof. dr. Herman MATTHIJS
Voorzitter

Bram OPSOMER
Secretaris

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 53.199/1/3
van 23 april 2013

over

een voorontwerp van decreet ‘houdende bepalingen tot
begeleiding van de aanpassing van de begroting 2013’

Op 16 april 2013 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport verzocht binnen een termijn van vijf werkdagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet ‘houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2013’.

Het voorontwerp betreffende hoofdstukken 1, 2, 3, afdelingen 1 en 2, 4, 5, 6, afdeling 1, 9, 16 en 17 is door de eerste kamer onderzocht op 18 april 2013. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Jeroen VAN NIEUWENHOVE, staatsraden, Marc RIGAUX en Michel TISON, assessoren, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Raf AERTGEERTS en Paul DEPUYDT, eerste auditeurs-afdelingshoofden, Wouter PAS, eerste auditeur, en Pierrot T’KINDT, auditeur.

Het voorontwerp betreffende hoofdstukken 1, 3, afdelingen 3 en 4, 6, afdeling 2, 7, 8, 10 tot 15 en 17 is door de derde kamer onderzocht op 18 april 2013. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jan SMETS en Bruno SEUTIN, staatsraden, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Wouter PAS, eerste auditeur, Githa SCHEPPERS, Brecht STEEN, Pierrot T’KINDT en Tim CORTHAUT, auditeurs.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 23 april 2013.

*

1. Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd door “het feit dat het programmadecreet de begrotingsdecreten begeleidt, die uiterlijk op 30 april bij het Vlaams Parlement ingediend worden”.

Alleen voor hoofdstuk 6, afdeling 2, van het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet is de nauwe band met de begroting 2013 niet duidelijk. Dat onderdeel van het ontwerp heeft immers tot doel de Vlaamse Regering te machtigen om de gewestwaarborg te verlenen, met het oog op de gedeeltelijke dekking van het verlies dat de netbeheerders gebeurlijk lijden als gevolg van het “banken” van groenestroomcertificaten en warmtekrachtcertificaten. De openbaredienstverplichting tot het banken of het immobiliseren van 1.500.000 groenestroomcertificaten en 1.000.000 warmtekrachtcertificaten houdt het risico op waardeverlies in. Het Vlaamse Gewest zal echter, voor zover nodig, voor de groenestroomcertificaten het verschil per certificaat tot 93 euro en voor de warmtekrachtcertificaten het verschil per certificaat tot 31 euro bijpassen. Volgens de memorie van toelichting zullen die certificaten in de periode 2014-2016 geleidelijk aan weer op de markt worden gebracht. Aangezien pas bij het opnieuw op de markt brengen van de certificaten zal blijken of er waardeverlies is en hoe groot dat verlies is, zal de waarborgregeling ten vroegste in 2014 moeten worden aangewend. Artikel 21 van het ontwerp kan dan ook kennelijk geen effect hebben voor het begrotingsjaar 2013, en zal pas vanaf 2014 op de begroting kunnen wegen.

Aangezien voor hoofdstuk 6, afdeling 2, van het ontwerp de spoedeisendheid niet is aangetoond, wordt over dat onderdeel dan ook geen advies gegeven.

*

2. Overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, heeft de afdeling Wetgeving zich moeten beperken tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

*

VORMVEREISTEN

3. Blijkens de stukken gevoegd bij de adviesaanvraag heeft de Vlaamse Regering op 15 april 2013 beslist de Vlaamse minister bevoegd voor de financiën en de begrotingen te gelasten over het voorliggende ontwerp het advies in te winnen van respectievelijk de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV), de Vlaamse Onderwijsraad (Vlor), de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (SARiV), de Strategische Adviesraad voor het

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid (SAR WGG), de Strategische Adviesraad voor Landbouw en Visserij (SALV), de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media (SARC), de Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken (VLABEST), de Strategische Adviesraad Ruimtelijke Ordening – Onroerend Erfgoed (SARO) en de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (Minaraad). Die adviezen blijken nog niet te zijn gegeven.

Bovendien heeft de Vlaamse Regering beslist dat over de bepalingen van hoofdstuk 2 (“Onderwijs”) zal worden onderhandeld in een gemeenschappelijke vergadering van het sectorcomité X (onderwijs Vlaamse Gemeenschap) en van de onderafdeling “Vlaamse Gemeenschap” van afdeling 2 van het Comité voor de provinciale en de plaatselijke overheidsdiensten en in een vergadering van het overkoepelend onderhandelingscomité van het gesubsidieerd vrij onderwijs, het Vlaamse onderhandelingscomité voor het hoger onderwijs en het Vlaams onderhandelingscomité voor de basiseducatie. Het resultaat van deze onderhandelingen is de Raad van State niet bekend.

Aan de Raad van State is ten slotte meegedeeld dat in het kader van de overlegprocedure met betrekking tot de technische uitvoerbaarheid van voorgenomen wijzigingen inzake gewestelijke belastingen waarvan de federale overheid nog steeds de dienst verzekert,² een uittreksel van het ontwerp met de betrokken bepalingen aan de federale overheid is bezorgd. Het antwoord van de federale Minister van Financiën is evenwel nog niet bekend.

Indien de aan de Raad van State voorgelegde tekst ten gevolge van het vervullen van de voornoemde vormvereisten nog wijzigingen zou ondergaan, moeten de gewijzigde bepalingen, ter inachtneming van het voorschrift van artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, nog aan de afdeling Wetgeving worden voorgelegd.

ALGEMENE OPMERKING

4. Gelet op het bepaalde in artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State zijn een aantal bepalingen van het ontwerp uitgesloten van het raadplegingsvereiste van de afdeling Wetgeving. Het gaat meer bepaald om teksten die geen normatieve bepalingen bevatten in de materiële betekenis van het woord.

Het ontworpen artikel 5, laatste lid, van het decreet van 14 juli 1993 ‘tot oprichting van het Grindfonds en tot regeling van de grindwinning’ (artikel 37 van het ontwerp) en artikel 40 van het ontwerp bevatten dergelijke teksten. Over die bepalingen wordt dan ook geen advies gegeven.

² Zie artikel 5, § 3, derde lid, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 ‘betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten’ en artikel 8 van het samenwerkingsakkoord van 7 december 2001 tussen de federale Staat en de gewesten ‘betreffende de uitwisseling van informatie in het kader van de uitoefening van hun fiscale bevoegdheden en betreffende de overlegprocedures inzake technische uitvoerbaarheid van door de Gewesten voorgenomen wijzigingen aan de gewestelijke belastingen en inzake de technische uitvoerbaarheid van de invoering door de Gewesten van algemene belastingverminderingen of -vermeerderingen van de verschuldigde personenbelasting’.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Hoofdstuk 1 – Algemeen

5. Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 2 – Onderwijs

Artikel 2

6. Een programmatiestop vormt een inbreuk op de vrijheid van onderwijs, die verantwoord moet kunnen worden.³ Het verbod voor het bijkomende aanbod type 7 was aanvankelijk beperkt tot het schooljaar 2009-2010 en is – met een specifieke verantwoording⁴ – ingesteld bij onderwijsdecreet XIX.⁵ Sindsdien is de rembepaling echter steeds weer verlengd.⁶

Artikel 2 van het ontwerp beoogt het verbod verder te handhaven voor het schooljaar 2013-2014. In de toelichting wordt daarover volgende uitleg verstrekt:

“In afwachting van de inwerkingtreding van het nieuwe decreet ivm het buitengewoon basisonderwijs wordt de huidige programmatiestop type 7 met 1 schooljaar verlengd.”

Hoe langer een programmatiestop duurt, hoe zwaarder de inbreuk op de vrijheid van onderwijs is. Een dergelijke uitzonderlijke maatregel mag daarom niet langer duren dan noodzakelijk is om een nieuwe regeling uit te werken. Het aanhouden van de maatregel voor nog een extra schooljaar – het vijfde op rij –, plaatst de decreetgever voor de verantwoordelijkheid hetzij snel werk te maken van de in het vooruitzicht gestelde nieuwe programmatieregeling, hetzij de programmatiestop na afloop niet meer te verlengen.

Dezelfde opmerking geldt voor artikel 4 van het ontwerp.

Artikel 4

7. Onverminderd de opmerking *sub* 6, die ook geldt voor artikel 4 van het ontwerp, schrijve men in de ontworpen bepaling “*telkens* vervangen door de jaartallen”, zodat er geen twijfel over kan bestaan dat de betrokken jaartallen moeten worden vervangen op de twee plaatsen waar ze voorkomen.

³ Zie bijv. GwH 23 februari 2005, nr. 44/2005, B.23.1 tot B.26.

⁴ *Parl.St.* VI.Parl. 2008-09, nr. 2159/2 (amendement nr. 2).

⁵ Decreet van 8 mei 2009 ‘betreffende het onderwijs XIX’, artikel II.14.

⁶ Zie artikel II.8 van het onderwijsdecreet XX (schooljaar 2010-2011), artikel 4 van het decreet van 8 juli 2011 ‘houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2011’ (schooljaar 2011-2012) en artikel II.2 van het decreet van 29 juni 2012 ‘betreffende de noodzakelijke bepalingen voor de organisatie van het onderwijs’ (schooljaar 2012-2013).

Artikel 10

8. Bij artikel 10 van het ontwerp wordt aan artikel 3 van het decreet van 20 februari 2009 ‘betreffende de Hogere Zeevaartschool’ een paragraaf 4 toegevoegd die betrekking heeft op de vermindering van de totale werkingsuitkering van de Hogere Zeevaartschool voor het begrotingsjaar 2013.

De Raad van State, afdeling Wetgeving, heeft reeds herhaaldelijk opgemerkt dat met toepassing van artikel 92bis, § 4, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’, de gemeenschappen in ieder geval een samenwerkingsakkoord moeten sluiten voor de regeling van de aangelegenheden die betrekking hebben op de Hogere Zeevaartschool.⁷ Men leze in dat verband de beschouwingen daaromtrent in het advies 27.531/1 van de afdeling Wetgeving van 24 maart 1998 over een voorontwerp dat het decreet van 9 juni 1998 ‘betreffende de Hogere Zeevaartschool’ geworden is.⁸

Hoofdstuk 3 – Fiscaliteit

Afdeling 1 – Planbatenheffing – brownfieldconvenanten

9. Bij deze afdeling zijn geen opmerkingen te maken.

Afdeling 2 – Planbatenheffing – zones met weekendverblijven

10. Bij deze afdeling zijn geen opmerkingen te maken.

Afdeling 3 – Successierechten - prijscourant

Artikel 16

11. Artikel 16 van het ontwerp strekt ertoe punt III van artikel 21 van het Wetboek der successierechten te vervangen met betrekking tot de vaststelling van de belastbare waarde van de tot de nalatenschap behorende financiële elementen. In de nieuwe tekst wordt verwezen naar de verkoopwaarde op datum van overlijden, één maand na het overlijden en twee maanden na het overlijden. Volgens de memorie van toelichting worden de termijnen berekend “overeenkomstig de regels van het gemeen recht” en wordt ook uitgelegd hoe die berekening dient te gebeuren indien “de algemene regels” niet kunnen worden toegepast.

In de eerste plaats dient te worden opgemerkt dat niet duidelijk is wat wordt bedoeld met “de regels van het gemeen recht” of “de algemene regels”.⁹ Ten tweede volstaat het

⁷ Over de grondwettigheid van die bepaling zal, in voorkomend geval, het Grondwettelijk Hof uitspraak dienen te doen.

⁸ *Parl.St.* VI.Parl. 1997-98, nr. 1006/1, 62 e.v.

⁹ Zo gelden de regels vervat in de artikelen 52 en 53 van het Gerechtelijk Wetboek enkel voor proceshandelingen en niet in het kader van een administratieve beroepsprocedure (RvS 24 november 1994, nr. 50.365, nv Heima, noot D. LINDEMANS, *Rec.Arr.RvS* 1994, 297-300: “De toepassing van de termijnregeling van het gerechtelijk wetboek in

niet in de memorie van toelichting aanvullende regels uiteen te zetten die afwijken van die algemene regels.

Indien, zoals in de memorie van toelichting wordt aangegeven, een welbepaalde wijze van berekening van de vermelde termijnen wordt beoogd, zullen die regels in de tekst zelf van de ontworpen bepaling moeten worden opgenomen.

Afdeling 4 – Successierechten - stiefkinderen

Artikel 17

12. Artikel 17 van het ontwerp strekt ertoe aan artikel 50, eerste lid, van het Wetboek der successierechten twee zinnen toe te voegen, om tegemoet te komen aan de ongrondwettigheid die is vastgesteld door het Grondwettelijk Hof in zijn arrest nr. 163/2012 van 20 december 2012. Het Hof omschreef de schending van de artikelen 10, 11 en 172 van de Grondwet in antwoord op een prejudiciële vraag als volgt:

“B.3. Het Hof wordt ondervraagd over het verschil in behandeling dat bestaat tussen, enerzijds, de kinderen van een persoon die met de erflater samenwoont op de dag van het opvallen van de nalatenschap en, anderzijds, de kinderen van een persoon die met de erflater samenwoonde, maar die was overleden op de dag van het opvallen van de nalatenschap: terwijl de verkrijging tussen de eerste categorie van personen en de erflater wordt gelijkgesteld met een verkrijging in de rechte lijn, is dat niet het geval voor de verkrijging tussen de tweede categorie van personen en de erflater.

(...)

B.10. Uit wat voorafgaat vloeit voort dat de decreetgever de verkrijging tussen een stiefouder en een stiefkind en de verkrijging tussen een kind van een persoon die met de erflater samenwoont, en de erflater op dezelfde wijze wenste te behandelen. De in het geding zijnde bepaling, in samenhang gelezen met artikel 48, § 2, van het Wetboek der successierechten, heeft evenwel tot gevolg dat, terwijl de verkrijging tussen een stiefouder en een stiefkind wordt gelijkgesteld met een verkrijging in de rechte lijn, ongeacht de volgorde van overlijden van de stiefouder en de ouder, dat niet het geval is voor de verkrijging van een kind van een persoon die met de erflater samenwoont. In dat laatste geval geldt de gelijkstelling met een verkrijging in de rechte lijn niet wanneer de persoon die met de erflater samenwoonde, is overleden voorafgaand aan het overlijden van de erflater.

B.11. Het in B.3 vermelde verschil in behandeling is niet redelijk verantwoord.”

Dat kinderen van een vooroverleden persoon die met de erflater samenwoonde, niet de gelijkstelling met een verkrijging in rechte lijn kunnen genieten, vloeit volgens het Grondwettelijk Hof voort uit de definitie van “samenwonenden” in artikel 48, § 2, laatste lid, van het Wetboek der successierechten,¹⁰ waarin is bepaald dat de voorwaarde van het samenwonen

administratiefrechtelijke zaken”; RvS, 3 juni 1999, nr. 80.642, nv Heima; RvS 23 februari 2006, nr. 155.474, stad Antwerpen; RvS 30 november 2006, nr. 165.316, Scholliers).

¹⁰ Ter wille van de duidelijkheid en dus van de rechtszekerheid zou in artikel 50, eerste lid, van het Wetboek der successierechten, na de tweede zin, de volgende zin kunnen worden toegevoegd: “In het tweede geval van gelijkstelling moet het gaan om samenwonenden in de zin van artikel 48, § 2, laatste lid.” Daarmee zou in de tekst zelf de oorspronkelijke bedoeling van de decreetgever tot uiting worden gebracht, zoals die indertijd is verwoord in

moet worden beoordeeld “op de dag van het opvallen van de nalatenschap”. Immers, wanneer de persoon die met de erflater samenwoonde, was overleden op de dag van het opvallen van de nalatenschap, is aan die voorwaarde niet voldaan.¹¹

Artikel 50, eerste lid, van het Wetboek der successierechten bevat ook een gelijkstelling voor een verkrijging tussen een persoon die met een ouder van de erflater samenwoont en de erflater, waarvoor hetzelfde probleem rijst. De prejudiciële vraag waarop het Grondwettelijk Hof een antwoord bood, had echter geen betrekking op dat geval, waarvoor echter dezelfde redenering kan worden gevolgd. Het is dan ook terecht dat de ontworpen bepaling eveneens betrekking heeft op het geval van het overlijden van de ouder van de erflater.

13. De ontworpen zinnen luiden als volgt:

“De gelijkstelling geldt ook als de verkrijging plaatsvindt na het overlijden van diegene die met de erflater samenwoonde of na het overlijden van de ouder van de erflater. In het laatste geval moet tevens voldaan worden aan de in dit lid vermelde vereiste van samenwonen.”

Het is echter de vraag of daarmee het grondwettelijke probleem wordt verholpen in het geval van de verkrijging tussen een persoon die met een ouder van de erflater samenwoonde en de erflater.

In dat geval vloeit het probleem voort uit de formulering van de voorwaarde van samenwonen gesteld in artikel 50, eerste lid, derde zin, van het Wetboek der successierechten, namelijk dat “de legataris [voldoet] aan de vereiste van samenwonen met een ouder van de erflater, indien hij met die ouder op de dag van het overlijden overeenkomstig de bepalingen van boek III, titel *Vbis*, van het burgerlijk wetboek samenwoonde, of indien hij bewijst, door alle middelen maar met uitzondering van de eed, dat hij met die ouder op het ogenblik van het overlijden reeds sedert één jaar ononderbroken een gemeenschappelijke huishouding voerde”. In de zo-even geciteerde bepalingen hebben de woorden “het overlijden” immers betrekking op het overlijden van de erflater, niet op het vooroverlijden van de ouder van de erflater.

Om dit te verhelpen, wordt ter overweging gegeven om de tweede nieuw toe te voegen zin als volgt te stellen:

“In het laatste geval geldt dezelfde vereiste van samenwonen, maar dan op het ogenblik van het vooroverlijden van de ouder.”

de memorie van toelichting (*Parl.St.* VI.Parl. 2001-02, nr. 865/1, 26). Zie in dat verband ook advies 32.281/1/3 van 27 september en 1 oktober 2001 over een voorontwerp dat geleid heeft tot het decreet van 21 december 2001 ‘houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2002’ (*Parl.St.* VI.Parl. 2001-02, nr. 865/1, 134).

¹¹ Cf. onderdeel B.4 van het arrest nr. 163/2012.

Hoofdstuk 4 – Budgettaire en financiële controleArtikel 18

14. Nog afgezien van de wetgevingstechnische bezwaren tegen het wijzigen van een reeds in werking getreden opheffingsbepaling, teneinde de draagwijdte ervan te beperken,¹² moet een voorbehoud worden gemaakt bij de terugwerkende kracht tot 1 januari 2012 die aan artikel 18 van het ontwerp wordt verleend bij artikel 42. Door de opheffing van de wet van 16 maart 1954 ‘betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut’ werd immers een einde gesteld aan de verplichtingen die uit deze wet voortvloeien ten aanzien van de diensten, instellingen en rechtspersonen die afhangen van de Vlaamse Gemeenschap of van het Vlaamse Gewest en die overeenkomstig de artikelen 37 en 38 van het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid van 18 juli 2003 nog onder het toepassingsgebied van deze wet vallen.

In zoverre ingevolge de ontworpen bepaling voor deze diensten, instellingen en rechtspersonen met terugwerkende kracht verplichtingen opnieuw worden ingevoerd die niet overeenstemmen met aangelegenheden geregeld in het decreet van 8 juli 2011 ‘houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof’, kan die terugwerkende kracht enkel worden aanvaard indien vaststaat dat deze verplichtingen ook daadwerkelijk zijn nageleefd door de betrokken diensten, instellingen en rechtspersonen en de ontworpen bepaling effectief enkel een regulariserend effect heeft. Het staat aan de steller van het ontwerp om hieromtrent uitsluitel te bieden in de memorie van toelichting.

Hoofdstuk 5 – Vlaams Fonds voor de LastendelgingArtikel 19

15. Met artikel 19 van het ontwerp wordt uitdrukkelijk in de mogelijkheid voorzien voor de Vlaamse Regering om verbintenissen die door een bepaalde entiteit van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest reeds zijn nagekomen (lees: betaald) toch aan te duiden als een last van het Vlaams Fonds voor de Lastendelging, die dan door dat Fonds ten laste wordt genomen.

De ontworpen paragraaf 2, 2°, laat evenwel in het ongewisse welke lasten door de Vlaamse Regering zullen kunnen worden aangeduid en welke criteria bij die aanduiding moeten worden gehanteerd. De memorie van toelichting geeft geen antwoord op deze vragen. Deze delegatie dient in het licht van artikel 9, tweede lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ nader te worden omschreven.¹³

¹² Zie *Beginselen van de wetgevingstechniek. Handleiding voor het opstellen van wetgevende en reglementaire teksten*, Raad van State, 2008, aanbeveling nr. 142, b).

¹³ Zie reeds adv.RvS 23.734/1 van 30 september 1994 over een ontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 21 december 1994 ‘houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995’, *Parl.St.* VI.R., 1993-94, nr. 605/1, 113-114.

Hoofdstuk 6 – Kas-, schuld- en waarborgbeheer

Afdeling 1 – Rapportering

16. Bij deze afdeling zijn geen opmerkingen te maken.

Afdeling 2 – Gewestwaarborg voor netbeheerders

17. Er wordt verwezen naar opmerking 1.¹⁴

Hoofdstuk 7 – Terbeschikkingstelling infrastructuur

Artikel 22

18. Artikel 22, § 1, van het ontwerp strekt ertoe te bepalen dat de Vlaamse Gemeenschap infrastructuur ter beschikking kan stellen aan met name genoemde organisaties. Het gaat om vijf verenigingen zonder winstoogmerk en één stichting, die actief zijn in de culturele sector.

19. Uit de ontworpen bepaling kan niet worden afgeleid, en in de memorie van toelichting wordt niet verduidelijkt, waarom die mogelijkheid tot de genoemde organisaties wordt beperkt.

Volgens de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof is een verschil in behandeling slechts verenigbaar met het grondwettelijke beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie, wanneer dat verschil op een objectief criterium berust en het redelijk verantwoord is. Het bestaan van een dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld, rekening houdend met het doel en de gevolgen van de betrokken maatregel en met de aard van de ter zake geldende beginselen; het gelijkheidsbeginsel is geschonden wanneer er geen redelijk verband van evenredigheid bestaat tussen de aangewende middelen en het beoogde doel.¹⁵ Voor de verschillende behandeling die uit de ontworpen regeling voortvloeit, dient dan ook een verantwoording in voornoemde zin voorhanden te zijn.

¹⁴ De aandacht wordt er nu reeds op gevestigd dat het verlenen van een gewestwaarborg een vorm van staatssteun in de zin van artikel 107 van het Verdrag 'betreffende de werking van de Europese Unie' (VWEU) kan vormen, zoals het Hof van Justitie van de Europese Unie recent nog in een arrest van de Grote Kamer heeft bevestigd (HvJ 19 maart 2013, C-399/10 en C-401/10 P, *Bouygues v. Commissie*, punten 89-114, in het bijzonder punt 107, waar verwezen wordt naar HvJ 1 december 1998, C-200/97, *Ecotrade*, punt 43, en HvJ 8 december 2011, C-275/10, *Residex Capital IV*, punten 39-42). Dat is *a fortiori* het geval indien die waarborg bovendien in afwijking van artikel 8 van het decreet van 7 mei 2004 'houdende bepalingen inzake kas-, schuld- en waarborgbeheer van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest' kosteloos kan worden verstrekt, zoals het ontworpen artikel 21, § 2, bepaalt. De ontworpen bepalingen zullen bijgevolg moeten worden aangemeld bij de Europese Commissie met toepassing van artikel 108, lid 3, van het VWEU.

¹⁵ Zie bv. GwH 28 februari 2013, nr. 24/2013, B.3.2.

Voor zover het gaat om culturele infrastructuur, dient overigens te worden herinnerd aan artikel 5 van de Cultuurpactwet¹⁶, dat luidt:

“De overheid mag een infrastructuur slechts permanent ter beschikking stellen van een instelling met een ideologische en filosofische strekking, indien zij in staat is binnen een redelijke termijn ook een gelijkaardig voordeel toe te kennen aan de andere instellingen die het vragen.

De terbeschikkingstelling mag in geen geval langer duren dan de termijn die loopt tot de vernieuwing bij verkiezing van de vertegenwoordigende vergadering van de overheid die de beslissing neemt.

Indien de overheid slechts over één enkele infrastructuur beschikt, mag zij die alleen bij toerbeurt aan de verschillende ideologische of filosofische strekkingen in gebruik geven.”

20. In artikel 22, § 2, van het ontwerp wordt bepaald dat de Vlaamse Gemeenschap een “beheersovereenkomst infrastructuur” dient te sluiten met de organisaties waaraan infrastructuur ter beschikking wordt gesteld. Er zal moeten worden verduidelijkt welke elementen in die overeenkomst moeten worden geregeld.

Hoofdstuk 8 – Ontwikkelingssamenwerking

Artikel 27

21. Het ontworpen artikel 18/4, § 1, van het kaderdecreet van 22 juni 2007 ‘inzake ontwikkelingssamenwerking’ strekt tot de oprichting van een fonds voor de ondersteuning van microfinanciering “in het Zuiden” als dienst voor afzonderlijk beheer, onder de benaming “Fonds Microfinanciering”. In het ontworpen artikel 18/4, § 2, van het genoemde decreet worden de ontvangsten van dat fonds gepreciseerd en wordt bepaald voor welke uitgaven de middelen ervan kunnen worden aangewend.

Vraag is of het wel gaat om een dienst met afzonderlijk beheer in de zin van artikel 3 van het decreet van 8 juli 2011 ‘houdende regeling van de begroting, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof’, nu niet wordt bepaald bij welk ministerie de dienst wordt opgericht en het bij decreet toewijzen van specifieke ontvangsten aan specifieke uitgaven eerder kenmerkend is voor een begrotingsfonds, al is het wel zo dat in het geval van een begrotingsfonds de variabele kredieten niet kunnen worden gespijsd met een toelage uit de algemene uitgavenbegroting (artikel 12, § 2, van het decreet van 8 juli 2011. Overigens kan een dienst met afzonderlijk beheer, bij gebrek aan rechtspersoonlijkheid, geen schenkingen en legaten ontvangen, zoals thans in het ontworpen artikel 18/4, § 2, eerste lid, 5°, van het kaderdecreet van 22 juni 2007 wel is bepaald.

De stellers van het ontwerp dienen derhalve het rechtskarakter van het “Fonds Microfinanciering” opnieuw te onderzoeken en in het licht van dat onderzoek de nodige aanpassingen aan te brengen in het ontworpen artikel 18/4 van het kaderdecreet van 22 juni 2007.

¹⁶ Wet van 16 juli 1973 ‘waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt’.

22. Luidens het ontworpen artikel 22/1 van het kaderdecreet van 22 juni 2007 zijn de bedragen en de goederen bestemd voor de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking niet vatbaar voor beslag of overdracht.

Zoals het Grondwettelijk Hof reeds herhaaldelijk heeft geoordeeld, hebben de grondwetgever en de bijzondere wetgever, voor zover zij dienaangaande niets anders bepalen, aan de gemeenschappen en de gewesten de volledige bevoegdheid toegekend tot het uitvaardigen van regels die eigen zijn aan de aangelegenheden die hen zijn overgedragen, onverminderd het beroep dat zij zo nodig kunnen doen op artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’.¹⁷

Het Grondwettelijk Hof heeft hieruit bijvoorbeeld afgeleid dat iedere wetgever van oordeel kan zijn aan een schuldvordering die voortvloeit uit bepalingen die hij heeft uitvaardigd ter regeling van een hem toegekende aangelegenheid, een voorrecht of een hypotheek te moeten verbinden. Evenwel, uit het gegeven dat verschillende wetgevers bevoegd zijn om voorrechten in te stellen, die moeten kunnen worden ingepast in eenzelfde rangorde, volgt dat elke wetgever bij het vaststellen van de rang van het voorrecht dat hij instelt, het belang dat hij door het instellen van het voorrecht beoogt te beschermen, dient af te wegen ten aanzien van de andere belangen die door voorrechten ingesteld door andere wetgevers worden beschermd. Die evenredigheid is in dit bijzonder geval een element van de bevoegdheid van de handelende wetgever.¹⁸

Uit die rechtspraak kan worden afgeleid dat het vaststellen van specifieke, met de betrokken aangelegenheid verbonden, regels betreffende het executierecht niet onttrokken is aan de bevoegdheden van de gemeenschappen en de gewesten,¹⁹ zodat het niet vatbaar verklaren voor beslag en overdracht van bedragen of goederen bestemd voor de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking kan worden geacht te kunnen kaderen in de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest inzake ontwikkelingssamenwerking. Het ontworpen artikel 22/1 van het kaderdecreet van 22 juni 2007 kan bovendien worden geacht het evenredigheidsbeginsel te eerbiedigen nu in de federale wet van 19 maart 2013 ‘betreffende de Belgische ontwikkelingssamenwerking’ een gelijkaardige bepaling voorkomt (artikel 36) en het artikel derhalve in geen geval een onevenredige weerslag kan hebben op de bevoegdheid van de federale overheid die inzake het executierecht over een algemene bevoegdheid beschikt.

¹⁷ Zie recent nog GwH 28 maart 2013, nr. 48/2013, B.4.2.

¹⁸ GwH 22 oktober 1986, nr. 27, 3.B.B.3.

¹⁹ Ook op andere vlakken heeft het Grondwettelijk Hof aanvaard dat de gemeenschappen en de gewesten specifieke privaatrechtelijke regels tot stand kunnen brengen, zie: GwH 1 juli 1993, nr. 51/93, B.1.1 tot B.16; GwH 10 juli 2008, nr. 101/2008, B.23.1; GwH 27 januari 2011, nr. 8/2011, B.6.1.1. tot B.6.1.5.

Hoofdstuk 9 – Rolrecht Raad voor VergunningsbetwistingenArtikelen 31 en 32

23. Bij artikel 31 van het ontwerp wordt artikel 4.8.13 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening vervangen, blijkens de memorie van toelichting naar aanleiding van verscheidene beroepen tot nietigverklaring die bij het Grondwettelijk Hof werden ingesteld tegen de laatstgenoemde bepaling. De steller van het ontwerp wenst kennelijk te anticiperen op een mogelijke vernietiging van de huidige bepaling indien het rolrecht door het Hof als een belasting wordt gekwalificeerd, waarvoor de artikelen 170, § 2, eerste lid, en 172 van de Grondwet voorschrijven dat het bedrag en de vrijstellingen van die belasting bij decreet moeten worden bepaald. In het ontworpen artikel 4.8.13 worden in wezen deze elementen hernomen die tot dusver geregeld werden in het besluit van de Vlaamse Regering dat is genomen ter uitvoering van het huidige artikel 4.8.13.²⁰ Een analoge maatregel komt voor in artikel 32 van het ontwerp, dat artikel 4.8.21, § 2, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening vervangt, wat betreft het rolrecht dat verschuldigd is door de tussenkomen partij.

Op zich beschouwd bestaat tegen een dergelijke maatregel in de gegeven omstandigheden geen juridisch bezwaar. De Raad van State moet er wel aan herinneren dat de sanctie van de niet-ontvankelijkheid van het verzoekschrift bij niet-tijdige betaling van de rolrechten,²¹ gelet op het daarvoor geldende algemeen rechtsbeginsel, niet kan worden toegepast in geval van overmacht of van onoverwinnelijke dwaling, tenzij uitdrukkelijk of stilzwijgend van dat beginsel wordt afgeweken,²² wat in het voorliggende geval, bij gebrek aan enige toelichting in die zin, evenwel niet de bedoeling lijkt te zijn.²³

Hoofdstuk 10 – BodembeschermingsfondsArtikel 33

24. Luidens artikel 18, 8°, van het decreet van 19 december 2003 ‘houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2004’ wordt het Bodembeschermingsfonds OVAM (hierna: het Fonds) gespijsd door “alle dotaties, overdrachten, heffingen, vergoedingen en andere middelen die ingevolge wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen toekomen of worden toegewezen aan het Fonds”.

²⁰ Namelijk in de artikelen 55 en 56 van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 ‘houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen’.

²¹ Zie de ontworpen artikelen 4.8.13, § 5, tweede lid, en 4.8.21, § 2/4, tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

²² GwH 24 april 2008, nr. 72/2008, B.10.4.

²³ Zie in die zin reeds adv.RvS 48.824/1/3/VR van 19 en 26 oktober 2010 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 23 december 2010 ‘houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2011’, *Parl.St.* VI.Parl. 2010-11, nr. 778/1, 160-161, alsook adv.RvS 51.130/1/AV van 19 april en 22 mei 2012 over een voorstel dat heeft geleid tot het decreet van 6 juli 2012 ‘houdende wijziging van diverse bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, wat de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft’, *Parl.St.* VI.Parl. 2011-12, nr. 1509/2, 11-12.

Artikel 33 van het ontwerp strekt ertoe het voornoemde artikel aan te vullen met een bepaling naar luid waarvan de Vlaamse Regering wordt gemachtigd om bij “reglementaire bepalingen” de in dit artikel 18, 8°, bedoelde middelen toe te wijzen aan het Fonds.

Het verdient aanbeveling deze ontworpen bepaling in te voegen als een nieuw tweede lid van artikel 18 van het decreet van 19 december 2003 en deze te herschrijven als volgt:

“De Vlaamse Regering wordt gemachtigd om de in het eerste lid, 8°, bedoelde middelen toe te wijzen aan het Fonds en de voorwaarden te bepalen waaronder die toewijzing kan gebeuren.”

Hoofdstuk 11 – Bodemsanering en bodembescherming

25. Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 12 – Grinddecreet

26. Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 13 – Vlaams Stedenfonds

27. Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 14 – Vlaams Provinciefonds

28. Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 16 – Winwinlening

29. Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 17 – Slotbepalingen

Artikel 42

30. Overeenkomstig artikel 42 van het ontwerp hebben de artikelen 8 tot 10 uitwerking met ingang van 1 januari 2013. Hierdoor wordt terugwerkende kracht verleend aan de laatstgenoemde bepalingen, waarbij de werkingsuitkeringen van de universiteiten, de hogescholen en de Hogere Zeevaartschool worden verminderd.

Zoals het Grondwettelijk Hof er reeds meermaals heeft op gewezen, is de niet-retroactiviteit van wetten of decreten een waarborg ter voorkoming van rechtsonzekerheid en

vereist die waarborg dat de inhoud van het recht voorzienbaar en toegankelijk is, zodat de rechtzoekende in redelijke mate de gevolgen van een bepaalde handeling kan voorzien op het tijdstip dat de handeling wordt verricht; de terugwerkende kracht van wetten of decreten kan enkel worden verantwoord wanneer zij onontbeerlijk is voor de verwezenlijking van een doelstelling van algemeen belang.

De memorie van toelichting bevat geen verantwoording voor deze terugwerkende kracht. De gemachtigde verklaarde dienaangaande het volgende:

“De enveloppes van het hoger onderwijs worden per kalenderjaar toegekend en niet per academiejaar. Om onzekerheid te vermijden wordt de ingangsdatum gezet vanaf 1 januari 2013 en niet bv. het volgende academiejaar omdat men er anders verkeerdelijk zou kunnen vanuit gaan dat de besparing enkel effect zou kunnen hebben op het volgende academiejaar. We zullen dit verder opnemen in de toelichting.”

Hiermee wordt enkel gepreciseerd dat de ontworpen bepalingen wel degelijk uitwerking zullen hebben met ingang van 1 januari 2013 en niet in werking zullen treden op 1 september 2013. Er zal alsnog een verantwoording moeten worden verstrekt voor de terugwerkende kracht die aan de artikelen 8 tot 10 wordt verleend, in het licht van de zo-even aangehaalde beginselen.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES

Marnix VAN DAMME

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS

Jo BAERT

ADVIES VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD
RUIMTELIJKE ORDENING – ONROEREND ERFGOED

ADVIES
VAN 24 APRIL 2013
OVER HET VOORONTWERP VAN DECREET
HOUDENDE BEPALINGEN TOT BEGELEIDING VAN
DE AANPASSING VAN DE BEGROTING 2013

I. SITUERING

1. SARO ontving op 15 april 2013 een vraag tot spoedadvies van Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2013. Met voorliggend advies, goedgekeurd op de raadszitting van 24 april 2013, komt de raad tegemoet aan de vooropgestelde adviestermin van 10 dagen.
2. Het voorontwerp decreet bevat diverse wijzigingen (o.a. inzake onderwijs, fiscaliteit, budgettaire en financiële controle, ontwikkelingssamenwerking). De raad spreekt zich niet uit over het geheel van de voorgestelde wijzigingen maar focust voorliggend advies op de wijzigingen die relevant zijn voor het beleidsveld ruimtelijke ordening. Het betreft de wijzigingen met betrekking tot de planbatenheffing voor wat betreft de percelen die gevat zijn door een brownfieldconvenant (zie hoofdstuk III) en de zones voor weekendverblijven (zie hoofdstuk IV). Daarna gaat de raad kort in op de voorgestelde wijzigingen met betrekking tot de betaling van rolrechten voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (hoofdstuk V).

II. ALGEMENE BEMERKING

3. De raad stelt vast dat met voorliggend decreet wijzigingen worden doorgevoerd aan de regeling inzake planbaten in het geval van brownfields en weekendverblijven. De wijzigingen zijn gericht op het oplossen van enkele acute knelpunten. De raad betreurt dat deze wijzigingen niet gekaderd worden binnen een globale visie over het inzetten van het instrument 'planbaten-planschade'. De raad verwijst naar de VCRO (art. 2.6.19) die voorziet dat de Vlaamse Regering een evaluatiemechanisme uitwerkt dat toelaat om de effectiviteit van de planbatenregeling op te volgen en om het adequaat karakter van de tariefregeling te bewaken. Het evaluatiemechanisme moet vijfjaarlijks leiden tot een globaal evaluatierapport dat voorgelegd wordt aan de Vlaamse Regering en aan het Vlaams Parlement. De raad merkt op dat een dergelijk evaluatierapport momenteel niet beschikbaar is.

III. PLANBATENHEFFING - BROWNFIELDCONVENANTEN

4. Het voorliggend decreet voorziet in een opschorting van de planbatenheffing voor de percelen die het voorwerp uitmaken van een brownfieldconvenant (art. 12). De opschorting van planbatenheffing wordt in principe omgezet naar een definitieve vrijstelling, mits voldaan aan de voorwaarden.¹
5. De raad kan deze opschorting (en vrijstelling) van de planbatenheffing voor brownfieldprojecten ondersteunen. Dit moet er immers voor zorgen dat de planbatenheffing geen belemmerende

¹ De opschorting geldt indien voldaan is aan elk van volgende voorwaarden: 1° de belastingplichtige is actor bij het brownfieldconvenant; 2° op de datum van inwerkingtreding van het RUP is het brownfieldconvenant nog niet gerealiseerd; 3° het verzoek tot opschorting gebeurt bij de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie, binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de derde werkdag volgend op de verzendingsdatum vermeld op het aanslagbiljet of binnen een termijn van drie maanden na de definitieve afsluiting van het brownfieldconvenant.

factor meer vormt voor het afsluiten van brownfieldconvenanten voor verwaarloosde, onderbenutte en vaak ook sterk vervuilde gronden. Positief is ook dat deze fiscale gunstmaatregel ook van toepassing is op percelen die al voor de inwerkingtreding van de nieuwe regeling, het voorwerp uitmaken van een bestaand brownfieldconvenant (artikel 13).

In de Memorie van Toelichting wordt de opschorting (en definitieve vrijstelling) van de planbatenheffing voor brownfieldconvenanten verantwoord in het kader van de vraag naar ruimte voor nieuwe industriële ontwikkeling. De planbatenheffing is evenwel pas verschuldigd bij een bestemmingswijziging ten gevolge van een RUP. In de praktijk zullen dus vooral brownfieldconvenanten waarbij vervuilde sites een andere bestemming (bv. woonzone) krijgen, baat hebben bij een opschorting (en definitieve vrijstelling) van de planbatenheffing, waardoor deze gronden niet meer in aanmerking komen voor nieuwe industriële ontwikkeling. Hierdoor dreigt de maatregel zijn doelstelling, zoals geëxpliciteerd in de Memorie van Toelichting, voorbij te schieten, nl. de herontwikkeling van brownfields om tegemoet te komen aan de vraag naar nieuwe industriële ontwikkeling. SARO merkt op dat het discriminerend is om de opschorting van de planbatenheffing bij brownfieldconvenanten enkel mogelijk te maken als de nabestemming bedrijventerrein is. Er zijn immers heel wat brownfieldconvenanten afgesloten om stadskankers weg te nemen en nieuwe stadslongen te bezorgen via diverse multifunctionele projecten, waarbij ook meestal (sociale) huisvesting een belangrijk onderdeel vormt van het reconversieproject. Het is niet aangewezen dat de opschorting van planbatenheffing enkel zou gelden voor monofunctionele projecten die beperkt zijn tot bedrijventerrein.

6. Zoals reeds aangehaald bij de algemene beoordeling (paragraaf 3) ontbreekt momenteel een globale evaluatie van het planbaten-planschade systeem. De raad vraagt dat op basis van een grondige evaluatie een verdere bijsturing van het systeem van planbaten en planschade wordt voorbereid. De raad verwijst onder meer naar diverse projecten die geen voorwerp zijn van een brownfieldconvenant, maar waarop wel een zware saneringsplicht rust en die bovendien planbatenplichtig zijn ten gevolge van een bestemmingswijziging (bv. stadsvernieuwingprojecten). Een opschorting/opheffing van planbatenheffing zou ook overwogen kunnen worden voor alle ontwikkelingsprojecten die planbatenplichtig zijn ten gevolge van een bestemmingswijziging en die het voorwerp uitmaken van een door OVAM conform verklaard bodemsaneringsplan.

IV. PLANBATENHEFFING - ZONES MET WEEKENDVERBLIJVEN

7. Het voorliggend decreet voorziet tevens in een 'verlaging' van de planbatenheffing voor zones met weekendverblijven. Artikel 14 zorgt er voor dat de berekening van de vermoede meerwaarde wordt beperkt tot een maximale oppervlakte van 5000 m². Hieraan worden enkele voorwaarden gekoppeld (a) het bestaand aantal woongelegenheden kan niet worden verhoogd, (b) het bouwvolume mag niet worden verhoogd tot 1000 m² en (c) de bouwvergunning heeft niet tot gevolg dat een verkavelingsvergunning voor het perceel kan worden afgeleverd.
8. Met voorliggende wijziging wordt een oplossing gecreëerd voor een meer genuanceerde inschatting van de planbaten voor zones met weekendverblijven. In de huidige regeling worden de planbaten berekend op basis van de oppervlakte van het volledige perceel terwijl er geen rekening wordt gehouden met eventuele beperkende stedenbouwkundige voorschriften. Deze problematiek geldt zeer specifiek voor de zones voor weekendverblijven omdat via de provinciale RUP's weekendverblijven beperkingen zijn ingevoerd. Het RUP weekendverblijven Essen bepaalt onder meer dat dat bestaande kavels niet kunnen worden opgesplitst en dat er maximaal 300 m² mag worden ontbost voor tuin, terras, toegang of constructie (tot maximaal bebouwde oppervlakte van 100 m²).

Doordat de heffing progressief stijgt in functie van de oppervlakte betekent dit dat voor grote percelen de planbatenheffing zeer hoog is en niet in verhouding staat tot de effectieve

meerwaarde. De ombudsdienst wijst in zijn jaarverslag op dit knelpunt.² Voor een perceel van 18.000 m² dat woongebied wordt en verkaveld kan worden in 20 à 30 percelen met gewone bouw mogelijkheden, geldt bijvoorbeeld een even grote planbatenheffing als voor een perceel (weekendverblijf) van 18.000 m² dat niet gesplitst mag worden en waarvan slechts een zeer kleine fractie bebouwd kan worden.³

De raad vindt het positief dat met voorliggende wijziging een meer billijke inschatting wordt nagestreefd van de planbatenheffing voor zones met weekendverblijven. De raad meent evenwel dat een begrenzing van de maximale oppervlakte tot 5000 m² onvoldoende is om het probleem aan te pakken; immers indien het perceel wordt herbestemd van recreatiegebied naar woongebied bedragen de planbaten voor 5000 m² nog steeds 64.101 euro. De raad vraagt dat een verdere verlaging van de maximale oppervlakte wordt onderzocht en doorgevoerd (naar 1000 à 1500 m²) en dit gericht op een correcte inschatting van de effectieve meerwaarde.

De raad ondersteunt de voorwaarden die aan deze regeling worden gekoppeld (cf. par. 7).⁴ In de toelichting wordt gesteld dat deze voorwaarden conform zijn met wat in de VCRO gebruikelijk is bij het omgaan met zonevrije constructies. De raad merkt op dat de bepaling aangaande de mogelijkheid tot uitbreiding naar 1000 m³ en het niet vermeerderen van het aantal wooneenheden enkel van toepassing is bij de basisrechten voor zonevrije woningen en niet voor zonevrije constructies. Zonevrije woningen in recreatiegebied vallen eveneens onder een uitzonderingsbepaling conform art. 4.4.15 van de VCRO, waarbij voorliggende voorwaarden niet van toepassing zijn.

De regeling is van toepassing op RUP's die vanaf 1 september 2009 voorlopig werden vastgesteld. Dit betekent dat in voorkomend geval een gedeeltelijke terugbetaling van de planbatenheffing zal noodzakelijk zijn.

9. Artikel 15 voorziet in een meer billijke verdeling van de planbaten in het kader van herbestemming weekendzones, en bepaalt dat de planbaten worden doorgestort naar het bestuur dat het RUP opmaakt (provincies of gemeenten). Dit is positief aangezien hierdoor de provinciale en gemeentelijke overheden verder gestimuleerd blijven om aan deze problematiek een planologische oplossing te bieden. Zonder deze wijziging kan de plannende overheid geconfronteerd worden met eisen tot planschade, zonder dat er eventuele inkomsten uit planbaten tegenover staan.

V. ROLRECHT RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

10. Artikel 31 voert enkele wijzigingen door aan het rolrecht voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen. Zo wordt onder meer voorzien dat de leidend ambtenaar van het departement (of bij afwezigheid zijn gemachtigde) is vrijgesteld van de betaling van enig rolrecht. De memorie van toelichting verantwoordt deze vrijstelling middels verwijzing naar het verslag aan de Vlaamse Regering bij het besluit van 13 juli 2012.⁵
11. Het valt de raad op dat deze vrijstelling niet wordt voorzien voor de andere overheden (provincies en gemeenten). De raad meent dat dit een ongelijke behandeling vormt en vraagt dit recht te zetten. Thans is de jurisprudentie van de Raad voor Vergunningsbetwistingen zo dat wanneer bv. de provincie in het ongelijk wordt gesteld zij de rolrechten moeten betalen. De jurisprudentie van de Raad van State was vroeger anders. Doordat de bouwberoepen die door de deputaties werden behandeld als medebewindstaken werden gekwalificeerd werd het Vlaamse Gewest door de Raad van State aangeduid als partij die de rolrechten moest betalen.

² Vlaamse ombudsdienst: jaarverslag 2012. pag. 44-45.

³ De planbatenheffing bedraagt voor deze situatie 386.270 euro.

⁴ De raad vraagt het begrip 'bouwwolume' eenduidig te definiëren (inclusief bijgebouwen?).

⁵ Volgens de memorie van toelichting moet deze verantwoording hier als integraal hernomen worden beschouwd.

ADVIES VAN DE VLAAMSE ONDERWIJSRAAD

Advies over programmadecreet bij de begrotingscontrole 2013

Vlaamse Onderwijsraad

Kunstlaan 6 bus 6
BE-1210 Brussel

T +32 2 219 42 99
F +32 2 219 81 18

www.vlor.be
info@vlor.be

Wijs beleid door overleg

Adviesvrager: Philippe Muyters, minister van Financiën en Begroting vroeg op 15 april 2013 een spoedadvies

Uitgebracht door de Algemene Raad op 25 april 2013 met 23 stemmen voor en 1 onthouding

Vorbereiding:

Besproken op de Raad Hoger Onderwijs op 16 april 2013, Raad Levenslang en Levensbreed Leren op 16 april 2013, Vast Bureau op 18 april 2013, schriftelijke procedure Algemene Raad 19 – 23 april 2013.

Dossierbeheerder: Filip De Bruyne

1 Leerlingen met autismespectrumstoornissen

Naar analogie met eerdere adviezen van de Vlor over het programmadecreet bij de begrotingscontrole van 2011 (28 april 2011) en over het decreet betreffende dringende en andere maatregelen voor leerlingen met specifieke onderwijsbehoeften (29 maart 2012), pleit de Vlor voor een structurele oplossing voor leerlingen met ASS.

Al vier opeenvolgende schooljaren wordt de programmatiestop voor type 7 verder verlengd met de belofte dat er een structurele oplossing in de maak is. Het gebrek aan structurele maatregelen zorgt voor een scheeftrekking in het onderwijslandschap omdat scholen blijven zoeken naar een geschikte omkadering voor leerlingen met ASS.

2 Financiële bijdrage erkenning buitenlandse studiebewijzen

De Vlor stemt in met het voorstel om individuele experts in te schakelen als adviseurs bij de erkenning van buitenlandse studiebewijzen. De Vlor stelt vast dat met artikel 7 in de voorliggende tekst dan wel voorzien wordt in de nodige middelen via het begrotingsfonds 'dienstverlening AKOV', maar dat er nog geen afsprakenkader bestaat waarbinnen deze experts dienen te werken. Zo rijst de vraag of deze experts ten persoonlijke titel worden aangesteld dan wel via de instelling hoger onderwijs worden aangeduid.

Uit de memorie van toelichting kan ook afgeleid worden dat het tarief per expertadvies aanzienlijk verhoogd wordt, en dat deze verhoging zal bekostigd worden door de aanvragers van erkenningen van buitenlandse studiebewijzen. In het kader van gelijke onderwijskansen pleit de Vlor voor een decretale regeling om sociale differentiatie mogelijk te maken bij het bepalen van deze tarieven.

Mia Douterlungne
administrateur-generaal

Harry Martens
voorzitter

PROTOCOL Nr. 557

houdende de conclusies van de onderhandelingen die gevoerd werden in de vergadering
van het overkoepelend onderhandelingscomité vrij gesubsidieerd onderwijs
op 23 april 2013

OVERKOEPELEND ONDERHANDELINGSCOMITE VRIJ GESUBSIDIEERD ONDERWIJS

Brussel, 26 april 2013

PROTOCOL nr. 557 HOUDENDE DE CONCLUSIES VAN DE ONDERHANDELINGEN DIE GEVOERD WERDEN IN DE VERGADERING VAN HET OVERKOEPELEND ONDERHANDELINGSCOMITE VRIJ GESUBSIDIEERD ONDERWIJS OP 23 APRIL 2013

over

het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2013 - Hoofdstuk 2. Onderwijs - Afdeling 1. Basisonderwijs, Afdeling 2. Secundair Onderwijs, Afdeling 3. Begrotingsfonds Dienstverlening AKOV, Afdeling 5. VZW Samenwerkingsverband Netgebonden Pedagogische Begeleidingsdiensten en Hoofdstuk 17. Slotbepalingen

De afvaardiging van de overheid, samengesteld uit:

1. de hr. Pascal SMET, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel - voorzitter;
2. de hr. Kris PEETERS, minister-president van de Vlaamse Regering - ondervoorzitter;
3. de hr. Philippe MUYTERS, Vlaams minister van Financien, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport - lid;
4. de hr. Geert BOURGEOIS, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand - lid,

de afvaardiging van de representatieve verenigingen van de inrichtende machten, te weten:

1. het Vlaams Secretariaat van het Katholiek Onderwijs, vertegenwoordigd door:

de hr. Paul WILLE, secretaris-generaal VSKO

2. het Overleg Kleine Onderwijsverstrekkers, (FOPEM, IPCO, Steiner-federatie, VOOP) vertegenwoordigd door:

mevr. Lieve VANSINTJAN, onderhandelaar

en de afvaardiging van de drie representatieve vakorganisaties, te weten:

- de Algemene Centrale der Openbare Diensten, vertegenwoordigd door:

de hr. Raf DE WEERDT, algemeen secretaris
de hr. Georges ACHTEN, adjunct-algemeen secretaris

- de Federatie van de Christelijke Syndicaten der Openbare Diensten,
vertegenwoordigd door:

mevr. Hilde LAVRYSEN, directeur COV

de hr. Jos VAN DER HOEVEN, secretaris-generaal
de hr. Rudy VAN RENTERGHEM, adjunct secretaris-generaal
de hr. Kris VANBAELEN, adjunct-algemeen secretaris COV

- het Vrij Syndicaat voor het Openbaar Ambt, vertegenwoordigd door:

de hr. Marnix HEYNDRICKX, secretaris
de hr. Wauter LEENKNECHT, secretaris

hebben een eenparig akkoord bereikt over het hierbij gevoegde voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2013 – Hoofdstuk 2. Onderwijs – Afdeling 1. Basisonderwijs, Afdeling 2. Secundair Onderwijs, Afdeling 3. Begrotingsfonds Dienstverlening AKOV, Afdeling 5. VZW Samenwerkingsverband Netgebonden Pedagogische Begeleidingsdiensten en Hoofdstuk 17. Slotbepalingen

Engagement van de overheid

De overheid engageert zich om ervoor te zorgen dat er geen leemte in de regelgeving ontstaat met betrekking tot de begeleiding van het buitengewoon basis- en secundair onderwijs bij de verbreding en de verdieping van hun aanbod voor jongeren met autisme enerzijds en de projecten buitengewone onderwijsontwikkelingen die in artikel 172bis van het decreet basisonderwijs worden omschreven en die tot doel hebben samenwerkingsverbanden tussen het gewoon en buitengewoon basisonderwijs te ontwikkelen, specifieke doelgroepen via GON in het gewoon basisonderwijs te integreren, de werking ten overstaan van autistische kinderen te optimaliseren of de opvang van interne leerlingen te verbeteren anderzijds.

Brussel,

AFVAARDIGING VAN DE OVERHEID:

AFVAARDIGING VAN DE REPRESENTATIEVE
VERENIGINGEN VAN DE INRICHTENDE
MACHTEN:

VOORZITTER,

Voor het Vlaams Secretariaat
van het Katholiek Onderwijs

Pascal SMET,
Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd,
Gelijke Kansen en Brussel

ONDERVOORZITTER,

Voor het Overleg Kleine Onderwijs-
verstrekkers (FOPEM, IPCO, Steiner-
federatie, VOOB)

Kris PEETERS,
minister-president van de Vlaamse
Regering

AFVAARDIGING VAN DE REPRESENTATIEVE
VAKORGANISATIES:

LID,

Voor de Algemene Centrale der
Openbare Diensten:

Philippe MUYTERS,
Vlaams minister van Financiën,
Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening
en Sport

Voor de Federatie van de Christelijke
Syndicaten der Openbare Diensten:

Geert BOURGEOIS,
Vlaams minister van Bestuurszaken,
Binnenlands Bestuur, Inburgering,
Toerisme en Vlaamse Rand

Voor het Vrij Syndicaat voor het
Openbaar Ambt:

PROTOCOL Nr. 789

houdende de conclusies van de onderhandelingen die gevoerd werden
in de gemeenschappelijke vergadering van sectorcomité X
en van onderafdeling 'Vlaamse Gemeenschap' van afdeling 2
van het comité voor de provinciale en plaatselijke overheidsdiensten
op 23 april 2013

SECTORCOMITE X - ONDERWIJS (Vlaamse Gemeenschap)
en
COMITE VOOR DE PROVINCIALE EN PLAATSELIJKE
OVERHEIDSDIENSTEN - Afdeling 2 - Onderafdeling
"Vlaamse Gemeenschap".

Brussel, 26 april 2013

PROTOCOL nr. 789 HOUDENDE DE CONCLUSIES VAN DE ONDERHANDELINGEN DIE GEVOERD
WERDEN IN DE GEMEENSCHAPPELIJKE VERGADERING VAN SECTORCOMITE X EN VAN
ONDERAFDELING "VLAAMSE GEMEENSCHAP" VAN AFDELING 2 VAN HET COMITE VOOR DE
PROVINCIALE EN PLAATSELIJKE OVERHEIDSDIENSTEN OP 23 APRIL 2013

over

het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de
aanpassing van de begroting 2013 - Hoofdstuk 2. Onderwijs - Afdeling 1.
Basisonderwijs, Afdeling 2. Secundair Onderwijs, Afdeling 3.
Begrotingsfonds Dienstverlening AKOV, Afdeling 5. VZW Samenwerkingsverband
Netgebonden Pedagogische Begeleidingsdiensten en Hoofdstuk 17.
Slotbepalingen

De afvaardiging van de overheid, samengesteld uit:

- 1 de hr. Kris PEETERS, minister-president van de Vlaamse Regering -
voorzitter;
2. de hr. Pascal SMET, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen
en Brussel - ondervoorzitter;
3. de hr. Philippe MUYTERS, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport - lid;
4. de hr. Geert BOURGEOIS, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands
Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand - lid,

de afvaardiging van het GO! onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap en van de representatieve verenigingen van de inrichtende machten, te weten:

1. het GO! onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door:

de hr. Guido LIESSENS, adjunct van de directeur

2. het Onderwijssecretariaat voor Steden en Gemeenten van de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door:

de hr. Filip SMETS, diensthoofd beleidsondersteuning

3. het Provinciaal Onderwijs Vlaanderen, vertegenwoordigd door:

de hr. Luc COPPIETERS, pedagogisch begeleider

en de afvaardiging van de drie representatieve vakorganisaties, te weten:

- de Algemene Centrale der Openbare Diensten, vertegenwoordigd door:

de hr. Raf DE WEERDT, algemeen secretaris

de hr. Georges ACHTEN, adjunct-algemeen secretaris

- de Federatie van de Christelijke Syndicaten der Openbare Diensten, vertegenwoordigd door:

mevr. Marianne COOPMAN, algemeen secretaris COV

mevr. Katrien CERPENTIER, nationaal secretaris COC

de hr. Jos VAN DER HOEVEN, secretaris-generaal COC

de hr. Kris VANBAELEN, adjunct-algemeen secretaris COV

- het Vrij Syndicaat voor het Openbaar Ambt, vertegenwoordigd door:

de hr. Marnix HEYNDRICKX, secretaris
de hr. Wauter LEENKNECHT, secretaris

hebben een eenparig akkoord bereikt over het hierbij gevoegde voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2013 – Hoofdstuk 2. Onderwijs – Afdeling 1. Basisonderwijs, Afdeling 2. Secundair Onderwijs, Afdeling 3. Begrotingsfonds Dienstverlening AKOV, Afdeling 5. VZW Samenwerkingsverband Netgebonden Pedagogische Begeleidingsdiensten en Hoofdstuk 17. Slotbepalingen

Engagement van de overheid

De overheid engageert zich om ervoor te zorgen dat er geen leemte in de regelgeving ontstaat met betrekking tot de begeleiding van het buitengewoon basis- en secundair onderwijs bij de verbreding en de verdieping van hun aanbod voor jongeren met autisme enerzijds en de projecten buitengewone onderwijsontwikkelingen die in artikel 172bis van het decreet basisonderwijs worden omschreven en die tot doel hebben samenwerkingsverbanden tussen het gewoon en buitengewoon basisonderwijs te ontwikkelen, specifieke doelgroepen via GON in het gewoon basisonderwijs te integreren, de werking ten overstaan van autistische kinderen te optimaliseren of de opvang van interne leerlingen te verbeteren anderzijds.

Vervolg protocol nr 789

Brussel,

AFVAARDIGING VAN DE OVERHEID:

AFVAARDIGING VAN HET GO! ONDERWIJS
VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP EN VAN DE
VERENIGINGEN VAN DE INRICHTENDE
MACHTEN:

VOORZITTER,

Voor het GO! onderwijs van de Vlaamse
Gemeenschap:Kris PEETERS,
minister-president van de Vlaamse
RegeringVoor het Onderwijssecretariaat
voor Steden en Gemeenten van de
Vlaamse Gemeenschap:

ONDERVOORZITTER,

Voor het Provinciaal Onderwijs
Vlaanderen:Pascal SMET,
Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd,
Gelijke Kansen en Brussel

.

LEDEN,

AFVAARDIGING VAN DE REPRESENTATIEVE
VAKORGANISATIES:

Voor de Algemene Centrale der
Openbare Diensten:

Philippe MUYTERS,
Vlaams minister van Financiën,
Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening
en Sport

Voor de Federatie van de Christelijke
Syndicaten der Openbare Diensten:

Geert BOURGEOIS,
Vlaams minister van Bestuurszaken,
Binnenlands Bestuur, Inburgering,
Toerisme en Vlaamse Rand

Voor het Vrij Syndicaat voor het
Openbaar Ambt:

PROTOCOL Nr. 55

houdende de conclusies van de onderhandelingen
die gevoerd werden in de vergadering
van het Vlaams onderhandelingscomité voor het hoger onderwijs
op 23 april 2013

VLAAMS ONDERHANDELINGSCOMITE VOOR HET HOGER ONDERWIJS

Brussel, 26 april 2013

PROTOCOL nr. 55 HOUDENDE DE CONCLUSIES VAN DE ONDERHANDELINGEN DIE GEVOERD WERDEN IN DE VERGADERING VAN HET VLAAMS ONDERHANDELINGSCOMITE VOOR HET HOGER ONDERWIJS OP 23 APRIL 2013

over

het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2013 - Hoofdstuk 2 Onderwijs - Afdeling 3. Begrotingsfonds Dienstverlening AKOV, Afdeling 4. Uitvoering raamakkoord van 23 november 2012 betreffende besparing op personeels (gerelateerde) kredieten en Hoofdstuk 17. Slotbepalingen

De afvaardiging van de overheid, samengesteld uit:

1. de hr. Pascal SMET, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel - voorzitter;
2. de hr. Kris PEETERS, minister-president van de Vlaamse Regering - lid;
3. de hr. Philippe MUYTERS, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport Regering - lid;
4. mevr. Ingrid LIETEN, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding Regering - lid

en de afvaardiging van de representatieve vakorganisaties, te weten:

- de Federatie van de Christelijke Syndicaten der Openbare Diensten (de Christelijke Onderwijscentrale COC en ACV-openbare diensten), vertegenwoordigd door:

mevr. Kris VAN SEGBROECK, afgevaardigde COC

de hr. Chris Herreman, secretaris ACV-openbare diensten - Vlaamse universiteiten

de hr. Rudy VAN RENTERGHEM, adjunct secretaris-generaal COC

- het Vrij Syndicaat voor het Openbaar Ambt, vertegenwoordigd door:

de hr. Wauter LEENKNECHT, secretaris HO

hebben een akkoord bereikt over het hierbij gevoegde voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2013 - Hoofdstuk 2. Onderwijs - Afdeling 3. Begrotingsfonds Dienstverlening AKOV, Afdeling 4. Uitvoering raamakkoord van 23 november 2012 betreffende besparing op personeels(gerelateerde) kredieten en Hoofdstuk 17. Slotbepalingen

Na onderhandelingen gaat FCSOD akkoord met het voorontwerp van decreet.

Met betrekking tot de Afdeling 4 willen zij nogmaals duidelijke stellen dat er voor FCOSD geen akkoord kan zijn met eender welke vorm van besparingen in het onderwijs, in het bijzonder op middelen ten behoeve van het personeel. De artikelen 8, 9 en 10 (in combinatie met artikelen uit het ontwerp van uitgavendecreet) laten evenwel een correcte uitvoering toe van het raamakkoord (of het besproken alternatief) dat in 2012 afgesloten werd tussen de Vlaamse regering en de representatieve vakbonden bevoegd voor de openbare diensten.

De voormelde afvaardiging van de overheid

en de afvaardiging van de representatieve vakorganisatie, te weten:

- de Algemene Centrale der Openbare Diensten, vertegenwoordigd door:

de hr. Hugo DECKERS, voorzitter ACOC-onderwijs
de hr. Dany BOLLENS, stafmedewerker ACOC-onderwijs
de hr. Peter DEKEYZER, afgevaardigde ACOD-overheidsdiensten

hebben een gedeeltelijk akkoord bereikt over het hierbij gevoegde voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2013 – Hoofdstuk 2. Onderwijs – Afdeling 3. Begrotingsfonds Dienstverlening AKOV, Afdeling 4. Uitvoering raamakkoord van 23 november 2012 betreffende besparing op personeels(gerelateerde) kredieten en Hoofdstuk 17. Slotbepalingen

Hoewel er voor het geheel van het raamakkoord een positief protocol werd afgesloten en dit tot gevolg heeft dat het ook slaat op het uiteindelijk voorontwerp zoals hierboven vermeld wijzen ze de besparingen af zoals beschreven in artikelen 8,9 en 10.

De afvaardiging van de besturen, te weten:

mevr. Maria DE SMET, algemeen directeur LUCA School of Arts (LUCA)
mevr. Erika EECKHOUT, administratief directeur Erasmushogeschool Brussel

de hr. Bert HOOGEWIJS, algemeen directeur Hogeschool Gent
de hr. Bert OVERLAET, directeur personeelsdienst KULeuven

gaat niet akkoord met het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2013 – Hoofdstuk 2. Onderwijs – Afdeling 3. Begrotingsfonds Dienstverlening AKOV, Afdeling 4. Uitvoering raamakkoord van 23 november 2012 betreffende besparing op personeels(gerelateerde) kredieten en Hoofdstuk 17. Slotbepalingen

De besturen in het Vlaams Onderhandelingscomité voor het hoger onderwijs geven een protocol van niet akkoord bij het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2013 - Hoofdstuk 2. Onderwijs - Afdeling 3. Begrotingsfonds Dienstverlening AKOV, Afdeling 4. Uitvoering raamakkoord van 23 november 2012 betreffende besparing op personeels(gerelateerde) kredieten en Hoofdstuk 17. Slotbepalingen.

De besturen hebben kennis genomen van de beslissing van de Vlaamse Regering om in het kader van de begrotingsopmaak 2013 100 miljoen te besparen op het overheidsapparaat (incl. onderwijs). Voor de sector onderwijs gaat het om 82 miljoen. Op 23 november 2012 werd een raamakkoord gesloten met de onderwijsvakbonden waarbij werd vastgelegd om deze besparing te realiseren door een vermindering van het vakantiegeld en om in het kader van de beschikbare middelen van CAO IV vanaf 2014 de eindejaarstoelage te verhogen. Op deze manier wordt in 2013 bespaard op de provisie vakantiegeld, maar de besparing wordt door de personeelsleden pas gevoeld bij de uitbetaling in 2014. Vanaf dat jaar wordt de vermindering in het vakantiegeld echter gecompenseerd door een hogere eindejaarstoelage, zodat een personeelslid dat het ganse jaar in dienst is, de besparing dus niet voelt. De besturen hebben de afgelopen weken deelgenomen aan diverse besprekingen over de wijze waarop dit raamakkoord zou worden geïmplementeerd.

De besturen benadrukken dat de hun gevraagde besparingsinspanningen reeds zeer lang door de instellingen geleverd worden. De besturen willen dan ook de aandacht vragen voor de systematische onder-indexering van de toelagen van de Vlaamse overheid. De verschillende decreten en besluiten m.b.t. de overheidstoelagen aan de Vlaamse universiteiten en hogescholen bevatten bepalingen over de manier waarop de enveloppen worden aangepast aan de evolutie van de index. De besturen wijzen er evenwel op dat uit de praktijk van de periode 2008-2012 blijkt dat de Vlaamse overheid niet strikt de reële evolutie van de gezondheidsindex volgt, maar een percentage toepast dat systematisch lager ligt dan deze werkelijke evolutie. Bovendien werden de toelagen bestemd voor de hogescholen en universiteiten reeds verschillende keren getroffen door bijkomende besparingen en onder-indexeringen. Dit leidt dan ook tot een systematische onder-indexering van de verschillende toelagen, waardoor deze de werkelijke evolutie van de kosten niet meer volgen en er een reëel verlies aan koopkracht en personeel van de instellingen optreedt.

De **universiteitsbesturen** stellen dat de overheid verwacht dat ze een bijdrage leveren die uiteindelijk geraamd werd op 5,083 mio euro. In het finale voorstel zal de overheid de vermindering van het vakantiegeld en de verhoging van de eindejaarstoelage enkel toepassen voor het personeel van het onderwijs in strikte zin, d.w.z. zonder de universiteiten. Omdat personeelsbewegingen het evenwicht tussen de verschillende maatregelen verstoren werd de toepassing verder beperkt tot vastbenoemd personeel. De bijdrage van de universiteiten zal gebeuren door vermindering van de toelagen in 2013 met 5,083 mio euro, te verdelen volgens een te bepalen verdeelsleutel.

De universiteitsbesturen zijn tevreden dat de overheid heeft ingezien dat de oplossing voorgesteld door de vakbonden niet uitvoerbaar is binnen de context van de universiteiten. Hiervoor zijn verschillende redenen:

- in tegenstelling tot de sector onderwijs, waar de personeelsleden een weddentoelage genieten en betaald worden door het departement Onderwijs, wordt het personeel binnen de universiteiten door de instelling zelf betaald.
- een vermindering doorvoeren van het vakantiegeld voor het personeel van de universiteiten is juridisch veel moeilijker uit te voeren, omdat men – zeker voor de vrije universiteiten – rekening moet houden met de federale regelgeving. In het verleden zijn er met betrekking tot het vakantiegeld al heel wat betwistingen geweest, en niemand wil terug naar een periode van rechtsonzekerheid.
- In het onderwijs wordt de overgrote meerderheid van het personeel gefinancierd en betaald door het departement, waardoor het weinig problemen oplevert dat de “contractuele” personeelsleden aan deze operatie ontsnappen. Binnen de universiteiten daarentegen valt minder dan de helft van het personeel onder de afdeling Werking. Zowel binnen de groep van het ATP als binnen de groep van de onderzoekers kunnen personeelsleden met eenzelfde functie op verschillende financieringen worden betaald. Het toepassen van het raamakkoord voor alle personeelsleden op werking zou daarom leiden tot onaanvaardbare verschillen binnen het personeelsbestand, verschillen die bij de universiteiten, met heel wat inspanningen, net zijn weggewerkt in uitvoering van vroegere cao’s.
- aangezien de eindejaarstoelage voor het personeel van de universiteiten al enkele jaren geleden werd opgetrokken, is er geen onmiddellijke behoefte om de eindejaarstoelage voor deze personeelsgroep alsnog te verhogen.

De universiteitsbesturen zijn er echter helemaal niet over te spreken dat ervoor gekozen zou worden om de werkingsmiddelen over 2013 te verminderen met 5,083 mio euro, wat leidt tot een effectieve vermindering op de resultatenrekening van 2013 voor de universiteiten, zonder dat dit verlies gecompenseerd wordt in 2014. Als argumenten dragen zij aan dat:

- in de eerste plaats lag er een alternatief scenario op tafel, waarbij de volledige besparing binnen de sector onderwijs in enge zin zou worden gerealiseerd. Volgens ramingen van de administratie zou het volstaan om het vakantiegeld binnen de doelgroep te verminderen van 92% naar 72,55% in plaats van naar 73,92% zoals nu voorgesteld. Aangezien deze vermindering toch gecompenseerd wordt voor de personeelsleden zelf, maakt dit verschil niet zo veel uit.
- in het huidige voorstel zijn de universiteiten het enige niveau binnen het onderwijs dat de besparingen reëel zal voelen. Ook de hogescholen zullen hun werkingsmiddelen verminderd zien, maar zij compenseren dit balansmatig door de vermindering van de provisie vakantiegeld. De instellingen van het leerplichtonderwijs merken zelf niets van de doorgevoerde maatregelen. Alleen voor de universiteiten betekent de uitvoering van het raamakkoord een reële besparing die in haar activiteiten zal gevoeld worden. De universiteitsbesturen vragen dan ook om, naar analogie met de andere onderwijsniveaus, vanuit de provisie voor CAO IV de compensatie voor de gevraagde besparing, waarbij recurrente negatieve

effecten op de werkingsmiddelen van de universiteiten vermeden dienen te worden.

- de universiteiten merken verder op dat de vermindering van hun werkingsmiddelen niet beschouwd kunnen worden als een besparing op de personeelskost van het overheidsapparaat, waartoe de Vlaamse Regering oorspronkelijk had beslist. Zij geloven niet dat een lineaire besparing voor de universiteiten past in de oorspronkelijke beslissing.

- de Vlaamse overheid heeft de afgelopen jaren via verschillende kanalen (klikstelsel in het financieringsdecreet, groeipad in het integratiedecreet, bijkomende onderzoeksmiddelen) een bijkomende injectie beoogd in het hoger onderwijs, in overeenstemming met de toegenomen verwachtingen die aan de instellingen worden gesteld. De universiteiten moeten helaas opnieuw vaststellen dat deze goede intenties uitgehold worden door onder-indexering en ad-hoc besparingen zoals vandaag.

De **universiteitsbesturen** durven daarom te hopen dat de overheid in de uitvoering van het raamakkoord de kans grijpt om het academisch onderwijs en het onderzoek te ontzien en vragen de Vlaamse Regering dan ook met aandrang om ofwel toch nog te kiezen voor het alternatieve scenario, ofwel het eenmalig ontstane verlies van 2013 alsnog te compenseren in 2014 vanuit de provisie voor CAO IV op dusdanige wijze dat ook de universiteiten geen effectieve institutionele financiële impact ondervinden van de maatregel net zoals dat de facto wordt gegarandeerd voor de andere onderwijsniveaus.

De **universiteitsbesturen** concluderen dat de gevraagde inspanningen komen bovenop een reeks eerder doorgevoerde ad-hoc besparingsmaatregelen en een systematische onder-indexering van de diverse toelagen van de Vlaamse overheid voor het hoger onderwijs. De universiteitsbesturen vragen de Vlaamse overheid dan ook met aandrang om maatregelen te nemen om te vermijden dat er een recurrente impact zou zijn op de toelagen bestemd voor het hoger onderwijs en/of bespaard dient te worden op het ogenblik dat zij geconfronteerd worden met één van de grootste uitdagingen van de afgelopen jaren, met name de integratie van de hogeschoolopleidingen in de universiteiten.

De **hogeschoolbesturen** nemen er akte van dat enkel is gekozen voor aanpassingen aan het vakantiegeld van de vastbenoemde personeelsleden die rechtstreeks door de overheid worden betaald. Ze wijzen er echter op dat ze als besturen niet betrokken geweest bij het opstellen van dit raamakkoord en gaan er dan ook van uit dat de betrokken partijen, zijnde de overheid en de onderwijsvakbonden de personeelsleden afdoende zullen informeren over de afgesproken maatregelen.

De **hogeschoolbesturen** gaan er expliciet van uit dat de ingreep als resultaat van het raamakkoord volstaat om de begroting op orde te houden. Ze wijzen erop dat de sector van het hoger onderwijs reeds een hele tijd grote inspanningen moet doen om met de toegekende middelen rond te komen. De onvoldoende aanpassing van de enveloppes en de systematische onder-indexering van zowel het loon- als het werkingsgedeelte maakt dat de grens van het toelaatbare meer dan bereikt is.

De **hogeschoolbesturen** wijzen erop dat er een volledige indexering van het loongedeelte van de enveloppe dient te worden toegepast zodat er geen bijkomende medewerkers dienen af te vloeien terwijl de studentenaantallen en het aantal bijkomende opdrachten voor de hogescholen nog steeds groeien.

Brussel,

AFVAARDIGING VAN DE OVERHEID:

AFVAARDIGING VAN DE BESTUREN:

VOORZITTER,

Pascal SMET,
Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd,
Gelijke Kansen en Brussel

LEDEN,

Kris PEETERS,
minister-president van de Vlaamse
Regering

AFVAARDIGING VAN DE REPRESENTATIEVE
VAKORGANISATIES:Voor de Algemene Centrale der
Openbare Diensten:

Philippe MUYTERS,
Vlaams minister van Financiën,
Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening
en Sport

Voor de Federatie van de Christelijke
Syndicaten der Openbare Diensten:

Ingrid LIETEN,
Vlaams minister van Innovatie,
Overheidsinvesteringen, Media en
Armoedebestrijding Regering

Voor het Vrij Syndicaat voor het
Openbaar Ambt:

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op gezamenlijk voorstel van de leden van de Vlaamse Regering;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Algemeen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Onderwijs

Afdeling 1. Basisonderwijs

Art. 2. In artikel 112bis van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997, ingevoegd bij het decreet van 8 mei 2009 en gewijzigd bij het decreet van 29 juni 2012, worden de jaartallen “, 2010-2011, 2011-2012 en 2012-2013” vervangen door de jaartallen “, 2010-2011, 2011-2012, 2012-2013 en 2013-2014”.

Art. 3. In artikel 155, §2, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 7 juli 2006 en gewijzigd bij de decreten van 4 juli 2008, 8 mei 2009 en 29 juni 2012, wordt in het eerste lid de zinsnede “voor het schooljaar 2012-2013” vervangen door de zinsnede “voor het schooljaar 2013-2014”.

Afdeling 2. Secundair onderwijs

Art. 4. In artikel 290 van de Codex Secundair Onderwijs, gewijzigd bij het decreet van 29 juni 2012, worden de jaartallen “, 2010-2011, 2011-2012 en 2012-2013” telkens vervangen door de jaartallen “, 2010-2011, 2011-2012, 2012-2013 en 2013-2014”.

Art. 5. In artikel 304, §4, van dezelfde codex wordt in het eerste lid de zinsnede “voor het schooljaar 2012-2013” vervangen door de zinsnede “voor het schooljaar 2013-2014”.

Art. 6. In artikel 312, §4, van dezelfde codex wordt in het eerste lid de zinsnede “voor het schooljaar 2012-2013” vervangen door de zinsnede “voor het schooljaar 2013-2014”.

Afdeling 3. Begrotingsfonds Dienstverlening AKOV

Art. 7. Aan artikel 26, §3, van het decreet van 21 december 2012 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2013 wordt een punt 3° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“3° de financiële bijdragen m.b.t. de erkenning van de gelijkwaardigheid en de niveau-gelijkwaardigheid van buitenlandse studiebewijzen zoals vermeld in artikel 57ter van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997, in artikel 115/3 van de codex Secundair Onderwijs, in artikelen 74ter en 84ter van het decreet van 10 juli 2008 betreffende het stelsel van leren en werken in de Vlaamse Gemeenschap, in artikel 41ter

van het decreet van 15 juni 2007 betreffende het volwassenenonderwijs en in artikel 88 van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, gewijzigd bij de decreten van 19 maart 2004 en 1 juli 2011.”.

Afdeling 4. Uitvoering raamakkoord van 23 november 2012 betreffende besparing op personeels(gerelateerde) kredieten

Art. 8. Aan artikel 31 van het decreet van 14 maart 2008 betreffende de financiering van de werking van de hogescholen en de universiteiten in Vlaanderen worden een paragraaf 5 en een paragraaf 6 toegevoegd, die luiden als volgt:

“§5. Voor het begrotingsjaar 2013 worden de totale werkingsuitkeringen van de hogescholen, met 4.539.000,00 euro verminderd. Dit bedrag wordt verdeeld op basis van het procentuele aandeel van elke hogeschool in de effectieve werkingsuitkeringen.

§6. Voor het begrotingsjaar 2013 worden de totale werkingsuitkeringen van de universiteiten, berekend overeenkomstig de bepalingen van afdeling IV van dit decreet, met 5.083.000,00 euro verminderd en verdeeld op basis van het procentuele aandeel van elke universiteit in de effectieve werkingsuitkeringen.”.

Art. 9. In artikel 35, §1, 2°, van het decreet van 14 maart 2008 betreffende de financiering van de werking van de hogescholen en de universiteiten in Vlaanderen wordt het bedrag “7.930.245,71” vervangen door het bedrag “7.884.245,71”.

Art. 10. Aan artikel 3 van het decreet van 20 februari 2009 betreffende de hogere zeevaartschool wordt een paragraaf 4 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§4. Voor het begrotingsjaar 2013 wordt de totale werkingsuitkering van de hogere zeevaartschool, berekend overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk II van dit decreet, verminderd met 33.000,00 euro.”.

Afdeling 5. Vzw Samenwerkingsverband Netgebonden Pedagogische Begeleidingsdiensten

Art. 11. Aan artikel 26, §1, van het decreet van 8 mei 2009 betreffende de kwaliteit van onderwijs wordt een punt 5° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“5° een bedrag van 230.000 euro voor de uitvoering van het actieplan met betrekking tot de implementatie van kwaliteitsvol e-leren en gecombineerd leren in het volwassenenonderwijs en in de opleidingen van VDAB, Syntra Vlaanderen en het sociaal-cultureel volwassenenwerk.”.

Hoofdstuk 3. Fiscaliteit

Afdeling 1. Planbatenheffing – brownfieldconvenanten

Art. 12. In de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening wordt een artikel 2.6.7/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 2.6.7/1. §1. Op verzoek van de belastingplichtige wordt de heffing opgeschort voor de percelen die het voorwerp uitmaken van een brownfieldconvenant, definitief gesloten overeenkomstig hoofdstuk III van het decreet van 30 maart 2007 betreffende de Brownfieldconvenanten, indien voldaan is aan elk van volgende voorwaarden:

1° de belastingplichtige is actor bij het brownfieldconvenant;

2° op de datum van inwerkingtreding van het RUP is het brownfieldconvenant nog niet gerealiseerd;

3° het verzoek tot opschorting gebeurt bij de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie, binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de derde werkdag volgend op de verzendingsdatum vermeld op het aanslagbiljet of binnen een termijn van drie maanden na de definitieve afsluiting van het brownfieldconvenant.

§2. De opschorting vervalt van zodra de voorwaarden van het brownfieldconvenant niet of niet tijdig worden nageleefd. De opgeschorte heffing is in die gevallen alsnog verschuldigd. De belastingplichtige wordt hiervan in kennis gebracht.

De opgeschorte heffing is niet verschuldigd als wordt vastgesteld dat het brownfield-project tijdig werd gerealiseerd conform de in het brownfieldconvenant opgenomen voorwaarden. In dit geval worden de reeds betaalde bedragen terugbetaald, zonder dat moratoriuminteressen verschuldigd zijn.

§3. De Vlaamse Regering kan de nadere regels bepalen voor de indiening en aanvaarding van het verzoek tot opschorting en voor de kennisgeving aan de belastingplichtige van het einde van de opschorting.”.

Art. 13. In dezelfde codex wordt een artikel 2.6.7/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 2.6.7/2. De heffingen die betrekking hebben op percelen die al voor de inwerking-treding van artikel 2.6.7/1 het voorwerp uitmaken van een bestaand brownfieldconvenant, worden in afwijking van artikel 2.6.7/1, §1, opgeschort als het verzoek tot opschorting gebeurt voor 31 december 2013.

De paragrafen 2 en 3 van artikel 2.6.7/1 zijn overeenkomstig van toepassing.”.

Afdeling 2. Planbatenheffing – zones met weekendverblijven

Art. 14. Aan artikel 2.6.10 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening worden een paragraaf 3 en een paragraaf 4 toegevoegd, die luiden als volgt:

“§3. In afwijking van paragraaf 1 wordt voor de berekening van de vermoede meerwaarde de oppervlakte van de bestemmingswijziging beperkt tot een maximale oppervlakte van 2750 m², voor zover tegelijk aan volgende voorwaarden is voldaan:

- 1° het betreft een bestemmingswijziging zoals vermeld in artikel 5.4.2, tweede lid;
- 2° de bestemmingswijziging heeft niet tot gevolg dat het bestaande aantal woongelegenheden kan worden verhoogd;
- 3° de bestemmingswijziging heeft niet tot gevolg dat het bouwvolume kan worden verhoogd tot meer dan 1000 m³;
- 4° de bestemmingswijziging heeft niet tot gevolg dat een verkavelingsvergunning voor het perceel kan worden afgeleverd.

De beperking van de oppervlakte is niet van toepassing op eventuele andere gelijktijdige bestemmingswijzigingen op het perceel.

§4. Paragraaf 3 is van toepassing op ruimtelijke uitvoeringsplannen die vanaf 1 september 2009 voorlopig worden vastgesteld.

Indien voor het perceel dat onder de toepassing valt van paragraaf 3 reeds een planbatenheffing werd gevestigd, kan de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie ambtshalve ontheffing ten belope van het te veel aangerekende bedrag verlenen. Indien dit aanleiding geeft tot een gedeeltelijke terugbetaling van de planbatenheffing zijn geen moratoriumintresten verschuldigd.”.

Art. 15. In artikel 2.6.17, §3, van dezelfde codex wordt punt 4° vervangen door wat volgt:

“4° de inkomsten die het gevolg zijn van een provinciale of gemeentelijke bestemmingswijziging in ruimtelijke uitvoeringsplannen die vanaf 1 september 2009 voorlopig worden vastgesteld en in uitvoering van artikel 5.4.2, worden doorgestort naar de betrokken provincie, respectievelijk betrokken gemeente;”.

Afdeling 3. Successierechten – prijscourant

Art. 16. In artikel 21 van het Wetboek der Successierechten, gewijzigd bij het decreet van 21 december 2012, wordt punt III vervangen door wat volgt:

“III. Voor financiële instrumenten die toegelaten zijn tot verhandeling op Belgische of buitenlandse gereguleerde markten als vermeld in artikel 2, eerste lid, 5° en 6°, van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten en voor Belgische of buitenlandse multilaterale handelsfaciliteiten als vermeld in artikel 2, eerste lid, 4°, van de voormelde wet, volgens de beurswaarden ervan.

Onder beurswaarde wordt de slotkoers verstaan zoals bepaald op basis van de koersinformatie beschikbaar in de gespecialiseerde pers en/of middels gespecialiseerde elektronisch raadpleegbare bronnen.

De aangevers kunnen kiezen uit de beurswaarde op datum van overlijden, de beurswaarde op datum van één maand na het overlijden of de beurswaarde op datum van twee maanden na het overlijden.

Wanneer er op een van die data geen notering is, geldt de beurswaarde op de eerstvolgende dag waarop er opnieuw een notering wordt vastgesteld. Indien er op de gekozen datum voor bepaalde van de aan te geven waarden wel en voor andere geen notering is, moeten laatstbedoelde waarden worden aangegeven volgens de beurswaarden op de eerstvolgende dag waarop er wel een notering is.

De aangevers mogen slechts een van de voormelde data kiezen, die zal gelden voor al de nagelaten waarden. De aangevers geven hun keuze aan in de aangifte, waarin zij tevens de door hen geraadpleegde bron voor de opgegeven beurswaarden vermelden.”.

Afdeling 4. Successierechten – stiefkinderen

Art. 17. In artikel 50 van het Wetboek der Successierechten, gewijzigd bij de decreten van 21 december 2001 en 20 december 2002, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt tussen de woorden “die met een ouder van de erflater samenwoont en de erflater.” en de woorden “In het laatste geval van gelijkstelling” de zin “In het tweede geval van gelijkstelling moet het gaan om samenwonenden in de zin van artikel 48, §2, laatste lid.” ingevoegd;

2° aan het eerste lid wordt de volgende zin toegevoegd: “De gelijkstelling geldt ook als de verkrijging plaatsvindt na het overlijden van diegene die met de erflater samenwoonde of na het overlijden van de ouder van de erflater. In het laatste geval geldt dezelfde vereiste van samenwonen, maar dan op het ogenblik van het vooroverlijden van de ouder.”.

Hoofdstuk 4. Budgettaire en financiële controle

Art. 18. Aan artikel 69 van het decreet van 8 juli 2011 houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof wordt de volgende zinsnede toegevoegd: “, wat betreft de aangelegenheden geregeld in dit decreet”.

Hoofdstuk 5. Vlaams Fonds voor de Lastendelging

Art. 19. In artikel 53, §2, van het decreet van 21 december 1994 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995, gewijzigd bij het decreet van 23 december 2011, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “na te komen” vervangen door de woorden “ten laste te nemen”;

2° het tweede lid wordt vervangen door wat volgt:

“Onder deze lasten worden verstaan:

- 1° de lasten uit het verleden, meer bepaald de verbintenissen die de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest moet betalen, hoewel die verbintenissen dateren van vóór de bevoegdheidsoverdracht van de Federale Staat naar de gemeenschappen en de gewesten;
- 2° de lasten die ontstaan zijn na 31 december 1988 en door de Vlaamse Regering worden aangeduid. De Vlaamse Regering heeft de mogelijkheid om lasten die al zijn nagekomen, aan te duiden als lasten van het fonds, onder de voorwaarden die de Vlaamse Regering bepaalt.”.

Hoofdstuk 6. Kas-, schuld- en waarborgbeheer – rapportering

Art. 20. Artikel 21/1 van het decreet van 7 mei 2004 houdende bepalingen inzake kas-, schuld- en waarborgbeheer van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2012, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 21/1. De Vlaamse Regering kan alle entiteiten die, in overeenstemming met het Europees systeem van nationale en regionale rekeningen, vermeld in verordening (EG) nr. 2223/96 van de Raad van 25 juni 1996 betreffende het Europees systeem van de nationale en regionale rekeningen in de Gemeenschap, institutionele eenheden in handen van de overheid zijn, modaliteiten opleggen inzake verplichte rapportering en het beheersen van risico inzake het kas-, schuld- en waarborgbeheer.

In afwijking van het eerste lid kan de Vlaamse Regering alle eenheden vermeld in het eerste lid, die volgens de ESR-regels als marktproducent worden beschouwd geen modaliteiten opleggen inzake het beheersen van risico inzake het kas-, schuld- en waarborgbeheer.”.

Hoofdstuk 7. Terbeschikkingstelling infrastructuur

Art. 21. §1. Aan de volgende organisaties kan de Vlaamse Gemeenschap infrastructuur ter beschikking stellen:

- 1° Kaaitheter vzw;
- 2° Beursschouwburg vzw;
- 3° Rosas vzw;
- 4° Daarkom vzw;

5° Stichting De Brakke Grond;

6° De Buren vzw.

§2. Hiertoe sluit de Vlaamse Gemeenschap een beheersovereenkomst infrastructuur met de betrokken organisaties die de voorwaarden van de terbeschikkingstelling regelt, meer bepaald wat betreft de bestemming van het gebouw en de toegelaten activiteiten, de eigenaars- en de beheerdersverplichtingen, het toezicht, de evaluatie en de duur.

Hoofdstuk 8. Ontwikkelingssamenwerking

Art. 22. In artikel 2 van het kaderdecreet van 22 juni 2007 inzake ontwikkelingssamenwerking worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 19°/1, ingevoegd bij het decreet van 13 juli 2012, wordt vervangen door wat volgt:

“19°/1 Vlaams ontwikkelingsfonds: organisatie die financiële middelen in de vorm van kredieten, waarborgen of participaties ter beschikking wil stellen van organisaties in het Zuiden die diensten verstrekken op het vlak van microfinanciering;”;

2° punt 19°/2, ingevoegd bij het decreet van 13 juli 2012, wordt opgeheven.

Art. 23. In hetzelfde decreet wordt het opschrift van titel IX vervangen door wat volgt:

“Titel IX. Ondersteuning van microfinanciering”.

Art. 24. In hetzelfde decreet wordt artikel 18 vervangen door wat volgt:

“Art. 18. Met het oog op de verwezenlijking van de doelstelling, vermeld in artikel 3, §1, tweede lid, 1°, ondersteunt de Vlaamse Regering microfinanciering in het Zuiden.

Zij kan daartoe overheidswaarborgen verlenen aan Vlaamse ontwikkelingsfondsen en participaties nemen in internationale investeringsfondsen op het vlak van microfinanciering.”.

Art. 25. In artikel 18/3 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 13 juli 2012, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 1° wordt vervangen door wat volgt:

“1° de criteria voor waarborgverlening en voor participatie in investeringsfondsen;”;

2° punt 4° wordt vervangen door wat volgt:

“4° de maximale dekkingsgraad en de grootte van de risico's bij waarborgverlening;”.

Art. 26. In hetzelfde decreet wordt artikel 18/4, ingevoegd bij het decreet van 13 juli 2012, vervangen door wat volgt:

“Art. 18/4. §1. Er wordt een fonds voor de ondersteuning van microfinanciering in het Zuiden opgericht, verder “Fonds Microfinanciering” te noemen.

Overeenkomstig artikel 3 van het decreet van 8 juli 2011 houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof, wordt het Fonds Microfinanciering opgericht als een dienst met afzonderlijk beheer.

§2. De ontvangsten van het Fonds Microfinanciering bestaan uit:

- 1° een dotatie ten laste van de uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap;
- 2° de premie die Vlaamse ontwikkelingsfondsen moeten betalen voor het verkrijgen van een waarborg ter dekking van de risico's;
- 3° dividenden en interesten verbonden aan participaties in internationale investeringsfondsen op het vlak van microfinanciering;
- 4° inkomsten verbonden aan de vervreemding van participaties in investeringsfondsen op het vlak van microfinanciering of aan de vereffening van deze fondsen.

De middelen van het Fonds Microfinanciering worden gecumuleerd.

De middelen van het Fonds Microfinanciering kunnen worden aangewend voor de volgende uitgaven:

- 1° uitgaven die voortvloeien uit de uitwinning van een verleende waarborg;
- 2° participaties in internationale investeringsfondsen op het vlak van microfinanciering;
- 3° beheerskosten verbonden aan de activiteiten van het Fonds Microfinanciering.”.

Art. 27. In hetzelfde decreet wordt een artikel 22/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 22/1. De bedragen en de goederen bestemd voor de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking zijn niet vatbaar voor beslag noch voor overdracht.”.

Art. 28. In hetzelfde decreet wordt een artikel 22/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 22/2. Er wordt een Fonds Ontwikkelingssamenwerking opgericht als een begrotingsfonds zoals vermeld in artikel 12 van het decreet van 8 juli 2011 houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof.

Het fonds wordt gespijsd door:

- 1° de terugvordering van subsidies of bedragen voor de financiering van overeenkomsten voor ontwikkelingssamenwerking die door de begunstigden niet of op onrechtmatige wijze werden aangewend of waarvan de aanwending onvoldoende wordt verantwoord;
- 2° vergoedingen van andere publieke donoren voor de realisatie van gezamenlijke programma's en projecten.

Het fonds kan worden aangewend voor allerlei initiatieven inzake ontwikkelingssamenwerking. De aandacht zal hierbij voornamelijk gaan naar het versterken van lopende programma's of projecten en het uitwerken en uitvoeren van flankerende acties.

De rekenplichtige die de ontvangsten gedaan heeft, beschikt rechtstreeks over de kredieten van het fonds.”.

Art. 29. Artikel 99 van het decreet van 22 december 2006 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2007 wordt opgeheven.

Hoofdstuk 9. Rolrecht Raad voor Vergunningsbetwistingen

Art. 30. Artikel 4.8.13 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, vervangen bij het decreet van 6 juli 2012, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 4.8.13. §1. De verzoeker is een rolrecht verschuldigd.

Het rolrecht dat verschuldigd is per verzoeker bij het aanhangig maken van een vordering tot vernietiging, bedraagt 175 euro.

Het rolrecht dat verschuldigd is per verzoeker bij het indienen van een vordering tot schorsing, bedraagt 100 euro.

§2. De leidend ambtenaar van het departement of bij zijn afwezigheid zijn gemachtigde, die optreedt in de zin van artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 5°, is vrijgesteld van de betaling van enig rolrecht.

§3. De verzoeker die aantoont dat zijn inkomsten ontoereikend zijn, is vrijgesteld van de betaling van enig rolrecht.

De verzoeker richt daarvoor een verzoek aan de Raad gelijktijdig met het indienen van zijn verzoekschrift.

De ontoereikendheid van de inkomsten wordt beoordeeld op basis van het koninklijk besluit van 18 december 2003 tot vaststelling van de voorwaarden van de volledige of gedeeltelijke kosteloosheid van de juridische tweedelijsbijstand en de rechtsbijstand.

§4. De griffier deelt de verzoeker het verschuldigde bedrag of de beslissing over de vrijstelling van de betaling van het rolrecht mee.

§5. Het verschuldigde rolrecht wordt binnen een termijn van vijftien dagen, die ingaat de dag na de dag van de betekening, vermeld in paragraaf 4, gestort op de rekening van het Grondfonds, vermeld in artikel 5.6.3.

Indien het rolrecht niet tijdig is betaald, wordt het verzoekschrift niet-ontvankelijk verklaard.”.

Art. 31. In artikel 4.8.21 van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 6 juli 2012, wordt paragraaf 2 vervangen door wat volgt:

“§2. De tussenkomende partij is een rolrecht verschuldigd.

Het rolrecht dat verschuldigd is per tussenkomende partij, bedraagt 100 euro, ongeacht of de tussenkomst geldt voor de vordering tot schorsing of de vordering tot vernietiging.

§2/1. De leidend ambtenaar van het departement of bij zijn afwezigheid zijn gemachtigde, die optreedt in de zin van artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 5°, is vrijgesteld van de betaling van enig rolrecht.

§2/2. De tussenkomende partij die aantoont dat haar inkomsten ontoereikend zijn, is vrijgesteld van de betaling van enig rolrecht.

De tussenkomende partij richt daarvoor een verzoek aan de Raad gelijktijdig met het indienen van haar verzoekschrift.

De ontoereikendheid van de inkomsten wordt beoordeeld op basis van het koninklijk besluit van 18 december 2003 tot vaststelling van de voorwaarden van de volledige of gedeeltelijke kosteloosheid van de juridische tweedelijsbijstand en de rechtsbijstand.

§2/3. De griffier deelt de tussenkomende partij het verschuldigde bedrag of de beslissing over de vrijstelling van de betaling van het rolrecht mee.

§2/4. Het verschuldigde rolrecht wordt binnen een termijn van vijftien dagen, die ingaat de dag na de dag van de betekening, vermeld in paragraaf 2/3, gestort op de rekening van het Grondfonds, vermeld in artikel 5.6.3.

Indien het rolrecht niet tijdig is betaald, wordt het verzoekschrift tot tussenkomst niet-ontvankelijk verklaard.”.

Hoofdstuk 10. Bodembeschermingsfonds

Art. 32. Aan artikel 18, 8°, van het decreet van 19 december 2003 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2004 wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De Vlaamse Regering wordt gemachtigd om de in het eerste lid, 8°, bedoelde middelen toe te wijzen aan het Fonds en de voorwaarden te bepalen waaronder die toewijzing kan gebeuren.”.

Hoofdstuk 11. Bodemsanering en bodembescherming

Art. 33. In artikel 19 van het decreet van 19 december 2003 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2004, gewijzigd bij het decreet van 22 april 2005, wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

“1° de vrijwillige en ambtshalve uitvoering van bodemonderzoeken en bodemsaneringen op verontreinigde terreinen, met inbegrip van de verwerving van de bedoelde terreinen;”.

Art. 34. Aan artikel 92 van het decreet van 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en de bodembescherming wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De OVAM kan als saneringswillige overgaan tot uitvoering van een beschrijvend bodemonderzoek en bodemsanering als vermeld in het eerste en tweede lid. In verband met de (pre)financiering van de vrijwillige sanering door de OVAM kan de Vlaamse Regering een regeling treffen of een overeenkomst sluiten.”.

Hoofdstuk 12. Grinddecreet

Art. 35. Aan artikel 3, §4, van het decreet van 14 juli 1993 tot oprichting van het Grindfonds en tot regeling van de grindwinning, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in de inleidende zin worden de woorden “met betrekking tot de grindwinning” opgeheven;
- 2° in punt 1° worden tussen het woord “maatregelen” en het woord “die” de woorden “met betrekking tot de grindwinning” ingevoegd;
- 3° in punt 2° worden tussen het woord “maatregelen” en het woord “genomen” de woorden “met betrekking tot de grindwinning” ingevoegd;
- 4° een punt 3°, een punt 4°, een punt 5°, een punt 6° en een punt 7° worden toegevoegd, die luiden als volgt:

“3° de financiering van sociaal-economische en ecologische hefboomprojecten in de grindgebieden;

4° de financiering van wetenschappelijke projecten met het oog op de versterking van het sociaal-economisch weefsel in Limburg;

5° de financiering van een reconversieproject in de landbouw;

6° de financiering van de administratieve en technische ondersteuning van het projectgrindwinningscomité, vermeld in artikel 20sexies;

7° de overdracht van een deel van de middelen van het fonds naar de algemene middelen van het Vlaamse Gewest in het begrotingsjaar 2013.”.

Art. 36. Artikel 5 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 6 juli 2001, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 5. Met ingang van 1 januari 2013 worden alle bestaande en nieuwe middelen van het grindfonds voor de werkingsterreinen van de in artikel 4 bedoelde grindcomités samengevoegd.

De uitgaven voor het uitrusten van de grindwinningsgebieden via maatregelen die in het kader van dit decreet worden getroffen door het herstructureringscomité bedragen maximaal 15.100.000 euro, vermeerderd met een bedrag van 6.850.000 euro dat in drie gelijke delen wordt verdeeld over de valleigrindgebieden in de gemeenten Kinrooi, Maaseik en Dilsen-Stokkem, en vermeerderd met een bedrag van 500.000 euro dat nog door het herstructureringscomité moet worden verdeeld over de berggrindgebieden in de gemeenten Dilsen-Stokkem, Maasmechelen en As.

Aanvragen voor de financiering van de uitgaven, vermeld in artikel 3, §4, 3°, 4° en 5°, worden goedgekeurd door de Vlaamse Regering binnen de daartoe in de begroting van het grindfonds bestemde begrotingskredieten en voor een maximumbedrag van respectievelijk 2.505.000 euro, 4.200.000 euro en 1.200.000 euro.

Aanvragen voor de financiering van de uitgaven, vermeld in artikel 3, §4, 6°, worden goedgekeurd door de Vlaamse Regering binnen de daartoe in de begroting van het grindfonds bestemde begrotingskredieten en voor een maximumbedrag van 60.000 euro per jaar en tot de uitputting van de middelen van het grindfonds.”.

Hoofdstuk 13. Vlaams Gemeentefonds

Art. 37. In artikel 22 van het decreet van 5 juli 2002 tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds wordt een paragraaf 7/1 ingevoegd, die luidt als volgt:

“§7/1. In afwijking van artikel 13 wordt het vierde kwartaalvoorschot in 2013, 2014, 2015 en 2016 berekend op de dotatie van het laatste jaar waarvoor de Vlaamse Regering de definitieve verdeling heeft bepaald en verminderd met de bedragen bestemd voor de structurele cofinanciering van de externe audit voor de lokale overheden, zoals vermeld in artikel 3, §3/1. In 2013 bedraagt de vermindering van het vierde kwartaalvoorschot 261.000 euro, in 2014 522.000 euro, in 2015 783.000 euro en in 2016 1.044.000 euro. Het saldo wordt samen met het eerste kwartaalvoorschot van het volgende jaar uitbetaald.”.

Hoofdstuk 14. Vlaams Provinciefonds

Art. 38. In artikel 14 van het decreet van 29 april 1991 betreffende het Vlaams Provinciefonds wordt een tweede lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

“In afwijking van artikel 9 wordt het vierde kwartaalvoorschot in 2013 berekend op de dotatie van het jaar waarvoor de voorschotten worden vastgesteld, verminderd met 3.231.000 euro. Het saldo wordt samen met het eerste kwartaalvoorschot van het volgende jaar uitbetaald.”.

Hoofdstuk 15. Restauratiepremie kerk Onze-Lieve-Vrouw-over-de-Dijle te Mechelen

Art. 39. Van de op 16 augustus 2005 toegekende restauratiepremie aan de stad Mechelen voor fase 2 van de buitenrestauratie van de kerk Onze-Lieve-Vrouw-over-de-Dijle te Mechelen wordt het saldo van 235.776,46 euro uitbetaald.

Hoofdstuk 16. Winwinlening

Art. 40. In artikel 4, §1, vierde lid, van het decreet van 19 mei 2006 betreffende de Winwinlening, gewijzigd bij het decreet van 10 december 2010, wordt het bedrag “100.000” vervangen door het bedrag “200.000”.

Hoofdstuk 17. Slotbepalingen

Art. 41. Dit decreet treedt in werking vanaf de tiende dag na de publicatie in het Belgisch Staatsblad, met uitzondering van:

- artikel 2 tot en met 7, die in werking treden op 1 september 2013;
- artikel 8 tot en met 10, die uitwerking hebben met ingang van 1 januari 2013;
- artikel 11, dat in werking treedt op 1 september 2013;
- artikel 16, dat in werking treedt voor overlijdens die plaatsvinden vanaf 1 augustus 2013;
- artikel 17, dat uitwerking heeft voor overlijdens die plaatsvinden vanaf 20 december 2012;
- artikel 18, dat uitwerking heeft met ingang van 1 januari 2012;
- artikel 20, dat uitwerking heeft met ingang van 1 januari 2013;
- artikel 21, dat uitwerking heeft met ingang van 1 januari 2013;
- artikel 32 tot en met 34, die in werking treden op 1 september 2013;
- artikel 35 en 36, die uitwerking hebben met ingang van 1 januari 2013.

Brussel, 26 april 2013.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Innovatie,
Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding,

Ingrid LIETEN

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur,
Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Jo VANDEURZEN

De Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken,

Hilde CREVITS

De Vlaamse minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie,

Freya VAN DEN BOSSCHE

De Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur,

Joke SCHAUVLIEGE

Voor de Vlaamse minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel,

De Vlaamse minister van Innovatie,
Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding,

Ingrid LIETEN

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting,
Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS